VOLVMEN PRIMVM MATHEMATICVM:

PRIMA, ET SIMPLICISSIMA Mathematicarum disciplinarum principia complectens:

GEOMETRIAE.

LOGISTICAE.

ASTRONOMIAE.

GEOGRAPHIAE.

PER CONRADVM DASYPODIVM *in utilitatem Academiæ Argentinensis collectum.*

Vnà cum Classium eiusdem Academiæ, ordinarijs lectionibus.

ARGENTORATI EXCVDEBAT *Iosias Rihelius.* M. D. LXVII.

NOBILITATE, PRVDENTIA, ATQVE FORTITVDINE

Excellentis viri Domini Vuilhelmi à Schachten Illustris: Principis Landgrauij Hassiæ. &c. Mareschalchi Filijs: Georgio, Vuilhelmo Vuernero, & Theodorico à Schachten fratribus,

S. D.

NON DVBITO Optimi adolescentes: multos fore: qui hosce meos labores sint extenuaturi: partim quod non mei, sed Euclidis, Procli, Ptolemæi, Cleomedis et aliorum sint: partim uero quod hæc ipsa quæ propono: non sufficienter uidentur esse tradita. Siquidem nihil facilius, imò cuiusuis ferè est: ex probatis autoribus excerpere quædam, eáque iuuenibus proponere: uel etiam breuiter quædam tradere: alia præterire, nonnulla transponere. Vtrumq; fateor & facile esse, & non magnam laudem, neq; etiam industriam postulare. Verum si æquitatis studiosus lector, de meis uoluminibus quæ primæ & secundæ curiæ, scholæ nostræ conscribo: sincere & integrè iudicare uelit: neglectis his, de quibus dixi, perpendet in quem finem hæc faciam. quem ut melius Lectores perspicere poßint: uideo paulo altius

scholæ nostræ statum mihi repetendum esse: maxime uerò, quia uos sæpius id à me, ut facerem postulastis: & multis uiris bonis, rem gratam me facturũ sciam: si eis scholæ nostræ ordines inspiciendos ob oculos ponam. Nostis ni fallor optimi adolescentes, scholam nostram decem habere Curias: & locis, & prælectionibus distinctas: quarum præfecti & magistri, certas sibi à Rectore, & Visitatoribus præscriptas lectiones habent: quibus nostros adolescentes, in literarum & linguarum cognitione, informant.

Decimæ enim curiæ magister, suos discipulos octo, nouem uel decem annorum: legendo & inflectendo exercet: atque simul epitome Onomasticum adiungit: in quibus cum bene eos informauit: ad Nonam ducuntur Classem: in qua prælegunturpræcepta Etymologica faciliora: Dialogi Neanisci explicantur: & Onomastico ipsa adiungitur scriptio: ut simul literas bene pingere addiscant, neque ex hac dimittuntur curia: nisi probe singula cognouerint. Cum uero porpter ætatem scriptio sit in hac curia deterior: in octaua Curia, scriptione meliore exercentur: & Ethymologiæ præcepta absoluunt: atq; ne priorum obliuiscantur: magister huius curiæ, repetit dialogos & Onomasticon: sic etiam, cum præcepta absque usu & exercitatione nihil sint: primum librum epistolarũ selectarum pueris prælegit, & exponit: ut & Latinum sermonem, cum lingua uernacula coniungant: & præceptorum grammaticorum usus accedat. In

his

his itaq; tribus curijs, præcepta Orthographiæ & Etymologiæ (quantũ huic ætati nouisse satis est) absolue re consueuerunt : uerum ne propter imbecilliorem memoriam, hæc excidant : in Septimo ordine præcedentia omnia frequenti repetitione, pueris inculcantur : atque simplex illa Syntaxis, cum secundo libro Epistolarum annectitur. quia uero & ætas confirmatior est, & præceptorum usus aliquis accessit, proponuntur illis lingua uernacula, breuiora themata in sermonem latinum uertenda : ipsaque Catonis disticha tanquam breuiora memoriæ mandant. Hæc sunt quæ in his curijs quatuor, nostris proponuntur discipulis : nempe Orthographiæ, Etymologiæ, & Syntaxeos illius simplicis præcepta. In Sexta, eadem quidem retinetur docendi ratio: sed in discendo, requiritur & maior diligentia, & non parua industria. nã huius Curiæ magister, subinde laborat, in iam iactis fundamentis expoliendis: dum quæ discipuli cognouerunt repetit : & præceptis Syntaxeos figuras constructionum adiungit: librum tertium & quartum Epistolarum proponit: Andriam Terentij, & uolumen Poëticum primum ad confirmandum iuditium, & iuuandam memoriam exigit. quia uero Græca Latinis sunt iungenda: in hac classe, prima rudimenta simpliciss: linguæ Græcæ traduntur : ut legere & inflectere Græcorum uocabula possint. In his si bene fuerint uersati : transeunt ad quintã classem : in qua Ciceronis librum de Amicitia & Senectute: Volumen

poëticũ secundũ: Terentij Adelphos, aut aliquã Plauti comœdiã: Prosodiam etiã Murmelij: Vergilij Eclogas: Grammaticã græcam, cũ Fabulis Aesopi, magister curiæ proponit: taceo quod in hac, sicuti et in septima atq; sexta curia: stylus scribendi frequenti exercetur scriptione. Existimo uos nunc facile ex his colligere, pueros nostros, deductos ex his sex curijs inferioribus: ad quatuor superiores ordines: non parũ exerceri in utriusque linguæ Græcæ & Latinæ præceptis Grammaticis. Ita ut qui mediocrem saltẽ adhibere uelit diligentiam: satis superque satis horum cognitionem habere poßit: quo facilius, quæ in reliquis deinceps scholæ nostræ ordinibus addiscenda sunt assequatur. Non enim deest magistris curiarum nostrarum doctrina, non industria, non uoluntas & aßiduitas docendi: id quod uere de illis testamur: sed multum est situm in discipulorum, & uoluntate, & diligentia, et constantia. Si enim discipuli fideli institutioni professorum ordinum enumeratorum obsequantur. nihil illis deerit, quin quartæ curiæ magistrum docentem linguæ Græcæ Grammaticam, Luciani dialogos, Fabulas Aesopi, Plutarchi librum de educatione puerorum, Sextam Verrinam, Ciceronis, aliasq; orationes eiusdem, Salustium quoque & uolumen Poëticum tertium, Terentium atq; Plautum intelligant: sin uero in inferioribus ordinibus fuerint negligentiores: eò tardiores in literis progressus faciunt. non enim propter discipulorum remißionem: tenor le-

ctionum fit remissior: sed magistri ordinum, continuè in suis prælectionibus ita pergunt: ut qui uel tardiori sunt ingenio, assequi queant id quod prælectū est. Huic curiæ uicina est tertia, cuius præfectus Grammaticorum utriusque, & Græcæ & Latinæ linguæ præcepta perficit & absoluit: Ciceronis orationes aliquas, Salustium, Quartum uolumen poëticum, Aeneida Vergilij, Terentium & Plautum, Isocratis orationes & Epistolas prælegit. atque cum in iam enumeratis ordinibus, singulis hebdomadibus, styli exercendi gratia: themata à magistris proponantur: in quibus scribendo & meditando, præceptorum traditorum usum aliquem sibi comparant: in hac curia, non tam soluta & libera oratione, quam uersuum & carminum compositione exercentur. Restant duo ordines, primus & secundus: in quibus iam cognitis Grammaticorum regulis, ad Dialecticæ & Rhetoricæ præcepta adolescentes accedunt. Nam professor secundi Ordinis, prælegit Dialecticæ Ioan. Sturmij librum primum & secundum, Aeneida Vergilij, Orationem aliquam Ciceronis, Volumen poëticum quintū, Demosthenē, Isocratem, Homerum, Hesiodū, Aristophanē, Euripidē, Sophoclem, Terentium, Plautum &c. Eaque non simul, sed uicissitudine facta, pro ut Rectori, & usitatoribus atque magistro huius curiæ uisum fuerit: hæc ipse interpretatur. Styli exercitatio in utraque lingua quoque fit. Primi uel postremi potius ordinis

professor, repetit duos libros Dialecticæ, & sequentes de demonstratione, & Sophisticis Elenchis adiungit. Adhæc explicat partitiones oratorias Ciceronis, & orationes quasdã Græcas & Latinas: Poetas quoq; Græcos & Latinos, ut prioris curiæ præfectus. Volumen denique Poëticum sextum. postremo styli exercitatio eadem est, quæ in secundo ordine.

Dum itaque uobis ordine narro Curiarum scholæ nostræ prælectiones: nulla fit mentio Geometriæ, aut Arithmeticæ, aut aliarum disciplinarum: nulla etiã facta est mentio sacrarum literarum: ita ut uideatur schola potius esse philosophica, quam Christiana. Id igitur sciatis, nullam esse in schola nostra curiam, in qua nõ frequenter habeantur præces matutinæ & uespertinæ: nulla in qua non pueri in elementis fidei Christianæ imbuãntur, statim cum ipsis literis: nulla in qua non resonent Psalmi & Hymni sacri. imo in inferioribus ordinibus audietis pueros Catechismum sacrum, & psalmos atque hymnos sacros, recitantes: in superioribus Euangelia, & Epistolas sacras explicantes. Musicæ etiã singulis septimanis, præter quotidianas cantiones fit exercitatio. Restant ad huc delineationes Geometrarum: Arithmeticorum calculi: Astronomorum tabulæ, Geographorum descriptiones: quæ si accedant ad Dialecticorum subtilitates: Rhetorum elegantias: Grammaticorum puritatem: denique ad Cantiones sacrasque lectiones: quid amplius requiret quispiam in nostræ scholæ ordinibus?

aut quis non dicet κυκλοπαιδείαν in nostræ scholæ ordines introductam? aut quis denique nobis obijciet curias nostras, in eo statu non esse, quem Ioannes Sturmius Rector præscripsit? ut scilicet pueri deducti ex hisce decem ordinibus, ad publicas auscultationes: omnium harum artium & disciplinarum præceptiones atque elementa teneant: quo facilius assequi poßint difficiliora authorum scripta: ut sunt Sacrarum literarum, Linguæq; sanctæ lectiones: Iuris ciuilis traditiones: Physicorum ἀκροάσεις. Liuij Annales: Platonis, Aristotelis, Thucididis, Hermogenis, Ciceronis, libri: Ptolemæi, Theodosij, Euclidis, Archimedis scripta & monumenta: aliorum denique bonæ notæ authorum uolumina. Hæc enim omnia à Professoribus publicarum lectionum nostri Gymnasij: adolescentibus prælegumtur & explicantur.

Itaque cum disciplinarum mathematicarum cognitio, nostris deesset ordinibus: quæ si illis adiungeretur in integrum constitui possent: consilio Ioannis Sturmij Rectoris, & D. Ioannis Marbachij, atq; Leonhardi Hertelij Visitatorum, meorum collegarum: prima atque simpliciß: mathematicorum στοιχεῖα, primo atque secundo ordini scholæ nostræ congeßi in duo uolumina. quorum primum continet Geometriæ definitiones, Logisticorum quatuor modos supputandi, cum Regula trium numerorum proportionalium: Sphæricorum circulorum explicationes:

Geographorum quoque præcipuarum regionū terræ simplices descriptiones. in secundo uero uolumine adduntur quæ in primo desyderantur: abstrusiora etiam sunt: atq; perspicatiam & industriam excellentiorem requirunt. Cupio enim ad fastigium Mathematicarum disciplinarum nostros ducere discipulos, idque gradatim. neque dubito si quis mei instituti rationes consideret: non improbabit hoc meū factum: præserim cum hic non tam quid tradendum sit, quam quomodo & quibus adolescentibus, respiciam. Vtor autem uerbis probatorum scriptorum, nō meis: ut assuefaciam nostros discipulos ad lectionem Euclidis, Theodosij, Ptolemæi &c. ne sibi peregrinari uideantur: si quando in eiusmodi scriptores incidunt. aut si hæc studia continuare nolunt, (quod quidem sæpe fit) habeant tamen in quo ingenium exacuant suum: habeant etiam earum rerum, quæ abstrusiora & recondita naturæ appellantur cognitionem: quarum perceptione, non dico homo à cæteris brutis animalibus: sed homo ab homine: imo homo literatus ab homine literato differt. quid dicā, illarum rerum cognitionem quibus carere non possumus, in reliquarum artium & disciplinarum perceptione consequenda. quod quidem multis demonstrari posset rationibus: quas tamen in medio nunc relinquam. hæc tantum in eum finem dico, ut uideant homines, & quid consilij cœperim in his uoluminibus conscribendis: & quid utilitatis discipuli nostri,

inde

inde capere poßint: imo intelligant Rectorem & Visitatores, in eum statum, ordines scholæ nostræ redigere uelle: in quem constitutum eße, iam à multis annis exoptauimus.

Vos uero optimi adolescentes & fratres germani, appellare uolui: quia cum ab Illustriß. principe, D. Vuilhelmo Landgrauio Haßiæ: Rectori & nobis uisitatoribus, sitis commendati: non tam uobis quam Illustriß. principi ostenderem: Illustriß. Principis commendationem maximum apud nos pondus habuisse: ita ut non solum uos, consilio Rectoris, in meam receperim domum: uerum etiam omnibus modis ad studia artium & disciplinarum excitare: matris quoq; uestræ nobilißimæ & eximiæ uirtutis fœminæ, tutorumque uestrorum uoluntatem confirmare cupiam. Imo quantum uos amem, publico hoc testimonio demonstrem. Qui quidem amor erga uos meus, facit ut intermittere non poßim: quin meis officijs quibuscunque, uobis adsim. maxime uero hortor uos, ut Casparo Reychio utriusque Iuris Licentiato: uiro integritate, & doctrina excellenti: amico meo singulari obtemperetis: qui nunc parentis loco uobis est: & suis officijs id præstat, quod pædagogo præstandum est. Cogitate quale decus nobilitatis sit, eruditio & doctrina, linguarumque peritia uirtuti iuncta. Valeant apud uos meæ & Licentiati pædagogi uestri quotidianæ admonitiones: ualeat matris quoq; uestræ nobiliß: & ex-

imiæ

imiæ uirtutis matronæ, erga uos amor atque beneuolentia: tutorum etiam ueſtrorum, Henrici à Schachten, Ioannis Meyſenbugk, Eberhardi & Chriſtophori à Than: nobilitate & eruditione, atque prudẽtia præſtantiß. uirorum authoritas: deniq; ualeat apud uos Illuſtriß. Principis ueſtri commendatio & uoluntas: & in pietatis, literarum, linguarumque ſtudio, ſtrenuos uos præbete. ut aliquando patriæ cum laude & dignitate inſeruire: & expectationi Illuſtriß. Principis, Matris, tutorumq́; reſpondere poßitis; hoc ſi feceritis, ueſtram egregie exornabitis familiam. hiſce enim & ſimilibus uirtutibus nobilitatis inſignia decorantur. Hæc non idcirco ſcribo ad uos, quod de ueſtro ſtudio & diligentia atque obſequio quippiam dubitem: ſed ut calcar addam uobis in medio ſtudiorum ueſtrorum curſu: & alacriores reddam, ne remißiores facti, ſtudia deſeratis. Eouſque enim nunc in literis progreßi eſtis: ut ad metam uobis propoſitam, facillime peruenire poßitis; ſi in hoc curriculo perſeueraueritis: in quo Illuſtriß. princeps ueſter, Mater, & Tutores ueſtri, uos collocarunt.

Ego ſanè ut antehac feci, omnia mea officia offero uobis: neque deero ueſtris conatibus: imò D. Caſparo Reychio, non omnem concedam laudem: ſed & aliquam laudis particulam ad me pertinere arbitrabor: ſi noſtris obtemperaueritis monitis: & in pie-

tatis,

tatis, literarum, linguarumq; studijs, sicuti cœpistis, strenuè perrexeritis. Non deest uobis ingenium, non institutio, non desunt quoque facultates. Hortor *itaque & moneo uos, ut cum omnibus rebus ad persequenda studia necessarijs sitis instructi: pergatis, & uotis atque expectationibus nostris satisfaciatis. nam magnam de uobis spem concepimus: fore aliquando ut pietate & doctrina instructi, Reipub. Christianæ multum profuturi sitis. quod fiet si in eiusmodi artibus, & disciplinis uos exercebitis non nocebit hac ætate qua estis Geometriæ definitiones, astronomorum circulos nouisse: imo utile & necessarium est calculos logisticorum intelligere, & descriptiones geographorum animo concepisse: præsertim in peregrinationibus, aut lectionibus historiarũ. In hoc uero uolumine ut uidetis breuior fui, ne multitudine, & copia rerum, ingenia adolescentum obruerentur: & hæc quæ congeßi, absque explicatione, uel satis exigua proposui. quia aliquid relinquendum erat industriæ præceptoris. uiua etiam uox & ocularis demonstratio docentis, longe præstat delineatione absque uoce et radio demonstratorio. adhæc in secundo uolumine, non tam fiet horum explicatio, quam rerum mathematicarum exacta traditio: & talis, ut his cognitis, nostris discipulis tam facile sit futurum legere, & intelligenter legere atque cognoscere Ptolemæi, Euclidis, Archimedis, & aliorum difficiliorum authorum scripta: quam Ciceronis aut Demosthenis aliquam orationẽ:*

aut

aut Iulij Cæsaris historiam. Video enim quid adolescentibus sit impedimento: quò minus possint ad perfectiorem harum artium & disciplinarum cognitionem peruenire: de quo quidem alio dicam loco. Hæc sunt optimi adolescentes, quæ meis uoluminibus præmittere uolui: ut & uniuersi Scholæ nostræ lineamenta intuerentur: & consilij mei rationes haberent: & meum erga uos singularem declararem amorem. Valete. Postridie Calend. Septemb. M. D. LXVI.

Cunradus Dasypodius Visitator & professor scholæ Argentinensis.

DEFINITIONES Geometricæ.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΤΟΙχείου Εὐκλείδου.

Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐθέν.

Γραμμὴ δὲ, μῆκος ἀπλατές.

Γραμμῆς δὲ πέρατα σημεῖα.

Εὐθεῖα γραμμή ἐστιν· ἥτις ἐξ ἴσου τοῖς ἐφ᾽ ἑαυτῆς σημείοις κεῖται.

Ἐπιφάνεια δ᾽ ἐστὶν· ὃ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει.

Ἐπιφανείας δὲ πέρατα· γραμμαί.

Ἐπίπεδος ἐπιφάνειά ἐστιν· ἥτις ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ᾽ ἑαυτῆς εὐθείαις κεῖται.

Ἐπίπεδος δὲ γωνία ἐστὶν· ἡ ἐν ἐπιπέδῳ δύο γραμμῶν ἁπτομένων ἀλλήλων· καὶ μὴ ἐπ᾽ εὐθείας κειμένων· πρὸς ἀλλήλας τῶν γραμμῶν κλίσις.

Ὅταν δ᾽ αἱ περιέχουσαι τὴν γωνίαν γραμμαὶ, εὐθεῖαι ὦσιν· εὐθύγραμμος καλεῖται ἡ γωνία.

Ὅταν δὲ εὐθεῖα ἐπ' εὐθεῖαν σταθεῖσα· τὰς ἐφεξῆς γωνίας ἴσας ἀλλήλαις ποιῇ· ὀρθή ἐστιν ἑκατέρα τῶν ἴσων γωνιῶν. Καὶ ἡ ἐφεστηκυῖα εὐθεῖα κάθετος καλεῖται, ἐφ' ἣν ἐφέστηκεν.

Ἀμβλεῖα γωνία ἐστὶν ἡ μείζων ὀρθῆς.

Ὀξεῖα δὲ, ἡ ἐλάσσων ὀρθῆς.

Ὅρος ἐστὶν, ὅ τινός ἐστι πέρας.

Σχῆμα ἐστὶ, τὸ ὑπό τινος, ἤ τινων ὅρων περιεχόμενον.

Κύκλος ἐστὶ, σχῆμα ἐπίπεδον· ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, ἣ καλεῖται περιφέρεια· πρὸς ἣν ἀφ' ἑνὸς σημείου, τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων· πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι, ἴσαι ἀλλήλαις εἰσί.

Κέντρον δὲ, τοῦ κύκλου, τὸ σημεῖον καλεῖται.

Διάμετρος δὲ τοῦ κύκλου ἐστὶν· εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου ἠγμένη· καὶ περατουμένη ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας· ἥτις, καὶ δίχα τέμνει τὸν κύκλον.

Ἡμικύκλιον δ' ἐστὶ, τὸ περιεχόμενον σχῆμα, ὑπό τε τῆς διαμέτρου, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῆς τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

Τμῆμα κύκλου ἐστὶ, τὸ περιεχόμενον ὑ-

πό τε

πότε εὐθείας, καὶ κύκλου περιφερείας.

Εὐθύγραμμα σχήματα ἐστὶ: τὰ ὑπὸ εὐθειῶν περιεχόμενα.

Τρίπλευρα μὲν τὰ ὑπὸ τριῶν.

Τετράπλευρα δὲ, τὰ ὑπὸ τεσσάρων.

Πολύπλευρα δὲ, τὰ ὑπὸ πλειόνων, ἢ τεσσάρων εὐθειῶν περιεχόμενα.

Τῶν δὲ τριπλεύρων σχημάτων, Ισόπλευρον μὲν τρίγωνον ἐστὶ, τὸ τρεῖς ἴσας ἔχον πλευράς.

Ισοσκελὲς δὲ, τὸ τὰς δύο μόνας ἴσας ἔχον πλευράς.

Σκαληνὸν δὲ, τὸ τὰς τρεῖς ἀνίσας ἔχον πλευράς.

Ετι δὲ τῶν τριπλεύρων σχημάτων, Ορθογώνιον μὲν τρίγωνον ἐστὶ, τὸ ἔχον μίαν ὀρθὴν γωνίαν.

Αμβλυγώνιον δὲ, τὸ μίαν ἔχον ἀμβλεῖαν γωνίαν.

Οξυγώνιον δὲ τὸ τρεῖς ὀξείας ἔχον γωνίας.

Τῶν δὲ τετραπλεύρων σχημάτων: Τετράγωνον μέν ἐστιν, ὃ ἰσόπλευρόν τε ἐστι, καὶ ὀρθογώνιον.

Ετερόμηκες δὲ, ὃ ὀρθογώνιον μὲν, οὐκ ἰσόπλευρον δὲ.

Ῥόμβος δὲ, ὃ ἰσόπλευρον μὲν, οὐκ ὀρθογώνιον δέ.

Ῥομβοειδὲς δὲ, τὸ τὰς ἀπεναντίον πλευράς τε καὶ γωνίας, ἴσας ἀλλήλαις ἔχον. ὃ οὔτε ἰσόπλευρόν ἐστιν, οὔτε ὀρθογώνιον.

Τὰ δὲ παρὰ ταῦτα τετράπλευρα: Τραπέζια καλείσθω.

Παράλληλοι εἰσὶν εὐθεῖαι, αἵ τινες ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ οὖσαι: καὶ ἐκβαλλόμεναι ἐπ' ἄπειρον, ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη: ἐπὶ μηδέτερα συμπίπτουσιν ἀλλήλαις.

DEFINITIONES LIBRI *primi Euclidis.*

PVnctum eſt, quod partem non habet.

Linea eſt, longitudo abſque latitudine.

Termini lineæ, ſunt puncta.

Linea recta eſt, quæ ex æquo poſita eſt inter ſua puncta.

Superficies eſt, quæ longitudinem & latitudinem tantum habet.

Termini ſuperficiei ſunt lineæ.

Plana ſuperficies eſt: quæ ex æquo poſita eſt, inter ſuas lineas rectas.

Angulus planus eſt, duarum linearum ſeſe

in

in plano tangentium,& nõ ex aduerso positarum mutua inclinatio.

Rectilineum uocamus angulum, quem lineæ rectæ continent.

Cum recta super rectam stans, angulos uicinos inter se fecerit æquales: rectus est uterque æqualium illorum angulorum.

Recta uerò linea angulos illos æquales faciens: perpendicularis dicitur ad eam lineam, super qua consistit.

Obtusus angulus est, qui recto est maior.

Acutus uerò, qui recto est minor.

Terminus est id, quod alicuius finis est.

Figura est, quæ termino aliquo, aut aliquibus terminis continetur.

Circulus est figura plana, una linea contenta, quam uocamus circumferentiam: ad quam ab uno aliquo ex punctis, quæ intra ipsam sunt, omnes lineæ rectæ procidentes: inter se sunt æquales.

Centrum uero circuli, uocatur hoc in circulo medium punctum.

Dimetiens circuli est, recta quædam linea, per centrũ circuli ducta: utrinque ad circumferentiam circuli desinens; ipsumq́; circulum in duas partes æquales diuidens.

Semicirculus est figura, quam dimetiens

circuli, & intercepta à dimetiente circumferentia continet.

Segmentum circuli, est figura, quam linea recta, & circuli circumferentia continet.

Rectilineæ figuræ sunt: quas rectæ lineæ ambiunt.

Trilateræ quidē, quas ambiunt tres rectæ.

Quadrilateræ uerò, quas plures, quàm quatuor rectæ ambiunt.

Ex trilateris autem figuris. Triangulus æquilaterus est: qui tria habet æqualia latera.

Aequicrurus, qui duo tantum habet æqualia latera.

Scalenus triangulus, qui tria habet inæqualia latera.

Item ex trilateris figuris, triangulus rectangulus est: qui angulum habet rectum.

Amblygonius, qui angulum habet obtusum.

Oxygonius, qui angulos tres acutos habet.

Ex quadrilateris figuris, quadratum est, quod æquilaterum est, & rectangulum.

Quadrangulum oblongū, quod rectangulum quidem est, sed non æquilaterum.

Rhombus, quod æquilaterum quidem est, sed non rectangulum.

Rhomboeides, quod latera è regione posita habet æqualia, ac etiam angulos: non tamē

est

eſt æquilaterum neque rectangulum.

Omnes reliquæ præter has quadrilateræ figuræ: Trapezia uocentur.

Aequediſtãtes rectæ lineæ ſunt, quæ in eodem plano ſitæ: & in infinitũ ex utraque parte extenſæ: in neutra tamen concurrunt.

AITHMATA.

ΗΤΗΣΤΩ, ἀπὸ παντὸς σημείου, ἐπὶ πᾶν σημεῖον· εὐθεῖαν γραμμὴν ἀγαγεῖν.

Καὶ πεπερασμένην εὐθεῖαν· κατὰ τὸ συνεχὲς, ἐπ' εὐθείας ἐκβάλλειν.

Καὶ παντὶ κέντρῳ, καὶ διαστήματι· κύκλον γράφεσθαι.

POSTVLATA.

Petatur. À quouis puncto, ad quoduis pũctum: rectam lineam deſcribere.

Item, lineam rectam finitam: in infinitum uſque extendere.

Item, quouis centro, & interuallo deſcribere circulum.

KOINAI ENNOIAI.

ΤΑ ΤΩ αὐτῷ ἴσα· καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα.

Καὶ ἐὰν ἴσοις ἴσα, προστεθῇ· τὰ ὅλα, ἐστὶν ἴσα.

Καὶ ἐὰν ἀπ' ἴσων ἴσα ἀφαιρεθῆ: τὰ καταλειπόμενά ἐστιν ἴσα.

Καὶ ἐὰν ἀνίσοις ἴσα προστεθῆ: τὰ ὅλα ἐστὶν ἄνισα.

Καὶ ἐὰν ἀπὸ ἀνίσων ἴσα ἀφαιρεθῆ: τὰ λοιπά ἐστιν ἄνισα.

Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ διπλάσια: ἴσα ἀλλήλοις ἐστί.

Καὶ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἡμίση: ἴσα ἀλλήλοις ἐστί.

Καὶ τὰ ἐφαρμόζοντα ἐπ' ἄλληλα: ἴσα ἀλλήλοις ἐστί.

Καὶ τὸ ὅλον: τοῦ μέρους μεῖζόν ἐστί.

Καὶ πᾶσαι αἱ ὀρθαὶ γωνίαι: ἴσαι ἀλλήλαις εἰσί.

Καὶ ἐὰν εἰς δύο εὐθείας, εὐθεῖα ἐμπίπτουσα: τὰς ἐντὸς, καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη γωνίας, δύω ὀρθῶν ἐλάσσονας ποιῆ: ἐκβαλλόμεναι αἱ δύο αὗται εὐθεῖαι ἐπ' ἄπειρον, συμπεσοῦνται ἀλλήλαις: ἐφ' ἃ μέρη εἰσὶν αἱ τῶν δύο ὀρθῶν ἐλάσσονες γωνίαι.

Καὶ δύο εὐθεῖαι, χωρίον οὐ περιέχουσιν.

COMMVNES NOTIONES,
seu sententiæ.

Quæ eidem sunt æqualia; illa inter se sunt æqualia.

Si æqualibus æqualia fuerint adiecta: etiã tota sunt æqualia.

Si ab æqualibus æqualia fuerint ablata: etiam quæ relinquuntur, sunt æqualia.

Si inæqualibus æqualia fuerint adiecta: etiam tota sunt inæqũalia.

Si ab inæqualibus ęqualia fuerint sublata: quæ relinquuntur sunt inæqualia.

Quæ sunt eiusdem dupla: inter se sunt ęqualia.

Quæ eiusdem sunt dimidia: inter se sunt æqualia.

Quæ applicata inter se conueniunt: sunt æqualia.

Totum, est maius sua parte.

Omnes recti anguli: inter se sunt æquales.

Cum in duas rectas, recta incidens linea, duos internos ex una parte angulos, duobus rectis facit minores: productæ istæ duæ lineæ rectæ in infinitum, ex ea parte concurrẽt, ubi sunt illi duo anguli duobus rectis minores.

Duæ lineæ rectæ figuram non faciunt.

ΟΡΌΙ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ ΕΥΚΛΕΊΔΟΥ.

ΠΑν παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον, περιέχεσθαι λέγεται: ὑπὸ δύο τῶν τὴν

ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν.

Παντὸς δὲ παραλληλογράμμου χωρίου τῶν περὶ τὴν διάμετρον αὐτοῦ: ἓν παραλληλόγραμμων ὁποιονοῦν, σὺν τοῖς δυσὶ παραπληρώμασι: γνώμων καλείσθω.

DEFINITIONES LIBRI *secundi Euclidis.*

OMmne parallelogrammum rectangulum, contineri dicitur duabus lineis rectis: rectum angulum ambientibus.

Omnis figuræ parallelogrammæ, quod-uis eorum parallelogrammorum quæ circa dimetientem sunt: unà cum duobus complementis: uocetur gnomon.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΣΤΟΙ-χείου Εὐκλείδου.

ΙΣοι κύκλοι εἰσὶν: ὧν αἱ διάμετροι εἰσὶν ἴσαι: ἢ ὧν αἱ ἐκ τῶν κέντρων ἴσαι εἰσὶν.

Εὐθεῖα κύκλου ἐφάπτεσθαι λέγεται: ἣ τῆς ἁπτομένη τοῦ κύκλου, καὶ ἐκβαλλομένη: οὐ τέμνει τὸν κύκλον. Κύκλοι ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων λέγονται: οἵ τινες ἁπτόμενοι ἀλλήλων, οὐ τέμνουσιν ἀλλήλους.

Ἐν κύκλῳ ἴσον ἀπέχειν τοῦ κέντρου εὐθεῖαι λέγονται: ὅταν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπ' αὐτὰς κάθετοι ἀγόμεναι ἴσαι ὦσι. μεῖζον δὲ ἀπέχειν λέγεται: ἐφ' ἣν ἡ μείζων κάθετος πίπτει.

Τμῆμα κύκλου, ἐστὶ τὸ περιεχόμενον σχῆμα, ὑπό τε εὐθείας καὶ κύκλου περιφερείας.

Τμήματος δὲ γωνία ἐστὶν, ἡ περιεχομένη ὑπό τε εὐθείας, καὶ κύκλου περιφερείας.

Ἐν τμήματι δὲ γωνία ἐστὶν, ὅταν ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ τμήματος: ληφθῇ τι σημεῖον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς εὐθείας, ἥ τις ἐστὶ βάσις τοῦ τμήματος ἐπεζευχθῶσιν εὐθεῖαι: ἡ περιεχομένη γωνία ὑπὸ τῶν ἐπιζευχθεισῶν εὐθειῶν. ὅταν δὲ αἱ περιέχουσι τὴν γωνίαν εὐθεῖαι ἀπολαμβάνωσι τινὰ περιφέρειαν: ἐπ' ἐκείνης λέγεται βεβηκέναι ἡ γωνία. Τομεὺς δὲ κύκλου ἐστὶν, ὅταν πρὸς τῷ κέντρῳ αὐτοῦ τοῦ κύκλου σταθῇ ἡ γωνία: τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπό τε τῶν τὴν γωνίαν περιεχουσῶν εὐθειῶν, καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης, ὑπ' αὐτῶν περιφερείας.

Ὅμοια τμήματα κύκλου ἐστὶν: τὰ δεχόμενα γωνίας ἴσας: ἢ ἐν οἷς αἱ ἴσαι γωνίαι ἀλλήλαις εἰσίν.

DEFI-

DEFINITIONES LIBRI *tertij Euclidis.*

Circuli illi æquales sunt, quorum diametri erunt æquales: uel qui æquales habent ex centris ductas lineas rectas.

Illa recta linea dicetur circulum tangere: quæ cum tangit circulum,& producta fuerit: tamen non secat circulum. Circuli dicuntur sese mutuò tangere: qui dum sese tangunt, non tamen sese mutuò secant.

Rectæ in circulo æqualiter à centro distare dicuntur: quando perpendiculares à cẽtro ad illas ductæ, æquales fuerint: longius uerò illa distare dicitur, in quam maior cadit perpendicularis.

Segmentum circuli, est figura quæ linea recta & circuli circumferentia continetur.

Angulus uerò segmenti est: qui linea recta, & circuli circumferentia continetur.

Angulus uero in segmento est: quando in circumferentia segmenti sumptum fuerit aliquod punctum,& rectæ quædam ab eo puncto ad extrema lineæ rectæ, quæ basis segmenti est, ductæ fuerint: angulus qui duabus illis ductis lineis rectis continetur, erit in segmento. Quando uero rectæ angulum continentes, absumpserint aliquã circumferentiæ partem,

partem:in illa dicetur angulus constitutus esse. Sector circuli est, quando angulus fuerit ad centrum circuli constitutus: illa inquam figura, quæ continetur lineis rectis, angulum facientibus, & circumferentiæ parte, quæ lineis rectis istis est intercepta.

Similia segmenta circuli sunt: quæ æquales habent angulos: aut in quibus anguli sunt æquales.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΣΤΟΙχείου Εὐκλείδου.

Σχῆμα εὐθύγραμμον, εἰς σχῆμα εὐθύγραμμον ἐγγράφεσθαι λέγεται: ὅταν ἑκάστη τῶν τοῦ ἐγγραφομένου σχήματος γωνιῶν ἑκάστης πλευρᾶς τοῦ εἰς ὃ ἐγγράφεται ἅπτεται.

Σχῆμα δ' ὁμοίως περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται: ὅταν ἑκάστη πλευρὰ τοῦ περιγραφομένου: ἑκάστης γωνίας, τοῦ περὶ ὃ περιγράφεται ἅπτηται.

Σχῆμα δ' εὐθύγραμμον, εἰς κύκλον ἐγγράφεσθαι λέγεται: ὅταν ἑκάστη γωνία τοῦ ἐγγραφομένου, ἅπτηται τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας.

Σχῆμα

Σχῆμα δ' εὐθύγραμμον περὶ κύκλον περιγράφεσθαι λέγεται· ὅταν ἑκάστη πλευρὰ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας τοῦ περιγραφομένου ἐφάπτηται.

Κύκλος δὲ ὁμοίως εἰς σχῆμα λέγεται ἐγγράφεσθαι: ὅταν ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἑκάστης πλευρᾶς τοῦ εἰς ὃ ἐγγράφεται ἅπτηται.

Κύκλος δὲ περὶ σχῆμα περιγράφεσθαι λέγεται: ὅταν ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια ἑκάστης γωνίας, τοῦ περὶ ὃ περιγράφεται ἅπτηται.

Εὐθεῖα εἰς κύκλον ἐναρμόζεσθαι λέγεται: ὅταν τὰ πέρατα αὐτῆς, ἐπὶ τῆς περιφερείας ᾖ τοῦ κύκλου.

DEFINITIONES LIBRI *quarti Euclidis.*

FIgura rectilinea dicetur in figuram rectilineam inscribi: quando unusquisque angulus eius figuræ, quæ inscribitur: tangit unumquodque latus figuræ, in quam est inscripta.

Figura etiam dicetur similitudine quadam circa figuram describi: quando unumquodq; latus figuræ circumscriptæ : tangit unumquenque angulum eius figuræ, circa quam describitur.

Figu-

Figura rectilinea in circulum inscribi dicetur: quando unusquisque angulus figuræ inscriptæ: tangit circuli circumferentiam.

Figura rectilinea dicetur circa circulum describi: quando unusquisque angulus tangit circuli circa quem describitur figura, circumferentiam.

Circulus uero similiter dicetur in figuram inscribi: quando circuli circumferentia tangit unumquodque latus figuræ eius, in quam inscribitur.

Circulus uero dicetur circa figuram describi, quãdo circuli circumferentia tangit unumquenq; angulum figuræ, circa quam circulus describitur.

Recta linea dicetur in circulum cooptari: quando eius extrema fuerint in circumferentia circuli.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΣΤΟΙ-
χείου Εὐκλείδου.

Μέρος ἐστὶ μέγεθος μεγέθους, τὸ ἔλασσον τοῦ μείζονος: ὅταν καταμετρῇ τὸ μεῖζον.

Πολλαπλάσιον δὲ τὸ μεῖζον τοῦ ἐλάσσονος: ὅταν καταμετρῆται ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος.

Λόγος ἐστὶ δύο μεγεθῶν ὁμογενῶν, ἡ κατὰ πηλικότητα πρὸς ἄλληλα ποιὰ σχέσις.

Λόγοι

τὸν πρὸς τὸ τρίτον: διπλασίονα λόγον ἔχειν λέγεται, ἤπερ πρὸς τὸ δεύτερον.

Οταν δὲ τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾖ: τὸ πρῶτον πρὸς τὸ τέταρτον τριπλασίονα λόγον ἔχειν λέγεται: ἤπερ πρὸς τὸ δεύτερον, καὶ ἀεὶ ἑξῆς ἑνὶ πλεῖον, ἕως ἂν ἡ ἀναλογία ὑπάρχῃ.

Ομόλογα μεγέθη λέγεται εἶναι: τὰ μὲν ἡγούμενα τοῖς ἡγουμένοις, τὰ δ᾽ ἑπόμενα τοῖς ἑπομένοις.

Εναλλὰξ λόγος ἐστὶ, λῆψις τοῦ ἡγουμένου πρὸς τὸ ἡγούμενον: καὶ τοῦ ἑπομένου πρὸς τὸ ἑπόμενον.

Ανάπαλιν λόγος ἐστὶ, λῆψις τοῦ ἑπομένου, ὡς ἡγουμένου, πρὸς τὸ ἡγούμενον ὡς ἑπόμενον.

Σύνθεσις λόγου ἐστὶ, λῆψις τοῦ ἡγουμένου μετὰ τοῦ ἑπομένου: ὡς ἑνὸς, πρὸς αὐτὸ τὸ ἑπόμενον.

Διαίρεσις δὲ λόγου ἐστὶ, λῆψις τῆς ὑπεροχῆς, ᾗ ὑπερέχει τὸ ἡγούμενον τοῦ ἑπομένου πρὸς αὐτὸ τὸ ἑπόμενον.

Αναστροφὴ λόγου ἐστὶ, λῆψις τοῦ ἡγουμένου πρὸς τὴν ὑπεροχὴν ᾗ ὑπερέχει τὸ ἡγούμενον τοῦ ἑπομένου.

Διίσου λόγος ἐστὶ, πλειόνων ὄντων μεγεθῶν, καὶ ἄλλων αὐτοῖς ἴσων τὸ πλῆθος σύνδυο λαμβανομένων, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ: ὅταν ᾖ, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις μεγέθεσι, τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον: οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσι τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον. ἢ ἄλλως λῆψις τῶν ἄκρων, καθ' ὑπεξαίρεσιν τῶν μέσων.

Τεταγμένη ἀναλογία ἐστὶν, ὅταν ᾖ ὡς ἡγούμενον πρὸς ἑπόμενον: οὕτος ἡγούμενον πρὸς τὸ ἑπόμενον: ᾖ δὲ καὶ ὡς ἑπόμενον πρὸς ἄλλό τι, οὕτως ἑπόμενον πρὸς ἀλλό τι.

Τεταραγμένη δ' ἀναλογία ἐστὶν, ὅταν τριῶν ὄντων μεγεθῶν, καὶ ἄλλων ἴσων αὐτοῖς τὸ πλῆθος: γίνεται, ὡς μὲν ἐν τοῖς πρώτοις μεγέθεσιν, ἡγούμενον πρὸς ἑπόμενον: οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσιν ἡγούμενον πρὸς ἑπόμενον: ὡς δ' ἐν τοῖς πρώτοις μεγέθεσιν ἑπόμενον πρὸς ἀλλό τι: οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσιν ἡγούμενον πρὸς ἄλλο τι.

DEFINITIONES LIBRI *quinti Euclidis.*

PArs est magnitudo magnitudinis, minor maioris: cum maiorem permetitur.

Multiplex maior minoris: cum sub minoris cadit mensuram.

Pro-

Proportio eſt duarum magnitudinum eiuſdem generis,iuxta quantitatem habitudo quędam inter ſe.

Proportionem inter ſe habere dicuntur magnitudines: quæ multiplicatæ ſeſe poſſunt tranſcendere.

In eadem proportione magnitudines dicuntur eſſe prima ad ſecundam: & tertia ad quartam: quando primæ & tertiæ æqualiter multiplices, æqualiter multiplicibus ſecundæ & quartæ, iuxta quamuis multiplicationem utraque utrique, uel ſimul fuerint minores: uel ſimul æquales: uel ſimul maiores, collatæ inter ſe.

Magnitudines quæ eandem habent proportionem,uocantur proportionales.

Quando autem collatis illis æqualiter multiplicibus, multiplex primæ tranſcendit multiplicem ſecundæ: multiplex uerò tertiæ non tranſcendit multiplicem quartæ: tum prima ad ſecundam,dicitur habere maiorem proportionem,quàm tertia ad quartam.

Analogia, eſt proportionum ſimilitudo.

Analogia uerò,eſt in tribus minimis terminis.

Cum tres fuerint magnitudines proportionales, illarum prima ad tertiam duplam

dicitur habere proportionē, atque ad secundā

Cum uerò quatuor fuerint magnitudines proportionales: illarum prima ad quartam, triplam dicitur habere proportionem, atque ad secundam: & subinde una amplius quam diu analogia fuerit.

Comproportionales magnitudines dicuntur: præcedētes præcedentibus, & consequentes consequentibus.

Alternatim proportio est, collatio præcedentis ad precedentem, & consequentis ad consequentem.

Conuersa proportio est, collatio cōsequentis, tanquam præcedentis: ad præcedentē, tanquam consequentem.

Compositio proportionis est collatio præcedentis cum cōsequente, tanquam unius, ad ipsum terminum consequentem.

Diuisio proportionis est, collatio excessus, quo præcedens terminus superat consequentem: ad ipsum terminum consequentem.

Anastrophe proportionis est, collatio præcedentis ad excessum, quo superat præcedens consequentem.

Ex equo proportio est, cum sunt plures magnitudines, & aliæ ipsis multitudine pares, binæ collatæ in eadem proportione, & fuerit,

ut

ut in primis magnitudinibus, prima ad ultimam: sic etiam in secundis magnitudinibus prima ad ultimam: uel est collatio extremorū, per subductionem mediorum.

Ordinata analogia est, cum fuerit sicut præcedens magnitudo ad consequentem: sic præcedens ad consequentem: fuerit uerò etiam sicut consequens ad aliam quandam magnitudinem: sic consequens ad aliam quandam.

Confusa autem analogia est, cum sunt magnitudines tres: & aliæ ipsis multitudine pares: & fuerit sicut in primis magnitudinibus prȩcedens ad consequentem: sic etiam in secundis præcedens ad consequentē: sicut uerò in primis magnitudinibus cōsequens, ad aliā quandam magnitudinem: sic in secundis magnitudinibus, alia quædam ad præcedentem.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΣΤΟΙχείου Εὐκλείδου.

Ὅμοια σχήματα εὐθύγραμμά ἐστιν, ὅσα τάς τε γωνίας ἴσας ἔχει κατὰ μίαν: καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευρὰς, ἀνάλογον.

Ἀντιπεπονθότα δὲ σχήματά ἐστιν, ὅταν ἑκατέρῳ τῶν σχημάτων, ἡγούμενοί τε καὶ ἑπόμενοι λόγοι ὦσιν.

Ἄκρον καὶ μέσον λόγον, εὐθεῖα τετμῆσθαι λέγεται· ὅταν ᾖ, ὡς ἡ ὅλη πρὸς τὸ μεῖζον τμῆμα, οὕτως τὸ μεῖζον πρὸς τὸ ἔλασσον.

Ὕψος ἐστὶ παντὸς σχήματος, ἡ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν, κάθετος ἀγομένη.

Λόγος ἐκ λόγων συγκεῖσθαι λέγεται· ὅταν αἱ τῶν λόγων πηλικότητες, ἐφ' ἑαυτὰς πολλαπλασιασθεῖσαι, ποιῶσί τινας.

DEFINITIONES LIBRI *sexti Euclidis.*

SImiles figuræ rectilineæ sunt: quæ æquales habent angulos ad unum: & latera æquales angulos continentia æqualia.

Reciprocæ figuræ sunt: quando in utraque figura sunt antecedentes, & consequentes rationis termini.

Secundum rationem extremam & mediã dicetur linea recta esse secta: quando sic se habet ratio, ut tota ad maius segmentum, sic maius segmentum ad minus.

Vniuscuiusque figurę altitudo, dicitur linea recta perpendicularis, ducta à uertice ad basim usque.

Ratio ex rationibus dicetur composita esse, si rationum quantitates inter se multiplicatæ aliquas fecerint.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΣΤΟΙ-χείου Εὐκλείδου.

Σύμμετρα μεγέθη λέγεται, τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα.

Ἀσύμμετρα δὲ, ὧν μηδὲν ἐνδέχεται κοινὸν μέτρον γενέσθαι.

Εὐθεῖαι δυνάμει σύμμετροι εἰσὶν, ὅταν τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα, τῷ αὐτῷ χωρίῳ μετρῆται.

Ἀσύμμετροι δὲ, ὅταν τοῖς ἀπ' αὐτῶν τετραγώνοις, μηδὲν ἐνδέχεται χωρίον κοινὸν μέτρον γενέσθαι.

Τούτων δ' ὑποκειμένων, δείκνυται ὅτι τῇ προτεθείσῃ εὐθείᾳ ὑπάρχουσιν εὐθεῖαι πλήθει ἄπειροι σύμμετροί τε, καὶ ἀσύμμετροι, αἱ μὲν, μήκει καὶ δυνάμει, αἱ δὲ δυνάμει μόνον.

Καλείσθω οὖν ἡ μὲν προτεθεῖσα εὐθεῖα ῥητή· καὶ αἱ ταύτῃ σύμμετροι εἴτε μήκει, καὶ δυνάμει, εἴτε δυνάμει μόνον, ῥηταί.

Αἱ δὲ ταύτῃ ἀσύμμετροι· ἄλογοι καλείσθωσαν. Καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς προτεθείσης εὐθείας τετράγωνον, ῥητόν.

Καὶ τὰ τούτῳ σύμμετρα ῥητά. Τὰ δὲ τούτῳ ἀσύμμετρα ἄλογα καλείσθω, καὶ αἱ δυνάμεναι αὐτὰ, ἄλογοι. Εἰ μὲν τετράγωνον

εἴη, αὗται αἱ πλευραὶ, εἰ δὲ ἕτεραι τινὰ εὐθύγραμμα, αἱ ἴσαι αὐτοῖς τετράγωνα ἀναγράφουσαι ἄλογον καλείσθω.

DEFINITIONES LIBRI *decimi Euclidis.*

COmmenſurabiles magnitudines illæ dicuntur eſſe: quas eadẽ menſura metitur.

Incommenſurabiles uerò illæ magnitudines dicuntur; quarum nullam communẽ menſuram contingit inuenire.

Lineæ rectæ potentia commenſurabiles ſunt: quarum quadrata una eademque ſuperficies metitur.

Lineæ uerò rectæ incommẽſurabiles ſunt: quarum quadrata quæ metiatur ea, nulla inueniri poteſt.

His ſic ſe habentibus, oſtenditur quod linee rectæ datæ, exiſtant aliæ lineæ rectæ innumerabiles: partim commenſurabiles, partim incommenſurabiles: aliæ quidem longitudine & potentia, aliæ uerò potentia tantum.

Vocetur igitur linea recta data, ῥητὴ, rationalis: quæ uerò huic lineæ ſunt commenſurabiles, ſiue longitudine & potentia, ſiue potentia tantum: & ipſæ uocentur rationales.

Quæ

Quæ autem huic lineæ rectæ incommensurabiles sunt, nominentur irrationales.

Quadratum etiam quod à linea proposita rationali describitur, appelletur rationale. Quæ etiam huic sunt commensurabilia nominentur rationalia. Quæ uerò ei sunt incõmensurabilia nominentur irrationalia aut surda. Lineæ denique quæ illa describunt irrationales dicantur, si sit quadratum ipsa latera sunt irrationalia, si uerò aliæ figuræ rectilineæ tum lineæ quæ describunt quadrata figuris rectilineis æqualia, uocentur irrationales.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΙΑ. ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Εὐκλείδου.

Στερεόν ἐστι τὸ μῆκος, καὶ πλάτος, καὶ βάθος ἔχον.

Στερεοῦ δὲ πέρας ἐπιφάνεια.

Εὐθεῖα πρὸς ἐπίπεδον ὀρθὴ ἐστὶν· ὅταν πρὸς πάσας τὰς ἁπτομένας αὐτῆς εὐθείας· καὶ οὔσας ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ ἐπιπέδῳ· ὀρθὰς ποιῇ γωνίας.

Επίπεδον πρὸς ἐπίπεδον ὀρθόν ἐστὶν, ὅταν αἱ τῇ κοινῇ τομῇ τῶν ἐπιπέδων πρὸς ὀρθὰς ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἐν ἑνὶ τῶν ἐπιπέδων· τῷ λοιπῷ ἐπιπέδῳ πρὸς ὀρθὰς ὦσιν.

Εὐθείας πρὸς ἐπίπεδον κλίσις ἐστὶν, ὅταν ἀπὸ τοῦ μετεώρου πέρατος τῆς εὐθείας ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον κάθετος ἀχθῇ, καὶ ἀπὸ τοῦ γενομένου σημείου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ πέρατος τῆς εὐθείας, εὐθεῖα ἐπιζευχθῇ· ἡ περιεχομένη ὀξεῖα γωνία, ὑπὸ τῆς ἀχθείσης καὶ τῆς ἐφεστώσης.

Ἐπιπέδου πρὸς ἐπίπεδον κλίσις ἐστὶν, ἡ περιεχομένη ὀξεῖα γωνία, ὑπὸ τῶν πρὸς ὀρθὰς τῇ κοινῇ τομῇ ἀγομένων, πρὸς τῷ αὐτῷ σημείῳ ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐπιπέδων.

Ἐπίπεδον πρὸς ἐπίπεδον ὁμοίως κεκλίσθαι λέγεται, καὶ ἕτερον πρὸς ἕτερον, ὅταν αἱ εἰρημέναι τῶν κλίσεων γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις ὦσι.

Παράλληλα ἐπίπεδα ἐστὶ, τὰ ἀσύμπτωτα. Ὅμοια στερεὰ σχήματα ἐστὶ, τὰ ὑπὸ ὁμοίων ἐπιπέδων περιεχόμενα, ἴσων τὸ πλῆθος.

Ἴσα δὲ καὶ ὅμοια στερεὰ σχήματα ἐστὶ, τὰ ὑπὸ ὁμοίων ἐπιπέδων περιεχόμενα, ἴσων τῷ πλήθει καὶ τῷ μεγέθει.

Στερεὰ γωνία ἐστὶν, ἡ ὑπὸ πλειόνων ἢ δύο γραμμῶν ἁπτομένων ἀλλήλων, καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιφανείᾳ οὐσῶν· πρὸς πάσαις ταῖς γραμμαῖς κλίσις.

Στερεὰ γωνία ἐστὶν, ἡ ὑπὸ πλειόνων ἢ δύο ἐπιπέδων γωνιῶν περιεχομένη, μὴ οὐσῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ, πρὸς ἑνὶ σημείῳ συνισταμένων.

Πυραμίς ἐστι σχῆμα στερεὸν, ἐπιπέδοις περιεχόμενον ἀπὸ ἑνὸς ἐπιπέδου πρὸς ἑνὶ σημείῳ συνεστώς.

Πρίσμα ἐστὶ σχῆμα στερεὸν, ἐπιπέδοις περιεχόμενον, ὧν δύο τὰ ἀπεναντίον, ἴσα τε καὶ ὅμοιά ἐστι, καὶ παράλληλα· τὰ δὲ λοιπὰ, παραλληλόγραμμα.

Σφαιρά ἐστιν, ὅταν ἡμικυκλίου μενούσης τῆς διαμέτρου, περιενεχθὲν τὸ ἡμικύκλιον, εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκατασταθῇ, ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι, τὸ περιληφθὲν σχῆμα.

Ἄξων δὲ τῆς σφαίρας ἐστὶν, ἡ μένουσα εὐθεῖα, περὶ ἣν τὸ ἡμικύκλιον στρέφεται.

Κέντρον δὲ τῆς σφαίρας ἐστὶ τὸ αὐτὸ, ὃ καὶ τοῦ ἡμικυκλίου.

Διάμετρος δὲ τῆς σφαίρας ἐστὶν, εὐθεῖά τις διὰ τοῦ κέντρου ἠγμένη, καὶ περατουμένη ἐφ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη, ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας.

Κῶνος ἐστὶν, ὅταν ὀρθογωνίου τριγώνου μενούσης πλευρᾶς, τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν, περιε-

περιενεχθὲν τὸ τρίγωνον, εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκατασταθῇ, ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι· τὸ περιληφθὲν σχῆμα, κἂν ἡ μένουσα εὐθεῖα ἴση ᾖ τῇ λοιπῇ τῇ περὶ τὴν ὀρθὴν περιφερομένῃ· ὀρθογώνιος ἔσται κῶνος, ἐὰν δὲ ἐλάττων, ἀμβλυγώνιος, ἐὰν δὲ μείζων, ὀξυγώνιος.

Ἄξων δὲ τοῦ κώνου ἐστὶν, ἡ μένουσα περὶ ἣν τὸ τρίγωνον στρέφεται.

Βάσις δὲ ὁ κύκλος ὁ ὑπὸ τῆς περιφερομένης εὐθείας γραφόμενος.

Κύλινδρος δὲ, ὅταν ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, μενούσης μιᾶς πλευρᾶς τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν· περιενεχθὲν τὸ παραλληλόγραμμον, εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκατασταθῇ ὅθεν ἤρξατο φέρεσθαι τὸ περιληφθὲν σχῆμα.

Ἄξων δὲ τοῦ κυλίνδρου ἐστὶν, ἡ μένουσα εὐθεῖα· περὶ ἣν τὸ παραλληλόγραμμον στρέφεται.

Βάσις δὲ, οἱ κύκλοι οἱ ὑπὸ τῶν ἀπεναντίον περιαγομένων δύο πλευρῶν γραφόμενοι.

Ὅμοιοι κῶνοι, καὶ κύλινδροι εἰσὶν ὧν οἵ τε ἄξωνες, καὶ αἱ διαμέτροι τῶν βάσεων ἀνάλογον εἰσὶν.

Κύβος ἐστὶ σχῆμα στερεὸν ὑπὸ ἓξ τετραγώνων ἴσων περιεχόμενον.

Τετρά-

Τετράεδρον ἐστι, σχῆμα ὑπὸ τεσσάρων τριγώνων ἴσων, καὶ ἰσοπλεύρων περιεχόμενον.

Οκτάεδρον ἐστὶ, σχῆμα στερεὸν ὑπὸ ὀκτὼ τριγώνων ἴσων, καὶ ἰσοπλεύρων περιεχόμενον.

Δωδεκάεδρον ἐστὶ, σχῆμα στερεὸν ὑπὸ δώδεκα πενταγώνων ἴσων καὶ ἰσοπλεύρων, καὶ ἰσογωνίων περιεχόμενον.

Εἰκοσάεδρον ἐστὶ, σχῆμα στερεὸν ὑπὸ εἴκοσιν τριγώνων ἴσων, καὶ ἰσοπλεύρων περιεχόμενον.

DEFINITIONES LIBRI *undecimi Euclidis.*

COrpus solidum est, quod habet longitudinem, latitudinem, & profunditatem.

Corporis solidi extremitas est, superficies.

Linea recta ad planum aliquod dicetur esse erecta: quãdo illa linea recta ad omnes quæ eam tangunt, & in eodem subiecto plano existunt rectas: fecerit angulos rectos.

Planum ad alterum planum erit erectum, quando lineæ rectæ ad angulos rectos ductæ: in communi planorum intersectione in altero planorum, reliquo plano ad angulos rectos fuerint.

Lineæ rectæ ad planũ inclinatio erit, quando

do à puncto sublimi ad ipsum planum ducta fuerit linea recta perpendicularis: & à puncto facto, atq; extremitate una lineæ rectæ in plano ducatur linea recta: angulus inquam ille acutus, quem continẽt linea recta ducta, & recta linea perpendicularis.

Plani inclinatio ad planum erit angulus acutus, quem continẽt lineæ rectæ ad angulos rectos ductæ in communi sectione ad unum idemque punctum in utroque plano.

Planum ad aliud planum similiter inclinatum esse dicitur: & aliud quoddam planũ ad aliud planum: quando anguli inclinationum fuerint æquales inter se.

Plana æquidistantia sunt: quæ nunquam concurrunt.

Figuræ solidæ similes sunt, quæ continentur planis similibus, & numero æqualibus.

Aequales uero & similes figuræ solidæ sunt, quæ planis continentur similibus, æqualibus numero, & magnitudine.

Angulus solidus est plurium quam duarũ linearum rectarum sese mutuo tangentium, & in uno plano minimè existentium ad omnes lineas inclinatio. Aliter.

Angulus solidus est, qui pluribus quã duobus angulis planis cõtinetur, qui non in eodẽ

sunt

ſunt plano, & ad unũ conſtituuntur punctũ.

Pyramis eſt figura ſolida, planis contenta, quæ conſtituitur ex uno plano ad unum aliquod punctum.

Priſma eſt figura ſolida planis contenta, quorum duo oppoſita æqualia & ſimilia atq; æquediſtantia ſunt, reliqua uero parallelogramma.

Sphæra eſt figura ſolida, quæ fit quãdo manente ſemicirculi diametro ipſe ſemicirculus circumducitur, donec in eundem reſtituatur locum unde cœperat moueri.

Axis ſphæræ eſt linea recta fixa manens circa quam ſemicirculus uoluitur.

Centrũ uerò ſphæræ, eſt illud ipſum quod & ſemicirculi.

Diameter ſphæræ eſt linea recta per centrum ducta, quæ terminatur ex utraque parte ſphæræ circumferentia.

Conus eſt figura ſolida, quæ fit quãdo manente alicuius trianguli rectanguli latere uno ex ijs quæ angulum continent rectum: ipſe triangulus circumducitur: & reſtituitur in locum unde cœperãt moueri. quod ſi igitur linea recta manens fuerit æqualis, reliquo lateri circumducto, & angulum rectum continenti: tum conus erit rectangulus: ſi uerò mi-

nor,

nor, amblygonius, si denique maior oxygonius.

Axis coni: est recta illa manens. circa quam uoluitur triangulus.

Basis eius, circulus qui describitur per lineam rectam quæ circunducitur.

Cylindrus est figura solida, quæ fit quando parallelogrammi alicuius rectanguli uno ex lateribus quæ angulum continent rectum manente: ipsum parallelogrammon circunducitur, donec in eundem restituatur locum unde cœperat moueri.

Axis cylindri est, linea recta quæ immobilis permanet: & circa quam ipsum uertitur parallelogrammon.

Basis uerò circuli illi qui describũtur à duobus oppositis lateribus, quæ circumuoluuntur.

Similes coni & cylindri sunt: quorum & axes & diametri basium: proportionales sunt.

Cubus est figura solida: sex æqualibus quadratis contenta.

Tetraedron, est figura solida quæ quatuor triangulis æqualibus, & æqualium laterum existentibus continetur.

Octaedron est figura solida quæ octo tri-

angulis

angulis æqualibus,& æqualium laterum existentibus continetur.

Dodecaedron est figura solida quæ duodecim pentagonis æqualibus, & æqualium laterum & angulorum æqualium continetur.

Eicosaedron est figura solida quæ uiginti triangulis æqualibus, & æqualium laterum continetur.

Finis definitionum Geometricarum.

ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΑΡΙΘμητικῆς τοῦ ζ Εὐκλείδου στοιχείου.

Μονάς ἐστι, καθ' ἣν ἕκαστον τῶν ὄντων ἓν λέγεται.

Ἀριθμὸς δὲ, τὸ ἐκ μονάδων συγκείμενον πλῆθος.

Μέρος ἐστὶν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ, ὁ ἐλάσσων τοῦ μείζονος, ὅταν καταμετρῇ τὸν μείζονα.

Μέρη δὲ, ὅταν μὴ καταμετρῇ.

Πολλαπλάσιος δὲ, ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος, ὅταν καταμετρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος.

Ἄρτιος δὲ ἀριθμός ἐστιν, ὁ δίχα διαιρούμενος.

Περιττὸς δὲ, ὁ μὴ διαιρούμενος δίχα. ἢ ὁ μονάδι διαφέρων ἀρτίου ἀριθμοῦ.

Ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς ἐστὶν, ὁ ὑπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ μετρούμενος, κατ' ἄρτιον ἀριθμόν.

Ἀρτιάκις δὲ περισσός ἐστιν, ὁ ὑπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ μετρούμενος, κατὰ περισσὸν ἀριθμόν.

Περισσάκις δὲ περισσός ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ὑπὸ περισσοῦ ἀριθμοῦ μετρούμενος, κατὰ περισσὸν ἀριθμόν.

Πρῶτος ἀριθμὸς ἐστιν, ὁ μονάδι μόνῃ μετρούμενος.

Πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοί εἰσιν, οἱ μονάδι μόνῃ μετρούμενοι κοινῷ μέτρῳ.

Σύνθετος ἀριθμὸς ἐστὶν, ὁ ἀριθμῷ τινὶ μετρούμενος.

Σύνθετοι δὲ πρὸς ἀλλήλους, ἀριθμοί εἰσιν οἱ ἀριθμῷ τινὶ μετρούμενοι κοινῷ μέτρῳ.

Ἀριθμὸς ἀριθμὸν πολλαπλασιάζειν λέγεται: ὅταν ὅσαι εἰσὶν ἐν αὐτῷ μονάδες, τοσαυτάκις συντεθῇ ὁ πολλαπλασιαζόμενος: καὶ γένηταί τις.

Ὅταν δὲ δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα: ὁ γενόμενος, ἐπίπεδος καλεῖται.

Πλευραὶ δὲ αὐτοῦ, οἱ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ἀριθμοὶ.

Ὅταν δὲ τρεῖς ἀριθμοὶ, πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους, ποιῶσί τινά, ὁ γενόμενος, στερεὸς καλεῖται.

Πλευραὶ δὲ αὐτῶν, οἱ ἀπολλαπλασιάσαντες ἀριθμοὶ.

Τετράγωνος ἀριθμός ἐστιν, ὁ ἰσάκις ἴσος: ἢ ὁ ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος.

Κύβος δὲ, ὁ ἰσάκις ἴσος ἰσάκις: ἢ ὁ ὑπὸ

τριῶν ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος.

Ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν, ὅταν ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου, καὶ ὁ τρίτος τοῦ τετάρτου ἰσάκις ᾖ πολλαπλάσιος, ἢ τὸ αὐτὸ μέρος, ἢ τὰ αὐτὰ μέρη ὦσιν.

Ὅμοιοι ἐπίπεδοι καὶ στερεοὶ ἀριθμοί εἰσιν, οἱ ἀνάλογον ἔχοντες τὰς πλευράς.

Τέλειος ἀριθμός ἐστιν, ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος ὤν.

DEFINITIONES ARITHMETICÆ *libri septimi Euclidis.*

VNitas est secundum quam unumquodque unum dicitur.

Numerus uerò multitudo ex unitatibus composita.

Numerus alterius numeri pars esse dicitur minor maioris: quando maiorem exactè metitur.

Numerus uero alterius numeri partes esse dicitur, quando non exactè metitur maiorem.

Numerus alterius numeri multiplex esse dicitur maior minoris: quando minor maiorem exactè metitur.

Numerus par est, quem in duas partes æquales diuidere possumus.

Nume-

Numerus uerò impar, qui non poteſt diuidi in duas partes æquales: uel is qui unitate differt à numero pari.

Numerus pariter par eſt, quem par numerus per partem metitur.

Numerus pariter impar eſt, quem numerus par, metitur per numerum imparem.

Numerus impariter impar eſt, quē impar numerus per imparem metitur.

Numerus primus eſt, quem ſola metitur unitas.

Numeri inter ſe primi ſunt: quos ſola unitas communi menſura metitur.

Numerus compoſitus eſt: quem numerus aliquis metitur.

Numeri inter ſe compoſiti: quos numerus aliquis communi metitur menſura.

Numerus numerum multiplicare dicitur: quādo quot in ipſo multiplicante fuerint unitates: toties cōponitur numerus multiplicandus, & producitur aliquis numerus.

Quando uerò duo numeri ſeſe mutuò multiplicantes producunt aliquem: numerus qui producitur appellatur planus.

Latera uero eius ſunt: numeri ſeſe mutuò multiplicantes.

Si uero tres numeri ſeſe mutuò multiplican

tes produxerint aliquem numerum: is qui fit solidus nominatur.

Eius uerò latera, sunt numeri sese mutuo multiplicantes.

Numerus quadratus est, qui æqualiter est æqualis: uel qui ex duorum æqualium numerorum multiplicatione fit.

Numerus uero cubus, dicitur qui æqualiter æqualis est æqualiter: id est, qui fit ex multiplicatione trium æqualium numerorum.

Numeri proportionales sunt, quando primus secundi, & tertius quarti æqualiter fuerit multiplex, aut eadem pars, aut eædem partes.

Similes plani & solidi numeri sunt, qui latera habent proportionalia.

Numerus perfectus est, qui partibus sui ipsius est æqualis.

Explicatio harum definitionum. Cap. I.

Μονάς.) Vnitas ut licet uidere numerus non est: sed numeri tantum principium: seu id ex quo numerus fit: & in quod numerus iterum resoluitur: Verum Logisticus accipit unitatē, seu unum pro numero, non autem Arithmeticus: ut, unus homo, una ulna, unus pes, &c.

Μέρος.

Μέρ☉.) In scholis numeros minores, à maioribus distinguũt, hoc modo. Numerus aut est aliquotus, aut aliquantus. aliquotus est, qui aliquoties in maiore numero exactè continetur: aliquantus uerò qui cum minor sit: tamen in maiore non exacte continetur. Verum hæc ex uerbis Græcis facilius percipi possunt. Nã utuntur uerbis μετρεῖν καὶ καταμετρεῖν. Μετρεῖν est, quando numerus minor continetur in maiore. sed καταμετρεῖν est, quando minor in maiore continetur exacte, hoc est, minor maiorẽ sic diuidit, ut facta diuisione nihil supersit, ut 2 & 4. 8 & 16.

Μέρη. Est numerus aliquantus, hoc est, numerus qui in maiore aliquoties est: sed nõ exacte, ut 5 & 6. 8 & 12. Quanquam Barlaam μέρ☉ appellet numerum minorem, respectu maioris: siue exacte in eo, siue non exacte contineatur. Sic enim inquit. Ἀριθμὸν ἀριθμοῦ μέρ☉ λέγω: τὸν ἐλάττονα τοῦ μείζον☉: ἄντε μετρεῖ, ἄντε μὴ μετρεῖ τὸν μείζονα. hoc est, Numerum alterius numeri partem appello: minorem maioris, siue metiatur eum, siue non metiatur: hoc est siue diuidat exacte, siue non.

Πολλαπλάσι☉.) Hic respectu numeri minoris dicitur.

Ἄρτιος.) Prima numerorum diuisio est in nu

merum parem & imparem. hic enim confideratio fit numerorum abſolutorum & ſimplicium, non autem relatorum.

Ἀρτιάκις ἄρτιος.) Subdiuiſio numerorum parium & imparium.

Πρῶτος.) Secunda diuiſio eſt numerorum primorum & compoſitorum.

Πρῶτοι.) Ex hac alia eſt orta diuiſio, quod numeri, uel primi, uel compoſiti ſint inter ſe. uerum an primi an uero compoſiti inter ſe ſint: cognoſcitur per ſubtractionem & diuiſionē, ut Euclides docet.

Ἀριθμὸς ἀριθμόν.) De multiplicatione operandi forma poſtea dicetur.

Ὅταν δὲ δύο.) Naſcitur alia diuiſio numerorum, quod aut plani ſint, aut ſolidi. numeri uero ex quibus hi fiunt, appellantur latera, coſtæ, uel radices, ut 2, 3 ſunt 6. Hic 6 eſt numerus factus ex lateribus 2 & 3. Sed ſi multiplicem 2 & 3, ex quibus fit numerus planus 6, atque 2 duco in 6 fiunt 12, qui numerus dicitur ſolidus, ſicuti & 18.

Τετράγωνος.) Deſcendit ad ſpecies numerorum planorum & ſolidorum, easque præcipuas, quadratum & cubum. quorum ſupputatio dicitur ἐπιλογισμὸς τετραγωνικῆς ἢ κυβικῆς πλευρᾶς, extractio radicis quadratæ uel cubicæ.

Ἀριθμοὶ

ἀριθμοὶ ἀνάλογον.)De proportione & ratione numerorum alio dicetur loco: ficuti & de reliquis fequentibus definitionibus.

His commodè addi poteft alia numerorum diuifio à Logifticis noftris obferuata: qua omnis numerus diuiditur uel in digitum,uel in articulum,uel numerum compofitum. Digitus eft quiuis numerus 10 minor. Vt funt nouem fimplices,qui certis & proprijs characteribus repræfentantur. 1 2 3 4 5 6 7 8 9.atque 0,feu cyphra, aut nulla, ut uocant,his notis additur, idque à dextris, non autem à finiftris, ut 10. 20. 30. 40. 50. 60.&c.& fiunt articuli. Numerus denique compofitus eft,qui fit ex digiti & articuli compofitione. Vt 13. 14. 25. 67. 48.

De quatuor modis fupputandi Logifticæ fcientiæ. Cap. II.

Logiftici in fuis calculationibus utuntur quatuor modis.primus quidem eft additionis quæ πρόσθεσις dicitur:alter fubtractionis, τῆς ἀφαιρέσεως:tertius multiplicationis,uel ut Græci loquuntur πολλαπλασιασμοῦ:quartus deniq; eft diuifionis,hoc eft,παραβολῆς ἢ μετρήσεως. Diffe-

runt autem inter ſe:quod duo priores modi ſint ſimplices:duo uerò poſteriores compoſiti. Nam multiplicatio,nihil eſt aliud quã multiplex additio:& diuiſio,multiplex ſubtractio. de quibus nũc ordine dicemus,incipiendo ab additione.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρος ᾖ, καὶ ἕτερος ἑτέρου τὸ αὐτὸ μέρος: καὶ συναμφότερος συναμφοτέρου,τὸ αὐτὸ μέρος ἔσται, ὅπερ ὁ εἷς τοῦ ἑνός. prop.5.lib. 7. Eucl.

Si numerus alterius numeri pars fuerit: & alter alterius eadem ſit pars:etiam additus numerus additi numeri eadem pars erit, quæ unus eſt unius. ut 6. 12. 4.8.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρει ᾖ,καὶ ἕτερος ἑτέρου τὰ αὐτὰ μέρη: καὶ συναμφότερος, συναμφοτέρου τὰ αὐτὰ μέρη ἔσται, ἅπερ ὁ εἷς τοῦ ἑνός. Propoſ.6.lib.7.Eucl.

Si numerus alterius numeri partes fuerit, quæ alter alterius: tum totus additus, totius additi eadem partes erit, quæ unus unius: ut, 6. 9. 8. 12.

Hæc Euclides libro ſeptimo ſuorũ elementorum demonſtrat: ex quibus additionis modum colligimus. qui nihil aliud eſt, quam ſi plures numeri in unum numerum rediguntur per compoſitionem. uel quando ex pluribus numeris collectis,fit unus numerus. qui ut Euclides docet ſe certa ratione reſpiciunt. ſicuti ſinguli ſe habent ad ſingulos,ita compoſiti ad compoſitos.

Duplex uero eſt additionis uia. una ſimplex & naturalis, uel uulgaris, quæ fit quando per unitates numeros colligimus. ut ſi dico ıııııııı eſſe octo. uel xxxxx eſſe quinquaginta, & cætera. Altera eſt artificioſa, quando logiſtica quadam arte numeros componimus, quæ cõſiſtit in cognitione ſignificationis, aut ualoris notarũ, quibus numeri exprimuntur: & locorum poteſtate: atq; diſpoſitione collectioneque concinna numerorum.

Notæ itaque quibus numeri, ut ſupra dictũ eſt exprimuntur, ſunt 1 2 3 4 5 6 7 8 9, quas ſignificantes appellãt, quia certum & definitũ numerũ exprimunt. decima uero cyphra, aut circulus, uel nulla o eſt. quæ cum per ſe nihil ſignificet, tamẽ alijs notis numerorũ prępoſita auget illarum ſignificationẽ. ut 10. 200. 3000. Hæ igitur numerorum notæ, uel ſimplicem habent & natiuam ſignificationem, uel natiuũ ſuum ualorem augent, in decuplum, centuplũ, aut millecuplum, & amplius, pro uariatione & tranſpoſitione loci.

Solent igitur Logiſtici quatuor inprimis obſeruare loca. Primum locum tribuunt notæ quæ eſt à dextris prima ordine inuerſo quidem, ſed Chaldæis & Hebræis conſueto. & ſi quæ nota alicuius numeri ibi fuerit

depre-

deprehensa suam natiuam retinet significatio nem. ut 2. Secundus locus est denariorum,& decies plus denotat,quam natiua eius sit signi ficatio, ut 23. prima nota retinet suum ualorem ternarij numeri, sed 2. in decuplum augetur,& significat uiginti. Tertius est centenariorum,quartus millenariorũ,ut 2 3 4 5. Duo millia trecenta quadraginta quinque. Atque hæc est numerandi seu enunciandi numerorũ ratio.quæ quandam numerorum compositio nem repræsentat: & potestatem locorum indi cat. dispositio uerò numerorum fit, quando plures numeri sunt in unam summam colligendi: ut prima perpendiculariter sub prima, secunda sub secunda,tertia sub tertia,& ita deinceps collocetur, ne notarum fiat confusio. Vt si tres numeri addendi proponantur, primus est 4 7 1 0. alter 5 8 2 4. tertius 6935. Hosce sic colloco & dispono.

4	7	1	0.
5	8	2	4
6	9	3	5

Postea linea subducenda est, quæ seiungit numeros addendos uel colligendos. à numeris additis, uel collectis per compositionem. Absoluta eiusmodi dispositione,instituitur operatio,

peratio, à primis & ſimpliciſsimis numeris, hoc eſt à dextris incipiendo, ut in hoc exemplo. 5 & 4 adde, fiunt 9. & quia o in hoc loco poſita nihil ſignificat, ſed ſequentium notarum ualorem auget: ſub linea perpendiculariter primo ordini ſubſcribo 9. pergo ad ſequentem ordinem. 3 & 2 faciunt 5. his adde 1, fiunt 6. Cum itaque una nota ſcribi poſſit: ſubſcribo ſecundo ordini. 6. & ad tertium ordinem colligendo peruenio 9 & 8 ſunt 17. adde illis 7. fiunt 24. & quia numerus duabus notis ſcribendus prodit ex eiuſmodi compoſitione: idcirco prima ſeu dextra huic ordini ſubſcribitur: nempe 4. ſequens uero ſequenti adijcitur ordini, id quod ſemper in eiuſmodi numeris eſt obſeruandũ. Cum igitur ad quartum ordinem peruenio, ſubſcripta tamen nota priore tertio ordini, etiam 2 adijcio, & colligo illas notas, utpote 2 reſeruaui, adde 6 fiunt 8, quibus ſi adijcias 5. ſunt 13. his adijce 4 fiunt 17. Quia uerò ad finem iam peruentũ eſt, id quod ex collectione notarum quarti ordinis, ſeu poſtremi factum eſt plenè ſcribitur, ut in hoc diagrammate uidere licet.

	4	7	1	0
	5	8	2	4
	6	9	3	5
1	7	4	6	9

Extant plures huius operationis regulæ: quas tamen uel ex aliorum scriptis: uel quotidiana exercitatione studiosi adolescentes addiscent.

Subtractio ἀφαίρεσις.

Ἐὰν ἀριθμὸς, &c. Propos.7.lib.7.Euclidis. Si numerus &c.

Ἐὰν ἀριθμὸς &c. Propos.8.lib.7.Euclidis. Si numerus,&c.

Subtrahere numerum à numero est,quando duobus numeris propositis, minorem auferimus à maiore,ut differentia seu excessus eorum cognoscatur. Sunt itaque tres numeri.primus qui & maior, à quo fieri debet subtractio. secundus qui & minor uel æqualis, qui subtrahitur. tertius qui relinquitur,post factã subtractionẽ. quos in scholis his distinguunt particulis à quo,qui,& reliquus. In collocatione autem numerorũ primum superioremq; locum occupat numerus,à quo fieri debet subtractio, ut 8 9 2 4. postea ei perpendiculariter iuxta præcepta collocationis in additione tradita.is qui subtrahitur est subscribendus:ut

8	9	2	4	,à quo
2	8	6	5	qui

Tandem hi per lineam transuersam à tertio

qui

qui reliquus appellatur, sunt distinguendi.

Facta eiusmodi numerorum dispositione, accedendum ad operationem: & à primis seu dextris, ut in additione methodo συγατικῇ inciπendum. ut

8	9	2	4	1
2	8	6	5	1
6	0	5	9	0

Aufer nunc 1 ab 1, quo facto nihil remanet. propterea o subscribēda primo ordini, postea pergendum ad ordinem secundum, cum uero 5 maior numerus à 4 auferri nequeat: peto 1, ab ordine sequenti quæ 10 denotat ob loci ualorē. ergo 5 ablata à 14 remanēt 9. quæ directè secundo ordini subscribo. & quia 1 acceperam ab ordine sequenti. restituo eum & adjcio ordinis inferioris notæ, & pronuncio 7 ablata ex 12 iuxta præceptum nunc traditum cum inferior nota à superiore auferri nequeat: remanent 5. quæ & huic ordini perpendiculariter subscribo restituta 1 insequenti ordini, ac dico 9 ablata à 9 nihil remanet: scribo itaque o. postremo 2 ab 8, relinquuntur 6. Hæc est subtractionis simplex & expedita ratio.

Δοκιμασία additionis & subtractionis.

Si opus sit examine numerorum, an rite & secundum præcepta sint additi, uel

subtra-

ſubtracti: tum in additionis examine ſubtrahendo id fit: & in ſubductione addēdo, ut examen additionis.

	1 6 6 3 2		8 9 7 8
Subtrahe	7 6 5 4		7 6 5 4
			1 6 6 3 2
Relinquitur	8 9 7 8		
Examen ſubtractionis			4 5 6 7
	4 1 1 4		4 5 3
Adde	4 5 3		4 1 1 4
	4 5 6 7		

Πολλαπλασιασμός, Multiplicatio.

Ἀριθμὸς ἀριθμὸν πολλαπλασιάζειν λέγεται: ὅταν ὅσαι εἰσὶν ἐν αὐτῷ μονάδες: τοσαυτάκις συντεθῇ ὁ πολλαπλασιαζόμενος, καὶ γένηταί τις.

Numerus numerum multiplicare dicitur: quādo quot in eo fuerint unitates: toties componitur numerus multiplicandus, & producitur alius numerus.

Ἄλλως Barlaam.

Ἀριθμὸν ἀριθμὸν πολλαπλασιάζειν λέγω: ὅταν ὅσαι εἰσὶν ἐν τῷ πολλαπλασιάζοντι μονάδες: τοσαυτάκις συντεθεὶς ὁ πολλαπλασιαζόμενος ποιήσει τινα. οὗ καὶ μετρεῖ, κατὰ τὰς ἐν τῷ πολλαπλασιάζοντι μονάδας.

Nume-

Numerum multiplicare alium numerũ dicito: quando quot unitates fuerint in numero multiplicante: toties componitur numerus multiplicandus: quem etiam metitur iuxta unitates quæ sunt in numero multiplicante.

Ex his definitionibus patet: multiplicationem nihil esse aliud, quam multiplicem compositionem: in qua quatuor sunt numeri. unus qui dicitur ὁ πολλαπλασιάζων multiplicans: alter ὁ πολλαπλασιαζόμενος multiplicandus, tertius ὁ γενόμενος factus seu productus ex eiusmodi compositione seu multiplicatione. quartus unitas ipsa, ut 4. 5. 20. 1.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ &c. propos. 16. septimi.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ &c. propos. 17. septimi.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ &c. propos. 18. septimi.

In his tribus propositionibus Euclides docet proprietates numerorum in multiplicatione, ut 2 multiplicans 4 producit 8. & uicissim 4 multiplicans 2. producit eundem numerũ. Item 3 multiplicans 4 producit 12. idem 3 multiplicans 5 producit 15. ut igitur se habet 3 ad 4. sic se habet 12 ad 15.

Denique duo numeri 4 & 5, multiplicant 3, fient duo numeri 12 & 15. Vt igitur se habet 4 ad 5, sic se habet 12 ad 15.

Hic inprimis addiscere memoriæque man

dare debent adolescentes, simplicium numerorum multiplicationem, quam in Mensa, ut uocant, Pythagorica præ oculis habent, aut in tabula illa multiplicationis uulgari, quam nostri appellant Das ein mal eins. quo expeditiores sint, in illa artificiosa multiplicationis ratione. Quantum igitur ad præcepta: primū requiritur concinna numerorum collocatio. numerus enim multiplicandus scribitur loco superiore: cui postea suis notis rite dispositis, ut supra præceptum est, subscribitur numerus multiplicans, prima sub prima, secunda sub secunda, &c Tandem subducitur linea quę hos duos numeros seiungit ab ijs qui ex multiplicatione fiunt: ut multiplicandus est numerus 2 4 6 9. per numerum multiplicantē 2 4. Sic itaque dispono.

2	4	6	9
		2	4

Quo facto accipio primam numeri multiplicantis notam: eamque duco seu multiplico in omnes notas numeri multiplicādi, ut 4 duco in 9 fiunt 36. Hic obseruandum est quod si numerus duabus notis scibendus, producatur: tum simplex seu prima nota subscribitur lineæ iam ductæ, & loco correspondente, ut

hic

hic 6 sub 4 & 9: hoc est, primo loco subscribo: sequentem memoriæ mando aut reseruo, ut postea sequenti ordini in multiplicando adijciam. Pergo nunc & duco eandem notam 4 numeri in sequentem numeri multiplicādi notam, nempe 6. & dico 4 6 sunt 24. his adde 3. quæ antea reseruaram, fiunt 27. Iterum repetitur præcedens præceptum quod obseruandum diximus. nam 7 subscribo, reseruo 2. Iam eundem numerum, duco in notā tertiam numeri multiplicandi 4 4 sunt 16, huic adde 2. fiunt 18. subscribo loco tertio 8 & 1. retineo. tandem 4 notam duco in postremam quæ est 2 4 sunt 8. adijcio 1. fiunt 9, subscribo loco quarto. Hoc modo constabit prima operatio.

	2	4	6	9
			2	4
	9	8	7	6
4	9	3	8	

Delētā aut cācellata hac primā nota multiplicantis numeri: accedendum est ad secundam: & ijsdem obseruatis, eademque uia secunda ducitur in omnes notas numeri multiplicandi: hoc unico non neglecto, ut numeri producti prima nota directè semper subscribatur notæ multiplicanti.

eam enim perpetuo respicere debẽt. reliquæ si quæ sunt uersus sinistram rite sequantur. ut

2	4	6	9
		2	4
9	8	7	6
4 9	3	8	

His omnibus rite peractis, quia per singulas notas facta est multiplicatio : & nondum constat de toto numero producto: alia subducitur his numeris productis linea: & iuxta prgcepta additionis numeri producti inter se componuntur: ut totus cõspiciatur numerus productus, qui γενόμενος dicitur: hoc modo.

	2	4	6	9	πολλαπλασιαζόμενος.
			2	4	πολλαπλασιάζων.
	9	8	7	6	Numeri ex singularũ notarũ multiplicatione producti.
4	9	3	8		
5	9	2	5	6	Productus καὶ γενόμενος.

Atque hæc simplex illa ratio multiplicationis à nobis proposita sufficiat: cætera si quæ sunt præcepta ex aliĳs consulo esse petenda.

Παρα-

παραβολή, καὶ μέτρησις. Diuisio.
Ἐὰν μονὰς &c. Propos. 15. septimi.
Si unitas, &c.

Hæc propositio non tantum demonstrat diuisionis, sed & multiplicationis formam: nam inter se cognatæ sunt: sicuti & in ipsa apparebit δοκιμασία, seu in examine. In diuisione igitur, ut in multiplicatione requirūtur numeri quatuor. unitas, numerus diuidēdus, numerus diuisor, & quotiens uel quotus, uel diuisorius, aut partitionis numerus. ut 12 diuidēdus est per 4 diuisorem, erit 3 quotiens. Sicuti se habet 1. ad 3. ita se habet 4 ad 12. Est itaque diuisio nihil aliud quam propositis duobus numeris, inquirere tertium qui toties in se habeat unitatem, quoties maior continet minorē. ut 4 & 12 sunt numeri propositi. quæro nunc tertium qui tot in se unitates habeat, quoties numerus maior 12, continet 4 minorem, & inuenio 3. Quantum uero ad pręcepta diuisionis, ea consistūt in quatuor potissimum rebus. primū in collocatione, seu dispositione numerorum artificiosa, deinde in inquisitione seu quæstione. tertio in multiplicatione. quarto subtractione. Collocationis ratio talis esse debet, ne numeri confundantur, sed ordinata fiat numerorum dispositio. Semper igitur numerus maior

qui & diuidendus loco ponitur superiore. ut 8 4 5 6. huic postea subscribitur diuisor, nõ eo modo quo in superioribus tribus formis calculandi. quia fit ἀνάλυσις. sed ultima sub ultima, si fieri potest, et penultima sub penultima, atq; sic deinceps si plures fuerint. ut,

8	4	5	6
		2	4

Quo facto, subducitur linea, & ad dexterã semicirculus notatur: in quem solemus tertiũ numerum, quem quotientem nominãt, inscribere. Post factam numerorum collocationẽ: quæritur quoties diuisor sit in diuidendo numero, idque singillatim. quæro enim 2. in 8. quoties? inuenio quidem contineri 4: sed est habenda ratio notæ diuisoris sequentis: utrũ & ipsa toties in numero supra se posito contineatur. uel an numerus productus, possit subtrahi à numero diuidẽdo supra se posito. quod si contingat productum numerum esse maiorem: accipiendus est qui sit unitate minor, & in semicirculum includendus est. ut 2, etsi in 8 contineantur 4: tamen 3. accipio propter notam sequentem. Sic

8	4	5	6	
2	4			(3.
7	2			

Multiplico 3 quotientem, in numerum, diuiso-

uiſorem 24. producitur 72. ſubſcribo hunc numero diuidēdo directè ſub notis diuiſoris. tandem ſubtraho 72 ab 84 remanent 12. atq; hęc eſt formula operationis in diuiſione: quæ toties erit repetenda, & reiteranda: donec peruentum fuerit eò: ut prima nota diuiſoris, ſit ſub prima diuidendi. ut in hoc exemplo, diuiſorem promoueo uerſus dextram, & quæro 2 in 12 quoties: inuenio quod quidem 6 contineatur. ſed tantum 5 accipio: ſcribo 5 ad notam priorem quotientis in ſemicirculo poſitam: poſtea multiplico per 5 ipſum diuiſorem 24. ut,

```
1 2
8 4 5 6
2 4 4       (35
-------------
7 2 0
1 2
```

Tandem promoto diuiſore, ut prima eius nota: ſit ſub prima diuidendi. & quæſtione facta ſuperiora præcepta repetuntur, atque peracta erit operatio.

```
          1 2   8
Numerus   8 4 5 6  diuidendus
Numerus   2 4 4 4  Diuiſor.
-----------------------------
          7 2 0 8
          1 2 2 Numerus(352 Quo-
            2 4           (tiens.
```

Δοκιμασία facilis est in multiplicatione & diuisione. Nam si uolueris operationem multiplicationis examinare: tum diuide numerum productum, per alterutrum numerum multiplicantem, uel multiplicandum, & in quotiente proueniet alter ex his. Si uerò placet probare operationem diuisionis: multiplica quotientem, & diuisorem inter se. & si quid remanserit, producto adde: proueniet numerus diuidendus: si recte operationem instituisti.

Regula trium numerorum proportionalium.

Ἐὰν τέσσαρες ἀριθμοὶ &c. Propos. 19. lib. 7.
Si quatuor &c.

Ex hac propositione demanat regula quã ob multiplicem usum auream Logistici appellant: ex qua etiam fluunt omnes reliquę quæ traduntur regulæ. ut Societatis, Alligationis, Lucri & damni, &c. Operatio huius regulæ, ut fere omnium præceptorum logisticorum, consistit in apta numerorum collocatione, & ipso operandi modo. Collocatio talis esse debet. cum nobis semper tres offerantur numeri cogniti; quorum duo eiusdem rei significationem habent; tertius uero alterius rei. Idcirco is numerus qui sibi annexam habet quæ-

stionem:

ſtionem, collocatur loco tertio: alter uero qui re & nomine ei conuenit, loco primo: tertius, loco medio. ut 2 ulnæ 6 flo. 24 ulnæ. Facta numerorum diſpoſitione, multiplicatur ſecundus in tertium, & productũ diuiditur per primum, ut,

2 ulnæ	6 flo.	24 ulnæ	72. flo.
	24		
	6	144	
		22	(72
	144	144	

Examen cõſtat in eo quod tradit propoſitio iam memorata. multiplico primũ in quartum, & ſi productũ, fuerit æquale producto, quod fit ex multiplicatione ſecundi in tertiũ: tum bene abs te facta eſt ſupputatio.

Atque hæc ſint ſatis de ſimpliciſſimis atq; primis præceptis Logiſticæ doctrinæ: reliqua enim uel quotidianus oſtendet uſus: uel aliorum logiſticorum docebunt præcepta.

FINIS LOGISTICAE.

ELEMENTA
Astronomica.

ΤΟΥ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου· ὁ νῦν ἡμῖν λόγος ἐνεστηκὼς, περὶ τοῦ κατὰ τὴν διακόσμησιν ἐστίν· ὃν ὁρίζονται οὕτω. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν τούτῳ φύσεων. αὐτὸς δὲ ὁ κόσμος σῶμα ὤν· ἔχει τὶ καὶ ἄνω, καὶ κάτω, καὶ τὰς λοίπας σχέσεις ἀναγκαίως. ἐμπρόσθια μὲν οὖν τὰ πρὸς τῇ δύσει φάσιν αὐτοῦ εἶναι· ὡς ἐπὶ δύσιν ἔχει τὴν ὁρμήν· ὀπίσθια δὲ τὰ πρὸς τῇ ἀνατολῇ. ἀπὸ τούτων γὰρ ἐπὶ τὰ πρόσθεν πρόεισιν. ὅθεν δεξιὰ μὲν αὐτοῦ τὰ πρὸς ἄρκτον· εὐώνυμα δὲ τὰ πρὸς μεσημβρίαν γενήσεται. Πάντες γὰρ σαφῶς ὁρῶμεν ἐν ᾧ ἂν κλίματι ὦμεν τῆς γῆς· ὑπερκείμενον τῆς κορυφῆς ἡμῶν τὸν οὐρανὸν, ὅστις κύκλῳ εἰλούμενος ὑπὲρ τὸν ἀέρα, καὶ τὴν γῆν· καὶ ταύτην τὴν κίνησιν προνοητικὴν οὖσαν· ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ διαμονῇ τῶν ὅλων ποιούμενος ἀναγκαίως, καὶ πάντα τὰ ἐμπεριεχόμενα αὐτῷ τῶν ἄστρων περιάγει. τούτων τοίνυν τὰ μὲν ἁπλουστάτην ἔχει τὴν κίνησιν, ὑπὸ τοῦ κόσμου στρεφόμενα· καὶ διὰ παντὸς σὺν αὐτοῖς τόπους τοῦ οὐ-

ρανῷ

ρανῷ κατέχοντα: τὰ δὲ κινεῖται μὲν καὶ τὴν σὺν τῷ κόσμῳ κίνησιν ἀναγκαίως: περιαγόμενά γε ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐμπεριοχήν: κινεῖται δὲ καὶ ἑτέραν προαιρετικὴν καθ' ἣν καὶ ἄλλοτε, ἄλλα μέρη τοῦ οὐρανοῦ καταλαμβάνει αὐτῇ γὰρ ἡ κίνησις αὐτῶν σχολαιοτέρα μὲν τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως: δοκεῖ δὲ καὶ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι τῷ οὐρανῷ; ὡς ἀπὸ τῆς δύσεως εἰς τὴν ἀνατολὴν φερόμενα. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα αὐτῶν καλεῖται ἀπλανῆ: ταῦτα δὲ πλανώμενα: ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ κόσμου φαντάζεται. Τὰ μὲν οὖν ἀπλανῆ ἀπεικασείεν αὐτις ἐπιβάταις, ὑπὸ νεὼς φερομένοις, ἐν τόποις οἰκείοις, κατὰ χώραν μένουσι: τὰ δὲ πλανώμενα τὴν ἐναντίαν τῇ νηῒ φερομένοις, ὡς ἐπὶ τὴν πρύμναν ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν πρῶραν τόπων: ταύτης τῆς κινήσεως σχολαιοτέρας γινομένης. εἰκασθείη δ' αὖ καὶ μύρμηξιν ἐπὶ κεράμιας τρόχου τὴν ἐναντίαν τῷ τρόχῳ προαιρετικῆς ἕρπουσι. Τὸ μὲν οὖν τῶν ἀπλανῶν πλῆθος ἀπερίληπτον ἐστί: τὰ δὲ πλανώμενα, ἄδηλον μὲν εἰ καὶ πλείω ἐστίν. ἑπτὰ δὲ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν γνῶσιν ἐλήλυθεν: ὧν ὑψηλότατος μὲν

μὲν εἶναι δοκεῖ, ὁ φαίνων καλούμενος, ὁ τοῦ κρόνου ἀστὴρ· τριακονταετεῖ χρόνῳ τὸν οἰκεῖον κύκλον ἀπαρτίζων, κατὰ τὴν προαιρετικὴν τῶν κινήσεων. ὑπὸ τοῦτον ἐστὶν ὁ τοῦ διὸς, ὃς καλεῖται φαέθων· δωδεκαετία τὸν οἰκεῖον ἀμείβων κύκλον. ὑπὸ τοῦτον πυρόεις ὁ τοῦ ἄρεως, ἀτακτοτέραν μὲν τὴν κίνησιν ἔχων· δοκεῖ δ' οὖν ἕβδομος ἐνιαυτῷ περιερχόμενος τὸν οἰκεῖον κύκλον. ὑπὸ τοῦτον, ὁ ἥλιος εἶναι ὑπονοεῖται, μέσος ὑπάρχων τῶν ἄλλων· οὗτος ἐνιαυτῷ περιερχόμενος τὸν οἰκεῖον κύκλον, κατὰ ταύτην μὲν τὴν κίνησιν τὰς ὥρας ἀπαρτίζει· κατὰ δὲ τὴν τῷ κόσμῳ, τὰς ἡμέρας ἐπιτελεῖ. ὑπὸ τοῦτον, ὁ τῆς ἀφροδίτης ἐστὶ, καὶ ἐνιαυτίαν τὴν περίοδον ἔχων. καλεῖται δὲ ὁπόταν ἐπικατάδυνται τῷ ἡλίῳ ἑσπέριος· ὁπόταν δὲ προανίσχῃ αὐτοῦ, ἑωσφόρος· τίνες δὲ τοιοῦτον καὶ φωσφόρον καλεῖν εἰώθασιν. ὑπὸ δὲ τὴν ἀφροδίτην ἐστὶν ὁ τοῦ ἑρμοῦ, στίλβων καλούμενος, καὶ τοῦτον ἐνιαυτῷ περιϊέναι τὸν ἴδιον κύκλον φασίν. ὑπὸ τοῦτον ἐστὶν ἡ σελήνη προσγειοτάτη, πάντων τῶν ἄστρων ὑπάρχουσα. κατὰ τὴν συναφὴν γὰρ τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα εἶναι λέγεται· ὅταν

καὶ ζοφῶδες. αὐτῆς τὸ οἰκεῖον ὁρᾶται σῶμα. τὸ δὲ λαμπρηνόμενον αὐτῆς, ἀπὸ ἡλίου ἔχει τὴν χαμπηδόνα, ἀοίζου πρὸς αὐτὸν τετραμμένου αὐτῆς ἡμισφαιρίου καταλαμπομένου. αὕτη τὸν ἴδιον ἀπαρτίζει κύκλον, ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἡμέραις, καὶ ἡμίσιν. συνοδεύει δὲ τῷ ἡλίῳ διὰ τριάκοντα. Οὗτοι δὲ πάντες τὴν ἐναντίαν τῷ οὐρανῷ κινούμενοι, καὶ ἄλλοτε ἐν ἄλλοις ὁρώμενοι: οὔτε ἄτακτον τὴν πορείαν ποιοῦνται: οὔτε δι' ὧν ἐπέτυχε τοῦ κόσμου μερῶν ἴασιν: ἀλλὰ διὰ τοῦ καλουμένου ζωδιακοῦ κινοῦνται.

Elementa Aſtronomica. *Cap. I.*

CVm mundi appellatio ſit multiplex: in præſenti doctrina, dicemus de huius mundanæ machinæ ornatu quē ſic definiunt. Mundus eſt compages facta ex cœlo & terra, & ijs quæ cœlo terraq; cōprehenduntur. Cum itaque mundus ſit corpus: neceſſario, habebit ſupra & infra, cęteraſque affectiones, ſeu habitudines: idcirco anteriora dicuntur quæ occidētalia ſunt: quia ab ortu in occaſum fit motus. poſteriora uero quę ſunt orien-

talia. quoniam ab his ad anteriora progreditur. Vnde septentrionalia sunt ad dextrã: meridionalia ad sinistram. Oculis uerò nostris omnes uidemus, ubicunque simus locorum: cœlum supra uerticem nostrũ esse: quod quidem circulariter supra aërem terramq; à prouidentia comparato mouetur motu quidem ad salutem & incolumitatem uniuersarum rerum: qui etiam motus, necessario omnia quæ continet cœlum astra circumuertit. Verum illa de quibus loquimur, astra: quædam simplicissimum habent motũ: & primo mundi motu circumuersant: & perpetuo eundem in cœlo locum occupant. quædam uero eodem quidem motu primi mobilis necessario cum mundo circumaguntur: propterea quod mundo contineantur: sed & alium proprium motum habent delectũ: secundum quem nũc has, nunc illas cœli partes occupant: qui etiam motus tardior est motu primi mobilis, seu mundi: & ut uidetur hic contrarius est primo motui mũdi, quo astra uertuntur ab occasu in ortũ. Priora itaq; sydera nominantur fixa, aut stellæ fixæ, aut astra inerrantia fixa: hæc uero planetæ, seu stellæ erraticæ, & stellæ erranteis, quia in alijs atq; alijs locis cœli cõspiciuntur. stellas autem fixas multitudine quadam facta

com-

cõparare aliquis posset ἐπιβάταις qui naui uehuntur, & in suis proprijs locis cõsistunt atq; permanent. Planetas uero ijs qui ferũtur contrario motu, quam nauis utpote à prora eundo uersus puppim: ita ut hic motus fiat tardior: uel etiam similes faceret formicis in trocho seu rota figulari contrario atque delecto motu reptantibus. Numerus autẽ stellarũ fixarum est infinitus: & multitudo earum numerari nõ potest. an uero planetæ plures sint incertũ est: septem tamẽ sunt, qui in nostram peruenerũt notitiam, quorũ supremus & firmamẽto proximus est Phænon, seu Saturni stella, trigesimo anno proprium circulũ delecto motu absoluens. Sub hoc est Iouis stella quę Phaethon dicitur: duodecim annis suum proprium circulum circuiens. hunc subsequitur Pyroeis, seu Martis stella: habens motum incertiorem, uidetur tamen duobus annis & quinque mensibus suum conficere ambitum. Postea est Sol, quem imaginamur mediũ tenere inter Planetas locum, qui suum perficit circulũ uno anno solari, quo motu distinguit horas seu tempora anni: altero uero quo rapitur motu mundi, seu primi mobilis cõficit dies. Infra Solem est Veneris stella, quę etiã circũuertitur uno anno,

nomi-

nominatur uero interdum quando post occasum solis sequitur Hesperus, cum uero antecedit Solem orientē Heosphℯrus, aut Phosphorus, uel Lucifer. Veneris stellam sequitur Mercurij, quę etiā Stilbon nominatur quem aiunt annuo spatio etiam suum perficere circulum. denique infimo loco, & nobis hominibus ex omnibus stellis, terræ proxima Lunæ figura existit. quæ in æthere ad aëris contactum esse dicitur. unde etiam eius proprium corpus conspicitur opacum: idcirco quod luminosum est in Luna à Sole lucem accipit: qui Sol illustrat hymisphærā Lunæ ad se conuersam. Hæc uero Luna proprium circulū absoluit in diebus uiginti septem & dimidio. Verum in diebus triginta cum sole congreditur. Atque hi planetę contrario motu cœli mouentur, & in alijs atque alijs locis conspiciuntur, quamuis nō faciant iter inordinatum: neque temere ut fors obtulit, uagātur per partes cœli: sed per circulū illum quem Zodiacum, uel signiferum appellant.

ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΑΣ ΑΞΩΝΟΣ, ΠΟΛΩΝ καὶ κύκλων τῆς σφαίρας. Κεφ. β.

Σφαῖρα ἐστὶ σῶμα στερεὸν, ὑπὸ μιᾶς ἐπιφανείας περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ᾽ ἑνὸς

νὸς σημείου· τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος κειμένων, πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν. κέντρον δὲ τῆς σφαίρας, τὸ τοιοῦτο σημεῖον ἐστὶν. Αξων δὲ τῆς σφαίρας ἐστὶν, εὐθεῖα τὶς διὰ τοῦ κέντρου ἠγμένη, καὶ περατουμένη ἐφ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη ὑπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας καὶ τὴν μένουσαν εὐθεῖαν, περὶ ἣν ἡ σφαῖρα στρέφεται. Πόλοι δὲ τῆς σφαίρας, εἰσὶ τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος, δηλαδὴ τῆς διαμέτρου, τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν. νότιος δὲ, ὁ διὰ παντὸς ἀόρατος, ὡς πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁρίζοντα. Κύκλου πόλος ἐν σφαίρα, ἐστὶ σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ἀφ᾽ οὗ πᾶσαι προσπίπτουσαι εὐθεῖαι πρὸς τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν ἴσαι ἀλλήλαις εἰσὶν.

Τῶν δὲ ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων, οἱ μὲν διὰ τοῦ κέντρου τῆς σφαίρας μέγιστοι εἰσί· τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν ἴσον ἀπέχοντες ἑκατέρωθεν τοῦ κέντρου ἴσοι εἴσιν. οἱ δὲ μεῖζον ἐλάσσονες.

Εν σφαίρᾳ. οἱ δίχα τέμνοντες ἀλλήλους κύκλοι, μέγιστοι εἰσὶν. οἱ μέγιστοι ἐν σφαίρᾳ κύ-

κλοι· δίχα τέμνουσιν ἀλλήλους.

Αλλως.

Μέγιστοι ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλοι λέγονται· οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον, ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ.

Αλλως.

Τῶν δὲ ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων· οἱ μὲν εἰσὶ παράλληλοι, οἱ δὲ λοξοὶ, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων. Οἱ περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους ὄντες ἐν σφαίρᾳ κύκλοι, παράλληλοι εἰσὶν, καὶ οἱ παράλληλοι κύκλοι περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους εἰσίν.

Αλλως.

Παράλληλοι κύκλοι εἰσὶν οἱ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κοσμῷ. εἰσὶ δὲ παράλληλοι κύκλοι πέντε. ἀρκτικὸς, θερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἀνταρκτικὸς, ἀρκτικὸς, καὶ ἀνταρκτικὸς κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἄλλοι παρ᾽ ἄλλοις εἰσί· μείζονες καὶ ἐλάσσονες γινόμενοι καὶ πλέον ἀφανιζόμενοι. ἄλλως. ἀρκτικὸς κύκλος ἐστὶ ὁ ἐν τῇ τῆς σφαίρας ἐπιφανείᾳ· ἐκ τοῦ πόλου ἀρκτικοῦ γραφόμενος κύκλος· κατὰ τὴν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου λοξότητα. θερινος δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν, ὁ βορειότατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων· ἐφ᾽ οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος

ἥλιος· τὴν θερινὴν τροπὴν ποιεῖται· ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρα, ἐλαχίστη δὲ ἡ νὺξ γίνεται. μέτα μέντοι τὴν θερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς τὰς ἄρκτους παροδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται· ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου, διὸ κέκλειται τροπικός.

Ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ἐστὶν, ὁ μέγιστος τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομούμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα· ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τὴν δὲ ἐαρινὴν, καὶ τὴν φθινοπωρινὴν. χειμερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κόσμου γινομένην περιστροφὴν. ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται· ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ νὺξ ἐπιτελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μέντοι τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς μεσημβρίαν παροδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου· διὸ κέκλιται καὶ οὗτος τροπικός. Ανταρκτικὸς δὲ κύκλος ἐστὶν ἴσος καὶ

παράλληλος τῷ ἀρκτικῷ. λοξὸς δέ ἐστι κύκλος ὁ τῶν ιβ΄ ζῳδίων. αὐτὸς δὲ ἐκ τριῶν κύκλων παραλλήλων συνέστηκεν, ὧν ὁ μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζειν λέγεται τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ὁ δὲ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων καλεῖται. οὗτος δ' ἐφάπτεται δύο κύκλων ἴσων καὶ παραλλήλων τοῦ μὲν θερινοῦ τροπικοῦ, κατὰ τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ καρκίνου τοῦ δὲ χειμερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὴν τοῦ αἰγοκερώτος πρώτην μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου ἐστὶ μοῖραι ιβ. λοξὸς δὲ κέκληται ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, διὰ τὸ τέμνειν τοὺς παραλλήλους κύκλους.

Ἐστι δὲ καὶ ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος λοξός, οὗτος μέντοι μείζονι πλάτει λελόξωται τοῦ τροπικοῦ κύκλου: συνέστηκε δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδοῦς: καὶ ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρητὸς, οἱ δὲ λοιποὶ λόγῳ εἰσὶ θεωρητοὶ, ἐκ τῆς τῶν ἄστρων θέσεως, καὶ διόπτρας τῆς αὐτῆς θεωρίας, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας διατυπούμενοι. οὐχ ὥρισται δὲ αὐτοῦ τὸ πλάτος: ἀλλὰ κατὰ μὲν τίνα μέρη πλατύτερός ἐστιν, κατὰ δὲ τίνα στενότερος, δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς πλείσταις σφαίραις οὐ καταγράφεται. ἐν ταῖς πλείσταις σφαίραις ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος,

ἐστὶ,

ἐστὶ, καὶ οὗτος τῶν μεγίστων ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων.

Διὰ δὲ τῶν πόλων κύκλοι εἰσὶν ὑπό τινων κόλουροι προσαγορευόμενοι: οἷς συμβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἰδίων περιφερειῶν, τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχειν. κόλουροι δὲ κέκληνται, διὰ τὸ μέρη τινὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι κατὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ κόσμου, ὅλοι θεωροῦνται. τῶν δὲ κολούρων κύκλων: μέρη τινά ἐστιν ἀθεώρητα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ, ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβανόμενα. γράφονται δ' οὗτοι οἱ κύκλοι διὰ τῶν τροπικῶν σημείων: καὶ εἰς μέρη Δ διαιροῦσι τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων κύκλον.

Μεσημβρινὸς δ' ἐστὶ κύκλος, ὁ διὰ τῶν τοῦ κόσμου πόλων, καὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν σημείου γραφόμενος κύκλος. ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰ μέσα τῶν νυκτῶν ποιεῖται. καὶ οὗτος δὲ ὁ κύκλος ἐστὶν ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσων ἐν ὅλῃ τῇ τοῦ κόσμου περιστροφῇ. οὐ καταγράφεται δ' οὗτος ὁ κύκλος ἐν ταῖς καταστηριζομέναις σφαίραις, διὰ τὸ ἀκίνητον εἶναι, καὶ μηδεμίαν ἐπιδέχεσθαι μετάπτωσιν, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ στα

δίοις τριακοσίοις ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμένει. πρὸς γὰρ τὴν ἐν τῷ λόγῳ ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ τὴν παροῦσαν γίνεσθαι πάροδον, ἢ πρὸς ἀνατολὴν ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός. κατὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν πάροδον, κἂν μεταξὺ μύριοι στάδιοι ὑπάρχωσιν, αὐτὸς μένει μεσημβρινός: κατὰ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς, πρὸς δύσιν πάροδον: διαφοραὶ μεσημβρινῶν.

Ορίζων δ' ἐστὶ κύκλος, ὁ διορίζων ἡμῖν τότε φανερὸν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ κόσμου, καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ κόσμου, ὥστε ἡμισφαίριον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι: ἡμισφαίριον δ' ὑπὸ τὴν γῆν. Εἰσὶ γὰρ ὁρίζοντες δύο, εἷς μὲν ὁ αἰσθητὸς: ἕτερος δὲ ὁ λόγῳ θεωρητός. αἰσθητὸς μὲν οὖν ἐστὶν ὁρίζων, ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ὄψεως περιγραφόμενος, κατὰ τὸν ἀποπερματισμὸν τῆς ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχει σταδίων δισχιλίων. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητὸς ὁρίζων ἐστὶν, ὁ μέχρι τῆς τῶν ἀπλανῶν ὁράσεως ἀστέρων σφαίρας διήκων: καὶ διχοτομῶν τὸν ὅλον κόσμον. οὐ κατὰ πᾶσαν γὰρ χώραν καὶ πόλιν ὁ αὐτὸς ἐστὶν ὁρίζων: ἀλλὰ πρὸς μὲν κατὰ τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ σταδίοις τετρακοσίοις ὁ αὐτὸς ὁρίζων

δια-

διαμένει, ὥς τε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα τὰ αὐτὰ διαμένειν. πλειόνων δὲ σαδίων γενομένων κατὰ τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως, ἕτερος ὁρίζων γίνεται κατὰ τὸ κλίμα διαφέρων, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. δεῖ μέντοι γε τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίους σαδίους, διαλαμβάνεσθαι κατὰ τὴν πρὸς ἄρκτον μεσημβρίαν τε πάροδον. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου οἰκοῦσιν: ἀπὸ μυρίων σαδίων ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὁρίζων διάφορος, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα παραπλήσια. αἱ μέντοι ἀρχαὶ καὶ τελευταὶ αἱ τῶν ἡμερῶν: οὐχ ἅμα πᾶσιν ἔσονται τοῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου οἰκοῦσι, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τὸ σιγμιαῖαν πάροδον γίνεσθαι κατ' ὁποιονοῦν μέρος τοῦ κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ ὁρίζων, καὶ τὸ ἔγκλιμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ καταγράφεται δὲ ὁ ὁρίζων ἐν ταῖς σφαίραις δι' αἰτίαν τοιαύτην. ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ κύκλοι πάντες φερομένου τοῦ κόσμου, ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ τὴν δύσιν: συμπεριστρέφονται καὶ αὐτοὶ τῇ τοῦ κόσμου κινήσει. ὁ δὲ ὁρίζων ἐστὶ φύσει ἀκίνητος. τὴν

αὐτὴν τάξιν διαφυλάττων διὰ παντός. εἰ οὖν κατεγράφοντο οἱ ὁρίζοντες ἐν ταῖς σφαίραις, στρεφομένων αὐτῶν συνέβαινεν ἂν τὸν ὁρίζοντα κινεῖσθαι, καὶ κατὰ κορυφὴν ποτε γίνεσθαι. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, καὶ ἀλλότριον τοῦ σφαιρικοῦ λόγου. ὑπὸ μέν τοι γε τῆς σφαιρικῆς θήκης, ἡ τοῦ ὁρίζοντος θέσις κατανοεῖται.

De ſphæra, axe, polis, & circulis ſphæræ. Cap. II.

SPhæra eſt corpus ſolidum, unica ſuperficie contentum, à qua ſuperficie rectæ lineæ ab uno puncto quod intra figurã eſt ductæ ſunt inter ſe æquales. tale uero punctũ nominatur centrum ſphæræ.

Axis ſphæræ, eſt recta quædam per centrũ ſphæræ ducta: & ex utraque parte ſuperficiem ſphæræ attingens: quæ cum fixa & immobilis permaneat: circa eam tamen ſphæra uoluitur, & circumuertitur.

Poli uero ſphæræ ſunt extremitates axis, hoc eſt, diametri. quorũ alter dicitur borealis, ſeptentrionalis arcticus. alter uero Notius meridionalis, auſtralis, & antarcticus. Septen-

triona-

rionalis polus eſt is,qui perpetuo in noſtris trgionibus apparet . auſtralis uero qui in noſtra habitatione nunquam uidetur,ſed ſub horizonte latet.

Circuli in ſphæra deſcripti polus: eſt punctum in ſuperficie ſphæræ exiſtens:à quo puncto,omnes lineæ rectæ ad circuli circumferentiam ductæ:ſunt inter ſe æquales.

Circuli uero qui in ſphæra deſcribuntur,alij quidem per centrum ſphæræ ducti nominantur maximi,uel (ut receptum nunc eſt) maiores, ex alijs uero circulis quidam utrinque æqualiter à centro diſtant, & inter ſe æquales ſunt,ut duo tropici: alij uero longius à centro diſtantes,minores dicuntur,ut arcticus & antarcticus.

In ſphæra circuli qui ſeſe mutuo ſecant in duas partes æquales,ſunt maximi: & è contra circuli in ſphæra maximi:ſeſe mutuo ſecant in duas partes æquales.

Aliter.

Maximi in ſphęra circuli dicuntur:qui unũ idemque centrum habent cum ſphæra.

Aliter.

Circuli qui in ſphæra ſunt,alij ſunt æquediſtantes,ſeu paralleli,alij obliqui,alij per polos mundi ducti.

Circuli qui ex ijsdem polis describuntur: in sphęra: sunt paralleli, seu ęquedistātes. & è contra, æquedistantes circuli ex ijsdem polis sunt descripti. *Aliter.*

Paralleli seu ęquedistantes circuli sunt: qui eosdem polos habent, quos ipse mūdus. Sunt autem paralleli seu æquedistātes circuli quinque. Arcticus, Tropicus æstiuus, Aequinoctialis, Tropicus hybernus, Antarcticus.

Arcticus circulus & antarcticus alij atque alij apud diuersas gentes fiunt: nunc maiores, nunc minores, tandem omnino euanescunt.

Aliter.

Arcticus circulus est qui in superficie sphæræ ex polo mundi arctico describitur: secundū maximam declinationē solis, uel secundū obliquitatem Zodiaci circuli septentrionalem.

Tropicus ęstiuus circulus est, quem sol describit in septentrionem ascēdendo: in quo cū sol existit, facit solstitium æstiuum, aut cōuersionem ęstiuam: in qua longissimus est totius anni dies, & breuissima nox. (Hoc sæculo fit mense Iunio.) Nam Sol non ulterius in septentrionem ascendere conspicitur, sed se conuertit ad partes alias, quas appellamus meridionales: atque idcirco nominatur tropicus, seu à conuersione, conuersiuus.

Aequi

Aequinoctialis circulus est maximus ęqui distantium circulorum, quem etiā horizon in duas partes æquales secat: ita ut eius dimidia pars sit supra terram, dimidia uerò infra. in quo circulo cum sol fuerit, facit duo ęquinoctia, alterū uernale, alterū autumnale. (Hoc fit bis in anno: mense Martio, fit vernale æquinoctium, mense Septembri uero. autumnale.)

Tropicus hybernus circulus est omnium maxime meridionalis, quem sol describit motu ipsius mundi: in quo cum sol existit, facit solstitium hybernum: quo quidem tempore dies est breuissimus, & nox longissima totius anni: neque uero Sol post conuersionem hybernam ulterius uersus meridiem progredi conspicitur: sed ad alias partes mundi septentrionales se conuertit: idcirco etiam hic circulus nominatur Tropicus. (Solstitium hoc fit mense Decembri in primo gradu capr.

Antarcticus circulus æqualis & æquedistans est arctico.

Obliquus uero est is circulus qui nominatur Zodiacus, seu circulus duodecim signorū, aut signifer. hic autem circulus ex tribus constat æquedistantibus circulis. quorū duo extremi eius determināt latitudinē: medius uerò appellatur circulus per media signa. hic duos

attingit

attingit circulos æquales & æquedistantes. Tropicum quidem æstiuum, in primo gradu Cancri, tropicum uero hybernū, in primo gradu Capricorni. Latitudo uero Zodiaci est duodecim partium. Nominatur uero obliquus hic Zodiacus circulus, quia circulos æquedistantes secat.

Est & circulus lacteus obliquus, qui quidē maiori latitudine obliquatur tropico circulo. constat uero ex tenui & nebulosa substantia, & solus in cœlo oculis cernitur. Reliqui enim omnes, ratione & mente concipiuntur ex situ & dispositione astrorum, & dioptræ contemplatione, & nostræ cogitationi impressi. eius uero latitudo non est certa & definita, sed in quibusdam partibus latior, in alijs angustior est. quam etiam ob causam, circulus lacteus non describitur in sphæris plærisque. denique & hic circulus est è numero maximorum in sphæra circulorum.

Per polos mundi circuli ducti dicuntur, qui à nonnullis appellantur Coluri, quibus accidit ut polos mundi habeant in suis proprijs circumferentijs. appellantur uero Coluri, quia partes quædam horum circulorū non conspiciuntur, siquidem reliqui circuli motu & conuersione mundi, integri uidentur,

sed

ſed quædam partes colurorum circulorum non ſunt conſpicuæ, eæ ſcilicet quæ ſub horizonte, uerſus antarcticum circulum abſconduntur. Deſcribuntur autem hi circuli per puncta ſolſtitialia, & in partes quatuor diuidunt circulum per media ſigna.

Meridianus circulus eſt qui per polos mundi, & punctũ uerticale, ſeu uerticem deſcribitur, ad quem cum ſol peruenit, medium dierũ & medium noctium efficit. atque hic circulus immobilis in mundo eſt, & eundem ſitum occupat in tota mundi cõuerſione. Verũ hic circulus in ſphæris ſtellis inſignitis non deſcribitur, quia immobilis eſt, & nullam recipit uariationem, ſed quo ad ſenſum ad ſtadia trecenta idem manet meridianus: ſed ſi exactius, & ratione ipſa ad amuſſim uelimus inquirere: tũ è ueſtigio facta progreſſione, uel in ortum, uel in occaſum mutatur, & ſit alius meridianus. Profectione enim inſtituta, uel in ſeptentrionem, uel meridiem, etiamſi ultra decem millia ſtadiorum conficiuntur, idem manet meridianus, ſed ab ortu in occaſum proficiſcendo diuerſi obſeruantur meridiani.

Horizon talis circulus eſt qui manifeſtã cœli partem, ab occulta diſtinguit, & totam mundi ſphęram diuidit in duas partes æquales, ita ut

ut dimidia sphæræ pars sit supra terrã: & dimidia pars infra terram. Sunt uerò duo horizontes, unus quẽ sensilem nominant, alter uero ratione & mente perceptus, quem rationalem quidam appellant. Sensilis horizon est, quem uisus noster in termino uisionis circumscribit, qui diametrum maiorem non habet quam ad duo millia stadiorum. Rationalis horizon uero est qui ad sphæram stellarum fixarum se extendit, & diuidit totum mundum in duas partes ęquales. Verum non in quauis regione uel etiã urbe, idẽ est Horizon: sed quò ad sensum, ferè ad stadia quadringenta permanet idem horizon: unde etiam longitudines dierum, & clima ipsum, denique omnes apparentiæ eædem permanẽt. quod si uero numerus stadiorum augeatur, facta mutatione habitationis, alius fit horizon differens secundum clima, postremo omnes apparentiæ mutãtur. Hæc autẽ ultra quadringẽta stadia mutatio et profectio cõsideranda & facienda est in septentrionẽ & meridiem. quia omnes quicunque sub eodem parallelo habitant, etiam si decem millibus stadijs, hoc est infinito stadiorum numero ultra se distent: horizon quidem erit mutatus, sed clima non mutabitur: neque etiam diuersæ fiunt apparentiæ. Veruntamen dierum initia

& fines ijs qui ſub eodem habitant parallelo non erunt eodem temporis momento. quod ſi uero quis ad amuſſim & ipſo rationis examine ſcrutari uelit: quouis momēto in quamcunque partem mundi, mutabitur horizontis ſitus & clima, & omnes apparentiæ uariabuntur.

Sed & hic circulus in ſphæram ipſam non adhibetur hanc maximam ob cauſam. nam reliqui circuli omnes circumacto mundo unà rapiuntur ab ortu in occaſum, motu ipſius mundi. Horizon uero natura eſt immobilis: perpetuo eundem ſitum & locum occupans. quod ſi igitur adhiberentur in ſphæras horizontes, in conuerſione, & circumuolutione ſphærarum contingeret, & horizontem moueri, & interdum peruenire ad uerticem quod fieri nequit, & pugnat cum doctrina ſphærica. Quare in theca ſeu alueo ſphæræ imaginamur Horizontis ſitum & locum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΖΩΝΩΝ.

Κεφ. γ̄.

Η τῆς συμπάσης ἐπιφάνεια σφαιροειδὴς ὑπάρχουσα: διαιρεῖται εἰς ζῶνας πέντε. δύο ὧν μὲν αἱ περὶ τῶν πόλους. πὀῤῥώτατα δὲ κείμεναι τῆς τοῦ ἡλίου παρόδου

κατεψυγμέναι λέγονται, καὶ ἀοίκητοι διὰ τὸ ψῦχος εἰσίν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς τοὺς πόλους. αἱ δὲ τούτων ἑξῆς συμμέτρως μὲν κεῖνται πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου πάροδον, καὶ εὔκρατοι καλοῦνται. ἀφορίζονται δὲ αὗται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ κείμεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπὴ, μέση τῶν προειρημένων, κειμένη δὲ ἐπ᾽ αὐτὴν τῆς τοῦ ἡλίου πάροδον διακεκαυμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δ᾽ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ ἰσημερινοῦ κύκλου, ὃς κεῖται ὑπὸ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. τῶν δὲ εὐκράτων δυὸ ζωνῶν, ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένη κατοικεῖσθαι συμβέβηκεν, ἐπὶ τὸ μῆκος οὖσα ὡς ἔγγιστα περὶ δέκα μυριάδας σταδίων, ἐπὶ δὲ τὸ πλάτος, ὡς ἔγγιστα τὸ ἥμισυ.

De quinque Zonis. Cap. III.

TOtius terræ ſuperficies cum ſit rotunda & ſphęrica: diuiditur in zonas quinque, quarũ duæ extremæ ſunt circa polos, & longiſſime remotę à uia ſolis, atq; idcirco nominantur frigidę, & per cõſequens propter frigoris exceſſum minimè habitabiles. quæ qui-

dem Zonæ per circulos arcticum atque antarcticum diſtinguntur. quæ uero his adiunguntur & cohærent temperatè ad uiam ſolis poſitæ, appellantur temperatæ Zonæ. hæ uero zonæ, arcticis & tropicis in ſphæra circulis diſtinguuntur: quibus ſunt interpoſitæ. quæ denique reſtat media, atque uiæ ſolis ſubiecta: nominatur aduſta ſeu torrida: eaque diuiditur in duas partes æquales ab ipſo æquinoctiali circulo terreſtri, qui ſub cœleſti æquinoctiali circulo eſt. Ex duabus uero Zonis temperatis, altera à nobis noſtriſque hominibus habitatur, habens in longitudinem centum millia ſtadiorum, in latitudine uero partem dimidiam.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΕΣΤΗΡΙΓΜΕΝΩΝ Ζωδίων. Κεφ. δ.

ΤΑ κατεστηριγμένα ζώδια διαιρεῖται εἰς μέρη, τρία. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κεῖται. ἃ δὲ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κείμενα: ἐστὶ τὰ ιβ ζώδια, ὧν τὰς ὀνομασίας ἐν ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ιβ ζωδίοις, τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας: ἰδίας: προσηγορίας ἠξιωμέ-

νοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ταύρου, ἐπὶ τοῦ νώτου αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ἕξ, καλοῦνται πλειάδες. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ βουκράνου τοῦ ταύρου κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτοὶ πέντε καλοῦνται ὑάδες. ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τῶν διδύμων ἀστὴρ, προσαγορεύεται πρόπους. οἱ δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες, καλοῦνται φάτνη. οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι, ὄνοι προσαγορεύονται. ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμωνύμως τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ κεῖται, καρδία λέοντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ τίνων βασιλίσκος καλεῖται, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γενόμενοι, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. ὁ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῆς παρθένου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, στάχυς προσαγορεύεται. ὁ δὲ παρὰ τὴν δεξιὰν τῆς παρθένου πτέρυγα κείμενος ἀστερίσκος προτρυγητὴς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρες, κάλπη καλοῦνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐραίων μερῶν τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ ἑξῆς κείμενοι ἀστέρες λίνοι προσαγορεύονται. εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ λίνῳ ἀστέρες θ. ἐν δὲ τῷ βορείῳ λίνῳ ε. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ

λίνῳ

λίνῳ κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ· σύνδεσμος προσαγορεύεται. βορεία δέ ἐστιν, ὅσα τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου πρὸς ἄρκτους κεῖται. ἐστὶ δὲ τάδε. ἡ μεγάλη ἄρκτος, ἄρκτος ἡ μικρὰ, δράκων ὁ διὰ τῶν ἄρκτων, ἀρκτοφύλαξ, στέφανος, ἐγγόνασιν, ὀφιοῦχος, ὄφις, λύρα, ὄρνις, ὀϊστὸς, ἀετὸς, δελφὶς, προτομὴ ἵππου, καθ' ἵππαρχον ἵππος. κηφεὺς κασιέπεια, ἀνδρομέδα, πέρσευς, ἡνίοχος, δελτοτὸν. καὶ ὁ ὕστερον κατηστερισμένος, ὑπὸ καλλιμάχου βερενίκης πλόκαμος. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινές, ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας, διὰ τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας. ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ ἀρκτοφύλακος κείμενος ἐπίσημος ἀστὴρ, ἀρκτοῦρος ὀνομάζεται. ὁ δὲ πάρα τὴν λύραν κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμονύμως ὅλῳ τῷ ζωδίῳ, λύρα προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἄκρᾳ χειρί τοῦ πέρσεως κείμενοι ἀστέρες, γοργόνιοι καλοῦνται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ περσέως κείμενοι ἀστερίσκοι πύκνοι καὶ μικροὶ, εἰς τὴν ἅρπην κατηστερίζονται. ὁ δὲ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, αἲξ προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτοῦ

χειρὶ ἀστερίσκοι β´, ἔριφοι καλοῦνται. νότια δὲ ἐστὶν ὅσα τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε. ὠρίων, προκύων, λαγωὸς, ἀργὼ, ὕδρος, κρατὴρ, κόραξ, κένταυρος, θηρίον, ὃ κρατεῖ ὁ κένταυρος, θυρσολόγχος ὃν κρατεῖ ὁ κένταυρος. θυμιατήριον, νότιος ἰχθὺς, κῆτος, ὕδωρ, τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου, ποταμὸς ὁ τοῦ ὠρίωνος, νότιος στέφανος, ὑπὸ τινῶν δὲ οὐρανισκὸς προσαγορευόμενος, κηρύκιον καθ' ὑπαρχόν. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ προκύωνι ὢν λαμπρὸς ἀστὴρ, προκύων καλεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ κυνὸς λαμπρὸς ἀστήρ· ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῶν καυμάτων ποιεῖν, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζωδίῳ, κύων προσαγορεύεται. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ πηδαλίῳ τῆς ἀργοῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, κάνωβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν ῥόδῳ μόλις θεωρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρατὸς, ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἀφανής. σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος ζωδίου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται.

De

De Cœlestibus constellatio-nibus. Cap. IIII.

Signa stellis cœlestibus insignita in partes tres diuiduntur. quædam enim sunt in zodiaco circulo, quædam septentrionalia, nonnulla denique meridionalia. duodecim uero Zodiaci signorum nomina sunt ista, quorũ appellationes in alijs locis tractauimus sed in his duodecim signis: sunt quædam peculiares stellæ insigniores, propter certas quasdam quas secũ afferunt notas: habẽtes proprias appellationes, ut sunt stellæ in dorso Tauri, numero sex, quæ appellãtur Pleiades: postea in eiusdem Tauri capite numero quinque, nominantur Hyades, quę uerò in geminis præcedit stella, nominatur Propus, quasi dicas prior pes geminorum. sunt etiam in Cancro quæ nubeculam referunt, & appellantur Præsepe, à quibus non longè absunt stellæ duę quę dicuntur aselli. est & alia clara & insignis stella in corde Leonis eiusdem nominis, cum loco in quo est sita, & appellatur Cor leonis, à nonnullis Basiliscus, seu stella regia: quia nati sub hac stella, regiam habent natiuitatem. Præterea stella clara in extremitate sinistræ manus Virginis, nominatur Spica uirginis. in ala uero eiusdem

dextera ſtellula ſita, dicitur præuindemiator. adhæc in extremitate dextræ manus aquarij quatuor ſtellæ, nomẽ habẽt urnæ. denique in extremis partibus caudæ piſciũ ſitæ ſunt continuè aliquot ſtellæ quæ nomẽ habent lineæ, alijs lini aut lineolæ dicuntur. ſunt autem in meridionali linea ſtellæ nouem, in ſeptentrionali quinque, poſtrema ſtella quæ in extremitate lineæ poſita eſt clara & inſignis: appellatur nodus.

Septentrionalia ſigna ſunt quæcunque à Zodiaco circulo uerſus ſeptentrionem ſunt poſita quarum hæc ſunt nomina. Vrſa maior, Vrſa minor, Draco qui per duas ductus eſt urſas. Arctophylax ſeu Bootes, Corona Engonaſi, uel Hercules ophiuchus, aut ſerpẽtarius, Serpens. Lyra, Auis uel Cygnus, Sagitta, Aquila, Delphin, prior ſectio equi, & ſecundum Hipparchum equus, Cephæus, Caſſiopeia, Andromeda, Perſeus, Heniochus uel Agitator, Deltoton aut triangulus. & quę poſtremò fuit in aſtra à Callimacho relata Crines Berenicis. Ex his ſimili modo quædam ſtellæ ſunt, quæ ob ſingulares & plenas ſignificationes etiam nomina habent peculiaria. nam quę eſt inter crura Arctophylacis ſeu Bootis clara ſtella, dicitur arcturus. item in Lyræ cõſtellatione

tione, alia eſt clara ſtella quę eiuſdem nominis eſt, & dicitur Lyra. præterea in extremitate ſiniſtræ Perſei manus ſtellæ ſitæ, nominantur Gorgoni, uel Crines Meduſæ, & in extremitate dexteræ manus Perſei ſtellulæ condenſatæ & paruæ, falcis referunt formam. atque etiā in ſiniſtro humero aurigæ, clara & perſpicua ſtella appellatur capra, in eiuſdemq; manus extremitate ſitæ ſtellæ duæ, hœdi nominantur.

Meridionalia ſigna cœleſtia dicuntur, quæ ab ipſo circulo Zodiaco uerſus meridiem expoſita ſunt: quæ quidem hæc ſunt. Orion, prior Canis, aut Antecanis, Lepus, Argonauis, Hydra, Crater, Coruus, Centaurus, beſtia quam tenet Centaurus, Thyrſolochus, quem præfert Centaurus, Thuribulum, Piſcis meridionalis Cetus. Fluuius ſeu aqua quæ ab aquario defluit, Flumen Orionis. Corona meridionalis quibuſdam dicta Vraniſcus, Caducæus iuxta Hipparchum. Atque in his ſunt quædam ſtellæ nomina propria habentes. nam quæ in procyone conſpicitur ſtella clara, appellatur procyon. quæ uero eſt in ore Canis clara, & inſignis ſtella, quæ etiam uidetur æſtus, & caloris

incrementum facere eodem nomine quo & ipſa conſtellatio tota,canis appellatur. Denique ſtella quæ in Argonauis extremitate gubernaculi fulget,Canobus dicitur, & in Rhodo inſula uix conſpicitur,aut ſaltem ex locis editioribus. In Alexandria uero penitus non uidetur, quia uix quarta parte ſigni ſupra Horizontem exiſtit.

FINIS.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΕΦΑ-
λαιώδης τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης.

Κεφ. α.

ΤΗς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, ἐν ἐπείροις διῃρημένης τρισιν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων: (Εὐρώπην, λιβύην, καὶ ἀσίαν.) κατὰ μέρος ἐπ' ἀκριβὲς ἱστορησαντων: ἀναγραφάς τε καταλελοιπότων, τοῖς καθ' ἕκαστον ὡς ἐν ἱστορίᾳ καὶ αὐτοὶ προσεπενοήσαμεν: τὰ μὲν ἑωρακότες: τὰ δὲ καὶ παρ' αὐτῶν ἀκριβῶς ἐκλάβοντες. Πίνακος ὥσπερ τρόπον πάσης τῆς οἰκουμένης ὑποτυπῶσαι: ὡς ἂν μηδὲν τοῖς φιλομάθεσι ἄπειρον ᾖ, καὶ τὰ μέρος χρησίμων, μεθ' ἱστορίας ψυχὴν κοσμεῖν: καὶ διεγείρειν εἰς ὀξυώοιαν φυσικὴν δυνάμενον.

Τῆς γῆς τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην μέρος: περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ, τῇ παρακειμένῃ τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς μεγάλας ἀσίας, σίναις τε καὶ τοῖς ἐν τῇ σηρικῇ. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὁμοίως ἀγνώστῳ γῇ, τῇ περικλειούσῃ τὸ ἰνδικὸν πέλαγος, καὶ τῇ περιεχούσῃ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας τῆς λιβύης αἰθιόπαν, ἀγισύμβα χώραν καλουμένην. Ἀπὸ δὲ δυσμῶν, τῇ τε ἀγνώστῳ γῇ, τῇ

περιλαμβανούσῃ τὸν αἰθιοπικὸν κόλπον τῆς λιβύης, καὶ τῷ ἐφεξῆς δυτικῷ ὠκεανῷ, παρακειμένῳ δὲ ταῖς τῆς λιβύης καὶ τῆς εὐρώπης δυσμικωτάταις μέρεσιν. Απ' ἄρκτων δὲ τῷ συνημμένῳ ὠκεανῷ, τῷ περιέχοντι μὲν τὰς βρετανικὰς νήσους, καὶ τὰ βορειότατα τῆς εὐρώπης: καλουμένῳ δὲ δουηκαληδονίῳ τε καὶ σαρματικῷ, καὶ τῇ ἀγνώστῳ γῇ παρακειμένῃ ταῖς ἀρκτικωτάταις χώραις τῆς μεγάλης ἀσίας, σαρματίᾳ, καὶ σκυθίᾳ καὶ σηρικῇ.

Τῶν δὲ περιλαμβανομένων ὑπὸ τῆς οἰκουμένης θαλασσῶν: ἡ μὲν καθ' ἡμᾶς μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ κόλπων παρά τε τὸν ἀδρίαν κόλπον, καὶ τὸ αἰγαῖον πέλαγος, καὶ τὴν προποντιδα, καὶ τὸν πόντον καὶ τὴν μαιῶτιν λίμνην: ἀνεστόμωται πρὸς τὸν ὠκεανὸν, διὰ μόνου τοῦ ἡρακλείου πορθμοῦ: χερσοννήσου δίκην ἰσθμὸν ὥσπερ εἰ ποιοῦσα τοῦ πελάγους τὸν πορθμόν: ἡ δ' ὑρκανία, καὶ ἡ κάσπια θάλασσα παντόθεν ὑπὸ τῆς γῆς περικέκλεισται, νήσῳ κατὰ τὸ ἀντικείμενον παραπλησίως. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ περὶ τὸ ἰνδικὸν πέλαγος πᾶσα μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ κόλπων παρά τε τὸν ἀράβιον κόλπον, καὶ τὸν περσικὸν, καὶ τὸν γαγγη-

τικὸν, καὶ τὸν ἰδίως καλούμενον μέγαν κόλπον περιεχομένης καὶ ταύτης πάντοθεν ὑπὸ τῆς γῆς. διὸ καὶ τῶν τριῶν ἠπείρων ἡ μὲν ἀσία συνάπτει τῇ τε λιβύῃ, καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἀραβίαν αὐχένος, ὃς καὶ χωρίζει τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν, ἀπὸ τοῦ ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ διὰ τῆς περιεχούσης τὸ ἰνδικὸν πέλαγος ἀγνώστου γῆς: καὶ τῇ εὐρώπῃ δὲ συνάπτει διὰ τοῦ μεταξὺ αὐχένος, τῆς τε μαιώτιδος λίμνης, καὶ τοῦ σαρματικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τῆς διαβάσεως τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ. Η δὲ λιβύη τῆς εὐρώπης ἀπείργεται μόνῳ τῷ πορθμῷ, καθ' ἑαυτὴν μὲν μὴ συνάπτουσα μηδαμῶς, διὰ δὲ τῆς ἀσίας πάντως. ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τούτων ἑκατέρα συνάπτει, ἀντιπαρήκουσα κατ' ἀνατολὰς ἀμφοτέραις.

Καὶ ἔτι πρώτη μὲν τῶν ἠπείρων μεγέθους ἕνεκεν ἐστὶν ἀσία, δευτέρα δὲ λιβύη τρίτη δ' εὐρώπη. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰρημένων ἐμπεριέχεσθαι τῇ γῇ θαλασσῶν πρώτη μὲν ἐστι μεγέθει πάλιν ἡ κατὰ τὸ ἰνδικὸν πέλαγος, δευτέρα δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς, τρίτη δὲ ἡ ὑρκανία, ἡ καὶ κασπία. ἔτι δὲ

καὶ

καὶ τῶν μὲν ἀξιολογωτέρων κόλπων, πρῶτος μὲν ὁ ὁμοίως μείζων ὁ γαγγητικὸς, δεύτερος δὲ ὁ περσικὸς, τρίτος δὲ ὁ μέγας, τέταρτος δὲ ὁ ἀραβικὸς, πέμπτος δὲ ὁ αἰτιοπικὸς, ἕκτος δὲ ὁ τοῦ πόντου. ἕβδομος δὲ ὁ τοῦ αἰγαίου πελάγους. ὀγδόος δὲ ὁ τῆς μαιώτιδος λίμνης, ἐννάτος δὲ ὁ ἀδρίας, δέκατος δὲ ὁ τῆς προποντίδος.

Τῶν δὲ ἀξιολογωτέρων νήσων ἢ χερρονήσων: πρώτη μὲν ταπροβάνη, δευτέρα δὲ τῶν βρεταννικῶν ἡ ἀλουΐωνος, τρίτη δὲ ἡ χρυσῆ χερρόνησος, τετάρτη δὲ τῶν βρεταννηκῶν ἡ ἰουβέρνια, πέμπτη δὲ ἡ πελοπόννησος, ἕκτη δὲ ἡ σικελία, ἑβδόμη δὲ ἡ σαρδώ. ὀγδόη δὲ ἡ κύρνος, ἐννάτη δὲ ἡ κρήτη, δεκάτη δὲ ἡ κύπρος.

Αἱ δὲ εἰσὶν αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι ἢ σατραπεῖαι τῆς οἰκουμένης.

Πίναξ α΄. Εὐρώπης μὲν ἰβερνία νῆσος βρεταννική. Αλουΐων νῆσος βρεταννική. θούλη νῆσος.

Πίναξ β΄. Ισπανία βαιτική, ἰσπανία λουσιτανία, ἰσπανία ταῤῥακωνησία.

Πίναξ γ. Γαλλία ἀκουϊτανία, γαλλία λουγδουνησία, γαλλία βελγική, κελτο-

γαλα-

γαλατία, ναρβωνησία.

Πίναξ δ. Γερμανία ἡ μεγάλη.

Ραιτία, καὶ ὀυίνδελκία.

Νωρικόν.

Πίναξ ε. Παννωνία ἡ ἄνω.

Παννονία ἡ κάτω.

Ιλλυρὶς ἡ καὶ Δαλματία.

Λιβουρνία.

Ιταλία.

Πιναξ ς. Κύρνος νῆσος.

Πίναξ ζ. Σαρδὼ νῆσος.

Σικελία νῆσος.

Πίναξ η. Σαρματία, ἡ ἐν Εὐρώπῃ.

Ταυρικὴ χερρόνησος.

Ιάζυγες μετανάσται.

Δακία.

Πίναξ θ. Μυσία ἡ ἄνω.

Μυσία ἡ κάτω.

Θράκη.

Χερρόνησος.

Μακεδονία.

Ηπεῖρος.

Αχαΐα.

Πιναξ ι. Πελοπόννησος.

Κρήτη νῆσος.

Εὔβοια

Εὐβοία, νῆσος.

Ομοῦ αἱ τῆς εὐρώπης ἐπαρχίαι λδ.

Πίνακες ι.

ΛΙΒΥΗΣ.

Πίναξ α. Μαυριτανία ταγγιτανή.

Μαυριτανία Καισαρίνσια.

Πίναξ β. Αφρική ἡ καὶ νουμηδία.

Πεντάπολις ἡ καὶ κυρηναϊκή.

Μαρμαρική.

Πίναξ γ. Λιβύη.

Αἴγυπτος.

Θηβαΐς.

Λιβύη ἡ ἐντός.

Πίναξ δ. Αἰθιοπία ὑπὸ αἴγυπτον.

Η ἐντὸς τούτων πάντων καὶ νωτιωτάτη αἰθιοπία.

Ομοῦ αἱ τῆς λιβύης ἐπαρχίαι ιβ.

Πίνακες δ.

ΑΣΙΑΣ.

Πιναξ α. Πόντος καὶ βιθυνία.

Η ἰδίως ἀσία, ἐν ᾗ ἡ Φρυγία.

Λυκία.

Παμφυλία ἐν ᾗ Πισιδία.

Γαλατία, ἐν ᾗ παφλαγονία καὶ Ισαυρία.

Καππα-

Καππαδοκία.
Αρμενεία μικρὰ.
Κιλικία.
Πίναξ β῀. Σαρματία ἡ ἐν ἀσία.
Πίναξ γ῀. Κολχὶς.
Ιβηρία.
Αλβανία.
Αρμενεία ἡ μεγάλη.
Πίναξ δ῀. Κύπρος νῆσος.
Συρία κοίλη.
Φοινίκη.
Παλαιστινὴ ἰουδαία.
Αραβία πετραῖα.
Αραβία ἔρημος.
Μεσοποταμία.
Βαβυλωνία.
Πίναξ ε῀. Ασσυρία.
Μηδία.
Σουσιανὴ.
Πέρσις.
Παρθία.
Καρμανία ἔρημος.
Πίναξ ϛ῀. Εὐδαίμων ἀραβία.
Καρμανία.

Πίναξ

Πίναξ ζ. Ὑρκανία χώρα.
Μαργιανή.
Βακτριανή.
Σογδιανοί.
Σάκαι.
Σκυθία ἡ ἐντὸς ἰμάου ὄρους.
Πίναξ η. Σκυθία ἡ ἐκτὸς ἰμάου ὄρους.
Σηρική.
Πίναξ θ. Αρεία.
Παροπανησάδαι.
Δραγγιανή.
Αραχώσια.
Γεδρωσία.
Πίναξ ι. Ινδικὴ ἡ ἐντὸς γάγγου ποταμοῦ.
Πίναξ ια. Ινδικὴ ἡ ἐκτὸς γάγγου ποταμοῦ.
Πίναξ ιβ. Ταπροβάνη νῆσος.
Ομοῦ δὲ αἱ τῆς ἀσίας ἐπαρχίαι μη πίνακες ιβ. ὡς γίνεσθαι τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐπαρχίας ϛδ. Πίνακας κϛ.

Descriptio uniuersalis, & summaria totius orbis terrarum. Cap. I.

VEtustiores geographi, orbem terrarum in tres continentes diuiserunt. Europā, Asiam, Africam: & exacte enarrarunt singulas

ſingulas partes: earumq́; delineationes parti-culares,tanquam hiſtoriam reliquerunt. qui-bus ſane cum & nos fidem demus,qui partim eas inſpeximus,partim ab eis diligenter exce-pimus: idcirco tabulam quo pacto totus or-bis delineari atque deſcribi poſſit,ſubijcere cō ſtituimus:ut ſtudioſis artium & diſciplinarū, nihil earū quæ in ſingulis utilia atque neceſſa ria ſunt incognitum relinquatur:animum etiā rerum cognitione & hiſtoria ornent: denique ingenij uires & indolis acumen excitent.

Terra quæ ab hominibus colitur & inhabi tatur: ab oriente terminatur terra ea, quæ in-cognita dicta eſt:quæ adiacet Aſiæ maioris pō pulis Sinis,& qui Sericam incolunt:à meridie uero finitur ſimiliter terra dicta incognita, quæ ambit mare Indicum:& quæ complecti-tur Aethiopiam,eam quæ à meridie ſita eſt A-fricæ:& uocatur Agiſymba. ab occaſu terra incognita: quæ ſinum Aethiopicum Africæ, excipit: præterea oceano occidentali,qui Afri cæ & Europæ partibus occidentaliſsimis ad-iacet.A ſeptentrione denique finitur & termi-natur terra cognita & habitata, coniuncto ſi-bi oceano, eo qui Inſulas Britannicas conti-net,& partes Europæ ſeptentrionaliſſimas o-ceano,qui nominatur Deucalidonius & Sar-

maticus: adhæc terra incognita adiacente septentrionalissimis magnæ Asiæ regionibus: Sarmatia,Scythia,& Serica.

Ex ijs uero æquoribus quæ à terra habitabili excipiuntur: illud mare quod nostrũ dicitur,unà cũ sibi coniunctis & annexis finibus iuxta mare seu sinum Adriaticũ, & Aegæum pelagus atque propontidem, ipsumq; pontũ, & paludem Mœotidem: per solũ fretum Herculeum se effundit,& cum oceano coniungit: faciens angustias maris tanquam Chersonesi Isthmum. Mare etiã Hyrcanũ quod & Caspiũ dicitur,undiquaque terra circumdatum est: simile existens,insulæ quo ad oppositam terrã continentẽ. Simili modo et ratione,mare quod est iuxta Indicum pelagus: totum cũ adiacentibus ei finibus,tam ad sinum Arabicum,quã ad Persicum & Gangeticum, atque eum qui proprie sinus magnus appellatur: circumquaque terra includitur.

Atque hanc ob causam ex his tribus continentibus Asia adnectitur Libyæ,etiã per dorsum Arabiæ, qui mare nostrum à sinu Arabico seiungit: postea per terrã incognitam, quã alluit sinus Indicus: adhæc Asia connectitur Europæ,per dorsum existentem inter paludẽ Mœotidem,& Sarmaticum oceanum: iuxta

decur=

decurſum Tanais fluuij. Denique Libya ſeiun gitur ab Europa ſolo freto Herculeo, per ſeipſam ei nullo cohærens modo, ſed per Aſiam omni ex parte. quia illa utrique connectitur, & multas per orientalē plagam attingit. Porro ex illis omnibus continentibus conſideratione magnitudinis prima & præcipua eſt Aſia, altera Libya, ſeu Aphrica, tertia denique Europa. Simili etiā ratione inter prædicta maria, quæ à terra excipiuntur, primum eſt magnitudinis contemplatione, mare Indicum: ſecundum, mare noſtrum: tertium mare Hyrcanum, quod & Caſpium.

Preterea inter ſinus inſigniores primus eſt Gangeticus, ſecundus Perſicus, tertius ſinus nominatur magnus, quartus Arabicus, quintus Aethiopicus, ſextus Pontus, ſeptimus maris Aegæi, octauus Mœotidis palus, nonus Adriaticus, decimus ſinus Propontidis. Poſtremo ex inſulis inſignioribus, aut etiā peninſulis, prima eſt Taprobane, ſecunda Britannicarum inſularum, ea quæ Albion nominatur hodie Anglia, tertia Aurea Cherſoneſus, quarta ex Britannicis inſulis, ea quæ Iubernia dicitur, quinta Peloponneſus, ſexta Sicilia, ſeptima Sardinia, octaua Cyrnus, nona Creta, decima Cyprus.

Sunt autem istæ Prouinciæ & præfecturæ in terra cognita, quas Ptolemæus describit in suis tabulis.

Tabula prima. Iubernia, uel Hybernia insula Britannica: Albion insula Britãnica, Thule insula.

Tabula secunda. Hispania Bætica, Hispania Lusitania, & Hispania Tarraconensis.

Tabula tertia. Gallia Aquitania, Gallia Lugdunensis, Gallia Belgica, Celtogalatia, Narbonensis.

Quarta tabula. Germania magna.

Quinta tabula. Rhetia & Vindelicia, Noricum, Pannonia superior, Pannonia inferior, Illyris, Lyburnia, Dalmatia.

Sexta tabula. Italia, Cyrnus insula.

Septima tabula. Sardinia insula, Sicilia insula.

Octaua tabula. Sarmatia Europæ, Taurica Chersonesus, Iazyges metanastæ, Dacia.

Nona tabula. Mysia superior, mysia inferior, Thracia, Chersonesus, Macedonia, Epeirus, Achaia.

Decima tabula. Peloponnesus, Creta insula. Euboea insula.

Sunt igitur Europæ prouinciæ triginta quatuor: tabulæ uero quæ has continent decem.

Libyæ

Libyæ seu Aphricæ.

Prima tabula. Mauritania Tingitana, Mauritania Cæsariensis.

Secunda tabula. Aphrica, Numidia.

Tertia tabula. Cyrenaica quæ & Pentapolis, Marmarica, Libya seu Aphrica minor, Aegyptus, Thebais.

Quarta tabula. Libya interior, Aethiopia sub Aegypto, Aethiopia interior, & his omnibus australior.

Sunt igitur Aphricæ prouinciæ duodecim, tabulæ quatuor.

Asiæ.

Prima tabula. Pontus, Bythinia, Ea quæ proprie Asia dicitur, in qua Phrygia, Lycia, Pamphylia, in qua Pisidia, Galatia, in qua Paphlagonia, & Isauria, Cappadocia, Armenia, Cilicia.

Secunda tabula. Sarmatia Asiatica.

Tertia tabula. Colchis, Iberia, Albania, Armenia maior.

Quarta tabula. Cyprus insula, Syria, Phoenicia, Iudæa, Palæstina, Arabia Petræa, Arabia deserta, Mesopotamia, Babylonia.

Quinta tabula. Assyria, Susiana, Media,

Persis, Parthia, Carmania deserta, Hyrcania.

Sexta tabula. Arabia Fœlix, Carmania.

Septima tabula. Margiana, Bactriana, Sogdiana, Sazæ, Scythia intra Imaum montem.

Octaua tabula. Scythia extra Imaum montem, Serica.

Nona tabula. Aria, Paropanisadæ, Drangiana, Arachosia, Gedrosia.

Decima tabula. India intra Gangem.

Vndecima tabula. India extra Gangem. Sinarum regio.

Duodecima tabula. Taprobane insula.

Sunt igitur Asiæ prouinciæ quadraginta octo, Tabulæ duodecim.

Denique omnes Prouinciæ nostræ habitabilis sunt nonaginta quatuor. Tabulæ uiginti sex.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ *δυσμικωτέρου τῆς Εὐρώπης μέρους, κατὰ τὰς ὑποκειμένας ἐν τοῖς ἄνω πινάκεσι τῶν τε ἐπαρχιῶν ἢ σατραπειῶν.*

Κεφ. β.

Ἰουερνίας νήσου Βρεταννικῆς θέσις τοιαύτη καὶ τοιοῦτος περιορισμός.

Ἀρκτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς Ὑπερβόρειος. δυτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκει-

ται

ται δυτικὸς ὠκεανὸς, μετὰ τὸ βόρειον ἄκρον. τῇ ἐφεξῆς μεσημβρινῇ πλευρᾷ παράκειται ὠκεανὸς οὐεργίνιος μετὰ τὸ νότιον ἄκρον. Ἀνατολικῇ δὲ πλευρᾷ παράκειται ὠκεανὸς καλούμενος Ἰούερνιος μετὰ τὸ ἱερὸν ἄκρον.

Ὑπέρκεινται δὲ νῆσοι τῆς ἰουερνίης αἵ τε καλούμεναι ἐβοῦδαι ε τὸν ἀριθμὸν: ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα καλεῖται ἔβουδα.

ΑΛΟΥΙΩΝΟΣ ΝΗΣΟΥ ΒΡΕτανικῆς περιορισμός.

Ἀρκτικῇς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς καλούμενος δουκαληδόνιος.

Δυσμικῇ πλευρᾷ παράκειται ὅτε ἰουέρνιος ὠκεανὸς, καὶ ὁ οὐεργίσιος μετὰ τὴν νουαντῶν χερρόνησον. Τῇ ἐφεξῆς μεσημβρινῇ πλευρᾷ, ὑπόκειται βρετανικὸς ὠκεανὸς, μετὰ τὸ ὀκελλον ἄκρον. Ταῖς ἐφεξῆς πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν πλευραῖς παράκειται γερμανικὸς ὠκεανὸς μετὰ τὸ ταρουεδοῦμ ἄκρον ἢ ὀρκὰς.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ἀλουίωνος, κατὰ μὲν τὴν ὀρκάδα ἄκραν ὄκητις νῆσος, δοῦμνα νῆσος. ὑπὲρ ἣν αἱ ὀρκάδες. περὶ τριάκοντα τὸν

ἀριθμὸν· καὶ ἔτι ὑπὲρ αὐτὰς ἡ θούλη. κατὰ δὲ τοὺς τρινόαντας νῆσοι εἰσὶν αἱ δὲ. τολιάπις, κώουνος νῆσος, ὑπὸ δὲ τὸν μέγαν λιμένα νῆσος οὐίκτησις.

ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟρισμός.

Τῆς Ἰσπανίας, κατὰ δὲ ἕλληνας Ἰβηρίας, τρεῖς εἰσὶν ἐπαρχίαι. Βαιτική, καὶ λουσιτανία, καὶ ταῤῥακωνησία. Καὶ τῆς μὲν Βαιτικῆς, ἡ πρὸς δυσμοῦς καὶ ἄρκτους πλευρὰ ἀφορίζεται τῇ τε λουσιτανίᾳ, καὶ τῆς ταῤῥακωνησίας μέρει. ἡ δὲ πρὸς μεσημβρίαν πλευρὰ, τῆς βαιτικῆς: περιορίζεται τῷ μὲν ὠκεανῷ κατὰ τὴν ἔκτος θάλασσαν, καὶ τὸν ἡράκλειον πόρθμον. τῷ δὲ ἰβηρικῷ πελάγει, κατὰ τὴν ἔντος θάλασσαν. Τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ πρὸς ἀνατολὰς χειμερινὰς, ἀφορίζεται παρὰ τὸ βαλιαρικὸν πέλαγος τῇ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου χαριδήμου ἀκρωτηρίου γραμμῇ, μέχρι τοῦ ἐκτεθειμένου πέρατος ἐφ᾽ ἧς Βαρεία πόλις.

Καὶ παράκειται νῆσος ἐν τῇ ἐκτὸς θαλάσσῃ, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γάδειρα.

Τῆς δὲ λουσιτανίας, ἡ μὲν νοτιωτέρα πλευρὰ, κοινὴ οὖσα πρὸς τὴν βαιτικὴν βορείαν πλευ

ραν

ρὰν εἴρηται. ἡ δ' ἀπ' ἄρκτων πλευρὰ, συνῆπται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ παρὰ τὸ δυσμικὸν μέρος τοῦ δωρίου ποταμοῦ: Οὗ αἱ μὲν ἐκβολαὶ εἰς τὴν ἐκτὸς θάλασσαν φέρουσι. Η δὲ ἀπ' ἀνατολῶν πλευρὰ, καὶ αὐτὴ μὲν συνῆπται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ: ἐπιζευγνύει δὲ τὰ εἰρημένα πέρατα, πρός τε τῷ Ανα ποταμῷ, καὶ τῷ δωρίῳ ποταμῷ. Η δὲ ἀπὸ δυσμῶν πλευρὰ, καὶ παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν ἐστί.

Νῆσος δὲ τῇ λουσιτανίᾳ παράκειται λονδαβρὶς.

Τῆς δὲ ταῤῥακωνησίας, ἡ μὲν δυσμικὴ πλευρὰ, καὶ παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν ἐστί: τῇ δ' ἀρκτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς ὁ καλούμενος καντάβριος. ἡ δὲ πρὸς θερινὰς ἀνατολὰς πλευρὰ ὁρίζεται τῇ πυρήνῃ, ἀπὸ τοῦ προειρημένου ἀκρωτηρίου, μέχρι τῆς ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀκρωρείας, καθ' ἣν ἵδρυται ἱερὸν ἀφροδίτης. Τῶν δὲ λοιπῶν τῆς ταῤῥακωνησίας πλευρῶν, αἱ μὲν παρά τε τὴν λουσιτανίαν, καὶ τὴν βαιτικὴν εἴρηνται. ἡ δὲ λοιπὴ καὶ περὶ τὸ βαλλιαρικὸν πέλαγος, τετραμμένη δὲ πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ, ἐν

μὲν τοῦ καντάβρίῳ ὠκεανῷ, αἱ καλούμεναι τρί λευκοι, σκόπελοι τρεῖς. ἐν δὲ τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ αἱ κατιτέριδες δέκα τὸν ἀριθμὸν. Καὶ αἱ τῶν θεῶν νῆσοι δύο τὸν ἀριθμὸν. Ἐν δὲ τῷ βαλλιαρικῷ πελάγει, αἵ τε πιτυοῦσαι νῆσοι, ὧν ἡ μὲν ἐλάττων καλεῖται ἀφιοῦσα ἡ δὲ μείζων ἔβυσος, καὶ αἱ βαλλιάριδες νῆσοι δύο γημνησίαι δὲ ἑλληνιστί.

ΚΕΛΤΟΓΑΛΑΤΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-
ρισμός.

Η Κελτογαλατία διῄρηται εἰς ἐπαρχίας δ΄. ἀκυϊτανίαν, καὶ λουγδουνησίαν, καὶ κελτικὴν καὶ ναρβωνισίαν. ἡ μὲν οὖν ἀκυϊτανία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, τῷ ἀκυϊτανίῳ ὠκεανῷ. Ἀπὸ δὲ ἄρκτων μέχρι τῆς λουγδουνησίας ἐπαρχίας, παρὰ τὸν εἰρημένον ποταμὸν λίγειρα, μέχρι τῆς πρὸς μεσημβρίαν αὐτοῦ ἐπιστροφῆς. Η δὲ ἀνατολικὴ πλευρὰ σωὴπται τῆς λουγδουνησίας μέρει, κατὰ τὸν λίγειρα τὸν μέχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ: καὶ τῆς ναρβωνησίας μέρει, μέχρι τοῦ πρὸς τῇ πυρήνῃ πέρατος.

Η δὲ μεσημβρινὴ πλευρὰ σωῆπται τῆς

τε πηρήνης μέρει, καὶ τῆς ναρβωνησίας. τῇ μὲν ναρβωνησίᾳ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίγειρος ποταμοῦ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ πυρήνῃ τῷ ὄρει πέρατος. Ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῇ τε πυρήνῃ κατὰ τὸ ἐντεῦθεν μέρος, ἐπὶ τὸ οἰασσῶ ἀκρωτήριον.

Τῆς δὲ λουγδουνησίας αἱ μὲν συνημμέναι τῇ ἀκουϊτανίᾳ πλευραὶ εἴρηνται: τῶν δὲ λοιπῶν, ἡ μὲν πρὸς δυσμὰς, καὶ τῷ ἐφεξῆς ὠκεανῷ, μετὰ τὰς τοῦ λίγειρος τοῦ ποταμοῦ ἐκβολάς ἐστι. ἡ δὲ πρὸς ἄρκτους πλευρὰ καὶ περὶ τὸν βρεταννικὸν ὠκεανὸν μετὰ τὸ γοβαῖον ἄκρον ἐστί. ἡ δ' ἀνατολικὴ τῶν πλευρῶν, συνῆπται μὲν τῇ βελγικῇ, κατὰ τὸν συκοανὰν ποταμὸν: καὶ ἔτι τῇ ἐπ' εὐθείας αὐτοῦ γραμμῇ μέχρι πέρατος. ἡ δὲ μεσημβρινὴ, ὁρίζεται τῷ ἐντεῦθεν τῆς ναρβωνησίας μέρει, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἀκουϊτανίᾳ πέρατος κεμμένα ὄρη.

Τῆς δὲ βελγικῆς γαλλίας ἡ μὲν ἀπὸ δύσεως πλευρὰ, καὶ παρὰ τὴν λουδουνησίαν εἴρηται.

εἴρηται. ἡ δ' ἀρκτικὴ, καὶ παρὰ τὸν βρεττανικὸν ὠκεανὸν μετὰ τὰς τοῦ σηκοάνου ποταμοῦ ἐκβολὰς ἐστι.

Ἡ δ' ἀπ' ἀνατολῶν πλευρὰ περιορίζεται τῷ ῥήνῳ ποταμῷ παρὰ τὴν μεγάλην γερμανίαν: καὶ ἔτι τῷ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπὶ τὰς ἄλπεις ὄρει ὃ καλεῖται ἀδούλας ὄρος. καὶ ἰουράσσος ὄρος. Ἡ δ' ἀπὸ μεσημβρίας πλευρὰ, συνῆπται μὲν τῷ λοιπῷ μέρει τῆς ναρβωνησίας γαλλίας. διήκει δ' ἀπὸ τοῦ εἰρημένου κοινοῦ ὅρου τῆς τε λευδουνησίας, καὶ τῆς ναρβωνησίας, μέχρι τοῦ κοινοῦ πέρατος τῶν τε ἄλπεων, καὶ τοῦ ἀδούλα ὄρους.

Τῆς δὲ ναρβωνησίας, αἱ μὲν παρὰ τὰς συνημμένας τρεῖς ἐπαρχίας πλευραὶ εἴρηνται. τῶν δὲ λοιπῶν, τὰ μὲν πρὸς ἕω, τὰ δυσμικὰ τῶν ἀλπέων ὀρῶν: ὁρίζει τὰ ἀπὸ τοῦ ἀδούλα ὄρους, μέχρι τῶν ἐκβολῶν οὐάρου τοῦ ποταμοῦ, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν πλευρὰν: ὁρίζει τό τε λοιπὸν τῆς πυρήνης, τὸ ἀπὸ τῆς ἀκουϊτανίας, μεχρὶ τῆς ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀκρωρείας: ἐφ' ἧς τὸ ἀφροδίσιον ἱερόν: καὶ ἡ γαλλικὴ θάλασσα ἐφεξῆς, μέχρι τῶν τοῦ οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν.

Νῆσοι

Νῆσοι δ' ὑπόκειται τῇ ναρβωνησίᾳ, ἀγαθὴ μὲν κατὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν· μεθ' ἣν βλασκῶν, αἱ δὲ στοιχάδες ὑπὸ τὸν κιθαριστὴν, πέντε τὸν ἀριθμόν. ὑπὸ δὲ τὸν οὔαρον ποταμὸν ληρώνη.

ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΓΕΡΙΟ-ρισμός.

Τῆς μὲν γερμανίας τὴν μὲν δυσμικὴν πλευρὰν, ἀφορίζει ὁ ῥῆνος ποταμός· τὴν δ' ἀρκτικὴν ὁ γερμανικὸς ὠκεανός. τὴν δὲ μεσημβρινὴν πλευρὰν, ὁρίζει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ τὸ δυσμικὸν μέρος. τὴν δ' ἀνατολικὴν πλευρὰν ἀφορίζει, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρημένης κατὰ κάρπην ἐπιστροφῆς πρὸς τὰ ὑπερκείμενα σαρματικὰ ὄρη διάστασις· καὶ ἡ μετὰ τὰ ὄρη ἐπὶ τὴν εἰρημένην κεφαλὴν τοῦ οὐίστουλα ποταμοῦ, καὶ ἔπι αὐτὸς ὁ ποταμὸς ἕως θαλάσσης.

Νῆσοι δὲ ὑπέρκεινται τῆς γερμανίας, κατὰ μὲν τὰς τοῦ ἄλβιος ἐκβολὰς· αἱ καλούμεναι σαξόνων τρεῖς. ὑπὲρ δὲ κιμβρικὴν χερσόννησον· ἄλλαι τρεῖς νῆσοι Αλοκίαι καλούμεναι. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ τῆς χερσονήσου τέσσαρες αἱ καλούμεναι Σκανδίαι τρεῖς μὲν μικραὶ, μία δὲ μεγίστη καὶ ἀνατολικωτάτη, κατὰ τὰς

ἐκβολὰς

ἐκβολὰς οὔϊσουλα ποταμοῦ: καλεῖται δὲ ἰδίως Σκανδεία.

ΡΑΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΙΝΔΕΛΚΙΑΣ περιορισμός.

Τῆς ῥαιτίας ἡ μὲν δυσμικὴ πλευρὰ, ὁρίζεται, τῷ τε ἀδούλα ὄρει: καὶ τῇ μεταξὺ τῶν κεφαλῶν, τοῦτε ῥήνου, καὶ τοῦ δανουβίου ποταμοῦ. ἡ δ' ἀρκτικὴ, μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ τῷ ἀπὸ τῶν πηγῶν, μέχρι τῆς τοῦ Αἴνου ἐκτροπῆς. ἡ δ' ἀνατολικὴ πλευρὰ, αὐτῷ τῷ αἴνῳ ποταμῷ. ἡ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τοῖς ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὴν ἰταλίην ἄλπιοις ὄρεσιν. Τὰ δὲ πρὸς ταῖς ποιναῖς, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ λυκίου ποταμοῦ τοῦ εἰς τὸν δανούβιον ἐμβάλλοντος, ὅσ διορίζει τὴν ῥαιτίαν ἀπὸ τῆς οὐινδελκίας.

ΝΩΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Τὸ Νωρικὸν, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως αἴνῳ ποταμῷ, ἀπὸ δ' ἄρκτων, μέρει τοῦ δανουβίου, τῷ ἀπ' αἴνου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ κετίου ὄρους. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, αὐτῷ τῷ κετίῳ ὄρει. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷτε ὑπὸ τὸ εἰρημένον ὄρος μέρει τῆς παννονίας τῆς ἄνω: καὶ τῷ

ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὴν ἰστρίαν ὄρει ὃ καλεῖται καρουάγκας.

ΠΑΝΝΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΩ περιορισμός.

Η παννονία ἡ ἄνω περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ κετίῳ ὄρει, καὶ ἐκ μέρους τῷ καρουάγκᾳ· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῆς τε ἰστρίας, καὶ τῆς Ιλλυρίδος μέρει: κατὰ παράλληλον γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου δυσμικωτάτου πέρατος, διὰ τοῦ Αλβάνου ὄρους, μέχρι τῶν βεβίων ὀρέων, καὶ τοῦ ὁρίου τῆς κάτω παννονίας. Απὸ δ᾽ ἄρκτων τῷ εἰρημένῳ ὄρει τοῦ γωρικοῦ, καὶ τῷ τοῦ δανουβίου μέρει, τῷ ἀπὸ κετίου ὄρους μέχρι τῆς κατὰ τὸν ναραβῶνα ποταμὸν ἐκτροπῆς. Απὸ δ᾽ ἀνατολῶν, τῇ κάτω παννωνίᾳ, τῇ κατὰ τὰ εἰρημένα πέρατα γραμμῇ.

ΠΑΝΝΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ περιορισμός.

Η κάτω παννονία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως παννονίᾳ τῇ ἄνω, ἀπὸ τῆς τοῦ ναραβῶνος ποταμοῦ ἐκτροπῆς τῆς ἄνω, κατὰ τῶν εἰρημένων ὄρους. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει

τῆς

maticus: adhæc terra incognita adiacente se-ptentrionalissimis magnæ Asiæ regionibus: Sarmatia, Scythia, & Serica.

Ex ijs uero æquoribus quæ à terra habitabili excipiuntur: illud mare quod nostrũ dicitur, unà cũ sibi coniunctis & annexis finibus iuxta mare seu sinum Adriaticũ, & Aegæum pelagus atque propontidem, ipsumq; pontũ, & paludem Mœotidem: per solũ fretum Herculeum se effundit, & cum oceano coniungit: faciens angustias maris tanquam Chersonesi Isthmum. Mare etiã Hyrcanũ quod & Caspiũ dicitur, undiquaque terra circumdatum est: simile existens, insulæ quo ad oppositam terrã continentẽ. Simili modo et ratione, mare quod est iuxta Indicum pelagus: totum cũ adiacentibus ei finibus, tam ad sinum Arabicum, quã ad Persicum & Gangeticum, atque eum qui proprie sinus magnus appellatur: circumquaque terra includitur.

Atque hanc ob causam ex his tribus continentibus Asia adnectitur Libyæ, etiã per dorsum Arabiæ, qui mare nostrum à sinu Arabico seiungit: postea per terrã incognitam, quã alluit sinus Indicus: adhæc Asia connectitur Europæ, per dorsum existentem inter paludẽ Mœotidem, & Sarmaticum oceanum: iuxta

decur-

decurſum Tanais fluuij. Denique Libya ſeiungitur ab Europa ſolo freto Herculeo, per ſeipſam ei nullo cohærens modo, ſed per Aſiam omni ex parte. quia illa utrique connectitur, & multas per orientalē plagam attingit. Porro ex illis omnibus continentibus conſideratione magnitudinis prima & præcipua eſt Aſia, altera Libya, ſeu Aphrica, tertia denique Europa. Simili etiā ratione inter prædicta maria, quæ à terra excipiuntur, primum eſt magnitudinis contemplatione, mare Indicum: ſecundum, mare noſtrum: tertium mare Hyrcanum, quod & Caſpium.

Prĕterea inter ſinus inſigniores primus eſt Gangeticus, ſecundus Perſicus, tertius ſinus nominatur magnus, quartus Arabicus, quintus Aethiopicus, ſextus Pontus, ſeptimus maris Aegæi, octauus Mœotidis palus, nonus Adriaticus, decimus ſinus Propontidis. Poſtremo ex inſulis inſignioribus, aut etiā peninſulis, prima eſt Taprobane, ſecunda Britannicarum inſularum, ea quæ Albion nominatur hodie Anglia, tertia Aurea Cherſoneſus, quarta ex Britannicis inſulis, ea quæ Iubernia dicitur, quinta Peloponneſus, ſexta Sicilia, ſeptima Sardinia, octaua Cyrnus, nona Creta, decima Cyprus.

Sunt autem istæ Prouinciæ & præfecturæ in terra cognita, quas Ptolemæus describit in suis tabulis.

Tabula prima. Iubernia, uel Hybernia insula Britannica: Albion insula Britãnica, Thule insula.

Tabula secunda. Hispania Bætica, Hispania Lusitania, & Hispania Tarraconensis.

Tabula tertia. Gallia Aquitania, Gallia Lugdunensis, Gallia Belgica, Celtogalatia, Narbonensis.

Quarta tabula. Germania magna.

Quinta tabula. Rhetia & Vindelicia, Noricum, Pannonia superior, Pannonia inferior, Illyris, Lyburnia, Dalmatia.

Sexta tabula. Italia, Cyrnus insula.

Septima tabula. Sardinia insula, Sicilia insula.

Octaua tabula. Sarmatia Europæ, Taurica Chersonesus, Iazyges metanastæ, Dacia.

Nona tabula. Mysia superior, mysia inferior, Thracia, Chersonesus, Macedonia, Epeirus, Achaia.

Decima tabula. Peloponnesus, Creta insula. Eubœa insula.

Sunt igitur Europæ prouincię triginta quatuor: tabulæ uero quæ has continent decem.

Libyæ

Libyæ ſeu Aphricæ.

Prima tabula. Mauritania Tingitana, Mauritania Cæſarienſis.

Secunda tabula. Aphrica, Numidia.

Tertia tabula. Cyrenaica quæ & Pentapolis, Marmarica, Libya ſeu Aphrica minor, Aegyptus, Thebais.

Quarta tabula. Libya interior, Aethiopia ſub Aegypto, Aethiopia interior, & his omnibus auſtralior.

Sunt igitur Aphricæ prouinciæ duodecim, tabulæ quatuor.

Aſiæ.

Prima tabula. Pontus, Bythinia, Ea quæ proprie Aſia dicitur, in qua Phrygia, Lycia, Pamphylia, in qua Piſidia, Galatia, in qua Paphlagonia, & Iſauria, Cappadocia, Armenia, Cilicia.

Secunda tabula. Sarmatia Aſiatica.

Tertia tabula. Colchis, Iberia, Albania, Armenia maior.

Quarta tabula. Cyprus inſula, Syria, Phœnicia, Iudæa, Palæſtina, Arabia Petræa, Arabia deſerta, Meſopotamia, Babylonia.

Quinta tabula. Aſſyria, Suſiana, Media,

Persis,Parthia, Carmania deserta,Hyrcania.

Sexta tabula. Arabia Fœlix, Carmania.

Septima tabula. Margiana,Bactriana, Sogdiana,Sazæ,Scythia intra Imaum montem.

Octaua tabula. Scythia extra Imaum montem,Serica.

Nona tabula. Aria,Paropanisadæ, Drangiana,Arachosia,Gedrosia.

Decima tabula. India intra Gangem.

Vndecima tabula. India extra Gangem. Sinarum regio.

Duodecima tabula. Taprobane insula.

Sunt igitur Asiæ prouinciæ quadraginta octo,Tabulæ duodecim.

Denique omnes Prouinciæ nostræ habitabilis sunt nonaginta quatuor.Tabulæ uiginti sex.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΓΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ *δυσμικωτέρου τῆς εὐρώπης μέρους,κατὰ τὰς ὑποκειμένας ἐν τοῖς ἄνω πινάκεσι πέντε ἐπαρχίας ἢ σατραπείας.*

Κεφ. β.

Ιουερνίας νήσου βρεταννικῆς θέσις τοιαύτη καὶ τοιοῦτος περιορισμὸς.

Αρκτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς ὑπερβόρειος. δυτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται

ται δυτικὸς ὠκεανὸς, μετὰ τὸ βόρειον ἄκρον. τῇ ἐφεξῆς μεσημβρινῇ πλευρᾷ παράκειται ὠκεανὸς οὐεργίνιος μετὰ τὸ νότιον ἄκρον. Ανατολικῇ δὲ πλευρᾷ παράκειται ὠκεανὸς καλούμενος Ιουέρνιος μετὰ τὸ ἱερὸν ἄκρον.

Υπέρκεινται δὲ νῆσοι τῆς ἰουερνίης αἵ τε καλούμεναι ἔβουδαι ε τὸν ἀριθμὸν· ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα καλεῖται ἔβουδα.

ΑΛΟΥΙΩΝΟΣ ΝΗΣΟΥ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Αρκτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς καλούμενος δουκαληδόνιος.

Δυσμικῇ πλευρᾷ παράκειται ὅτε ἰουέρνιος ὠκεανὸς, καὶ ὁ οὐεργίονιος μετὰ τὴν νουαντῶν χερρόνησον. Τῇ ἐφεξῆς μεσημβρινῇ πλευρᾷ, ὑπόκειται βρεταννικὸς ὠκεανὸς, μετὰ τὸ ὀκελνον ἄκρον. Ταῖς ἐφεξῆς πρὸς ἕω καὶ μεσημβρίαν πλευραῖς παράκειται γερμανικὸς ὠκεανὸς μετὰ τὸ ταρουεδοὺμ ἄκρον ἢ ὀρκὰς.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ἀλουιῶνι, κατὰ μὲν τὴν ὄρκαδα ἄκραν ὄκητις νῆσος, δοῦμνα νῆσος. ὑπὲρ ἣν αἱ ὄρκαδες. περὶ τριάκοντα τὸν

ἀριθμὸν· καὶ ἔτι ὑπὲρ αὐτὰς ἡ θούλη. κατὰ
δὲ τοὺς τρινόαντας νῆσοι εἰσὶν αἱ δὲ. τολιάπις,
κώουνος νῆσος, ὑπὸ δὲ τὸν μέγαν λιμένα
νῆσος οὐίκτησις.

ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-ρισμός.

Τῆς Ἰσπανίας, κατὰ δὲ ἕλληνας Ἰβερίας,
τρεῖς εἰσὶν ἐπαρχίαι. Βαιτική, καὶ λουσιτανία,
καὶ ταρρακωνησία. Καὶ τῆς μὲν Βαιτικῆς, ἡ
πρὸς δυσμὰς καὶ ἄρκτους πλευρὰ ἀφορίζεται
τῇ τε λουσιτανίᾳ, καὶ τῆς ταρρακωνησίας μέ-
ρει. ἡ δὲ πρὸς μεσημβρίαν πλευρὰ, τῆς βαιτι
κῆς· περιορίζεται τῷ μὲν ὠκεανῷ κατὰ τὴν ἔκ-
τος θάλασσαν, καὶ τὸν ἡράκλειον πόρθμον. τῷ
δὲ ἰβηρικῷ πελάγει, κατὰ τὴν ἔντος θάλασ-
σαν. Τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας, καὶ πρὸς ἀνατο
λὰς χειμερινὰς, ἀφορίζεται παρὰ τὸ βαλια-
ρικὸν πέλαγος τῇ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου χαρι-
δήμου ἀκρωτηρίου γραμμῇ, μέχρι τοῦ ἐκτεθει-
μένου πέρατος ἐφ᾽ ἧς Βαρεία πόλις.

Καὶ παράκειται νῆσος ἐν τῇ ἐκτὸς θα-
λάσσῃ, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ γάδειρα.

Τῆς δὲ λουσιτανίας, ἡ μὲν νοτιωτέρα πλευ
ρὰ, κοινὴ οὖσα πρὸς τὴν βαιτικὴν βορείαν πλευ

ρὰν εἴρηται. ἡ δ' ἀπ' ἄρκτων πλευρὰ, συνῆπται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ παρὰ τὸ δυσμικὸν μέρος τοῦ δωρίου ποταμοῦ: Οὗ αἱ μὲν ἐκβολαὶ εἰς τὴν ἐκτὸς θάλασσαν φέρουσι. Η δὲ ἀπ' ἀνατολῶν πλευρὰ, καὶ αὐτὴ μὲν συνῆπται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ: ἐπιζευγνύει δὲ τὰ εἰρημένα πέρατα, πρός τε τοῦ Ανα ποταμῶ, καὶ τοῦ δωρίου ποταμῶ. Η δὲ ἀπὸ δυσμῶν πλευρὰ, καὶ παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν ἐστὶ.

Νῆσος δὲ τῇ λουσιτανίᾳ παράκειται λονδαβρὶς.

Τῆς δὲ ταῤῥακωνησίας, ἡ μὲν δυσμικὴ πλευρὰ, καὶ παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν ἐστὶ: τῆς δ' ἀρκτικῆς πλευρᾶς ὑπέρκειται ὠκεανὸς ὁ καλούμενος καντάβριος. ἡ δὲ πρὸς θερινὰς ἀνατολὰς πλευρὰ: ὁρίζεται τῇ πυρήνῃ, ἀπὸ τοῦ προειρημένου ἀκρωτηρίου, μέχρι τῆς ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἀκρωρείας, καθ' ἣν ἵδρυται ἱερὸν ἀφροδίτης. Τῶν δὲ λοιπῶν τῆς ταῤῥακωνησίας πλευρῶν, αἱ μὲν παρά τε τὴν λουσιτανίαν, καὶ τὴν βαιτικὴν εἴρηνται. ἡ δὲ λοιπὴ καὶ περὶ τὸ βαλλιαρικὸν πέλαγος, τετραμμένη δὲ πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ταῤῥακωνησίᾳ, ἐν

μὲν τῷ καντάβρίῳ ὠκεανῷ, αἱ καλούμεναι τρίλευκοι, σκόπελοι τρεῖς. ἐν δὲ τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ αἱ κατιτερίδες δέκα τὸν ἀριθμόν. Καὶ αἱ τῶν θεῶν νῆσοι δύο τὸν ἀριθμόν. Ἐν δὲ τῷ βαλλιαρικῷ πελάγει, αἵ τε πιτυοῦσαι νῆσοι, ὧν ἡ μὲν ἐλάττων καλεῖται ἀφιοῦσα ἡ δὲ μείζων ἔβυσος, καὶ αἱ βαλλιαρίδες νῆσοι δύο γυμνησίαι δὲ ἑλληνιστί.

ΚΕΛΤΟΓΑΛΑΤΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-ρισμός.

Η Κελτογαλατία διήρηται εἰς ἐπαρχίας δ΄. ἀκυϊτανίαν, καὶ λουγδουνησίαν, καὶ κελτικὴν καὶ ναρβωνισίαν. ἡ μὲν οὖν ἀκυϊτανία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, τῷ ἀκυϊτανίῳ ὠκεανῷ. Ἀπὸ δὲ ἄρκτων μέχρι τῆς λουγδουνησίας ἐπαρχίας, παρὰ τὸν εἰρημένον ποταμὸν λίγειρα, μέχρι τῆς πρὸς μεσημβρίαν αὐτοῦ ἐπιστροφῆς. Η δὲ ἀνατολικὴ πλευρὰ συνῆπται τῆς λουγδουνησίας μέρει, κατὰ τὸν λίγειρα τὸν μέχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ τῆς ναρβωνησίας μέρει, μέχρι τοῦ πρὸς τῇ πυρήνῃ πέρατος.

Η δὲ μεσημβρινὴ πλευρὰ συνῆπται τῆς

τε πυρήνης μέρει, καὶ τῆς ναρβωνησίας. τῇ μὲν ναρβωνησίᾳ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίγειρος ποταμοῦ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ πυρήνῃ τῷ ὄρει πέρατος. Ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῇ τε πυρήνῃ κατὰ τὸ ἐντεῦθεν μέρος, ἐπὶ τὸ οἰασσῶ ἀκρωτήριον.

Τῆς δὲ λουγδουνησίας αἱ μὲν συνημμέναι τῇ ἀκουϊτανίᾳ πλευραὶ εἴρηνται· τῶν δὲ λοιπῶν, ἡ μὲν πρὸς δυσμὰς, καὶ τῷ ἐφεξῆς ὠκεανῷ, μετὰ τὰς τοῦ λίγειρος τοῦ ποταμοῦ ἐκβολάς ἐστι. ἡ δὲ πρὸς ἄρκτους πλευρὰ καὶ περὶ τὸν βρεταννικὸν ὠκεανὸν μετὰ τὸ γοβαῖον ἄκρον ἐστὶ. ἡ δ' ἀνατολικὴ τῶν πλευρῶν, συνῆπται μὲν τῇ βελγικῇ, κατὰ τὸν συκοανὰν ποταμὸν: καὶ ἔτι τῇ ἐπ' εὐθείας αὐτοῦ γραμμῇ μέχρι πέρατος. ἡ δὲ μεσημβρινὴ, ὁρίζεται τῷ ἐντεῦθεν τῆς ναρβωνησίας μέρει, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἀκουϊτανίᾳ πέρατος κειμένα ὄρη.

Τῆς δὲ βελγικῆς γαλλίας ἡ μὲν ἀπὸ δύσεως πλευρὰ, καὶ παρὰ τὴν λουδουνησίαν

εἴρηται.

ειρηται. ἡ δ᾽ ἀρκτικὴ, καὶ παρὰ τὸν βρεταννικὸν ὠκεανὸν μετὰ τὰς τοῦ συκοανοῦ ποταμοῦ ἐκβολὰς ἐστι.

Ἡ δ᾽ ἀπ᾽ ἀνατολῶν πλευρὰ περιορίζεται τῷ ῥηνῷ ποταμῷ παρὰ τὴν μεγάλην γερμανίαν: καὶ ἔτι τῷ ἀπὸ τῆς πηγῆς ἐπὶ τὰς ἄλπεις ὄρει ὃ καλεῖται ἀδούλας ὄρος. καὶ ἰουράσσος ὄρος. Ἡ δ᾽ ἀπὸ μεσημβρίας πλευρὰ, συνῆπται μὲν τῷ λοιπῷ μέρει τῆς ναρβωνησίας γαλλίας. διήκει δ᾽ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου κοινοῦ ὅριου τῆς τε λουγδουνησίας, καὶ τῆς ναρβωνησίας, μεχρὶ τοῦ κοινοῦ πέρατος τῶν τε ἄλπεων, καὶ τοῦ ἀδούλα ὄρους.

Τῆς δὲ ναρβωνησίας, αἱ μὲν παρὰ τὰς συνημμένας τρεῖς ἐπαρχίας πλευραὶ εἴρηνται. τῶν δὲ λοιπῶν, τὰ μὲν πρὸς ἕω, τὰ δυσμικὰ τῶν ἀλπέων ὀρῶν: ὁρίζει τὰ ἀπὸ τοῦ ἄδουλα ὄρους, μέχρι τῶν ἐκβολῶν οὐάρου τοῦ ποταμοῦ, τὴν δὲ πρὸς μεσημβρίαν πλευρὰν: ὁρίζει τό τε λοιπὸν τῆς πυρήνης, τὸ ἀπὸ τῆς ἀκουιτανίας, μεχρὶ τῆς ἐπὶ τὴν καθ᾽ ἡμᾶς θάλασσαν ἀκρωρείας: ἐφ᾽ ἧς τὸ ἀφροδίσιον ἱερόν: καὶ ἡ γαλλικὴ θάλασσα ἐφεξῆς, μέχρι τῶν τοῦ οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν.

Νῆσοι

Νῆσοι δ' ὑπόκεινται τῇ ναρβωνησίᾳ, ἀγαθὴ μὲν κατὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν: μεθ' ἣν βλασκῶν, αἱ δὲ στοιχάδες ὑπὸ τὸν κιθαριστήν, πέντε τὸν ἀριθμόν. ὑπὸ δὲ τὸν οὔαρον ποταμὸν ληρώνη.

ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-ρισμός.

Τῆς μὲν γερμανίας τὴν μὲν δυσμικὴν πλευρὰν, ἀφορίζει ὁ ῥῆνος ποταμός: τὴν δ' ἀρκτικὴν ὁ γερμανικὸς ὠκεανός. τὴν δὲ μεσημβρινὴν πλευρὰν, ὁρίζει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ τὸ δυσμικὸν μέρος. τὴν δ' ἀνατολικὴν πλευρὰν ἀφορίζει, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρημένης κατὰ κάρπιν ἐπιστροφῆς πρὸς τὰ ὑπερκείμενα σαρματικὰ ὄρη διάστασις: καὶ ἡ μετὰ τὰ ὄρη ἐπὶ τὴν εἰρημένην κεφαλὴν τοῦ οὐΐστουλα ποταμοῦ, καὶ ἔτι αὐτὸς ὁ ποταμὸς ἕως θαλάσσης.

Νῆσοι δὲ ὑπέρκεινται τῆς γερμανίας, κατὰ μὲν τὰς τοῦ ἄλβιος ἐκβολάς: αἱ καλούμεναι σαξόνων τρεῖς. ὑπὲρ δὲ κιμβρικὴν χερσόννησον: ἄλλαι τρεῖς νῆσοι Αλοκίαι καλούμεναι. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ τῆς χερσονήσου τέσσαρες αἱ καλούμεναι Σκανδίαι τρεῖς μὲν μικραί, μία δὲ μεγίστη καὶ ἀνατολικωτάτη, κατὰ τὰς

ἐκβολὰς

ἐκβολὰς οὐϊσούλα ποταμοῦ· καλεῖται δὲ ἰδίως Σκανδεία.

ΡΑΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΙΝΔΕΛΚΙΑΣ

περιορισμός.

Τῆς ῥαιτίας ἡ μὲν δυσμικὴ πλευρὰ, ὁρίζεται, τῷ τε ἀδούλα ὄρει· καὶ τῇ μεταξὺ τῶν κεφαλῶν, τοῦτε ῥήνου, καὶ τοῦ δανουβίου ποταμοῦ. ἡ δ᾽ ἀρκτικὴ, μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ τῷ ἀπὸ τῶν πηγῶν, μέχρι τῆς τοῦ Αἴνου ἐκτροπῆς. ἡ δ᾽ ἀνατολικὴ πλευρὰ, αὐτῷ τῷ αἴνῳ ποταμῷ. ἡ δ᾽ ἀπὸ μεσημβρίας τοῖς ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὴν ἰταλίην ἄλπιοις ὄρεσιν. Τὰ δὲ πρὸς ταῖς ποιναῖς, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ λυκίου ποταμοῦ τοῦ εἰς τὸν δανούβιον ἐμβάλλοντος, ὅσ διορίζει τὴν ῥαιτίαν ἀπὸ τῆς οὐινδελκίας.

ΝΩΡΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Τὸ Νωρικὸν, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως αἴνῳ ποταμῷ, ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων, μέρει τοῦ δανουβίου, τῷ ἀπ᾽ αἴνου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ κετίου ὄρους. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, αὐτῷ τῷ κετίῳ ὄρει. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷτε ὑπὸ τὸ εἰρημένον ὄρος μέρει τῆς παννονίας τῆς ἄνω· καὶ τῷ

ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν ὑπὲρ τὴν ἰστρίαν ὄρει ὃ καλεῖται καρουάγκας.

ΠΑΝΝΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΩ
περιορισμός.

Η παννονία ἡ ἄνω περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ κετίῳ ὄρει, καὶ ἐκ μέρους τῷ καρουάγκα. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῆς τε ἰστρίας, καὶ τῆς Ιλλυρίδος μέρει: κατὰ παράλληλον γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου δυσμικωτάτου πέρατος, διὰ τοῦ Αλβάνου ὄρους, μέχρι τῶν βεβίων ὀρέων, καὶ τοῦ ὁρίου τῆς κάτω παννονίας. Απὸ δ' ἄρκτων τῷ εἰρημένῳ ὄρει τοῦ γωρικοῦ, καὶ τῷ τοῦ δανουβίου μέρει, τῷ ἀπὸ κετίου ὄρους μέχρι τῆς κατὰ τὸν ναραβῶνα ποταμὸν ἐκτροπῆς. Απὸ δ' ἀνατολῶν, τῇ κάτω παννωνίᾳ, τῇ κατὰ τὰ εἰρημένα πέρατα γραμμῇ.

ΠΑΝΝΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ
περιορισμός.

Η κάτω παννονία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως παννονίᾳ τῇ ἄνω, ἀπὸ τῆς τοῦ ναραβῶνος ποταμοῦ ἐκτροπῆς τῆς ἄνω, κατὰ τοῦ εἰρημένους ὄρους. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει

τῆς

τῆς ἰλλυρίδος τῷ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ὁρίου μέχρι τῆς τοῦ δανουβίου κάμπης καθ᾽ ἣν ἐκτρέπεται ὁ σαοῦιος ποταμός. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων καὶ ἀνατολῶν τῷ μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ, τῷ ἀπὸ τῆς ἐκτροπῆς τοῦ ναραβῶνος ποταμοῦ μέχρι τῆς τοῦ σαοῦ ποταμοῦ ἐκτροπῆς.

ἸΛΛΙΡΙΔΟΣ ΠΕΡΙΟρισμός.

Η Ἰλλυρὶς περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς δυσὶ παννονίαις κατὰ τοὺς ἐκτεθειμένους ὅρους: ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ τε ἰστρίᾳ.

Ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν μυσίᾳ τῇ ἄνω κατὰ γραμμὴν τὴν ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐκτροπῆς τοῦ σαοῦ ποταμοῦ, μέχρι τοῦ κατὰ τὸ σκάρδον ὄρος πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει τε μακεδονίας, κατὰ γραμμὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος, φθάνουσαν ἐπὶ τὸν ἀδρίαν: καὶ τῇ ἐντεῦθεν τοῦ ἀδρίου πλευρᾷ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἰστρίᾳ πέρατος, μετὰ τὴν ἰστρίαν τῆς Ἰταλίας ἑξῆς λιβουρνίας τῆς Ἰλλυρίδος παράλιος ἐστί.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ μὲν λιβουρνίᾳ ἄψορος, καὶ κυρίκτα, καὶ σκαρδῶνα νῆσος. τῇ δὲ δαλματίᾳ νῆσοι παράκεινται ἴσσα, τραγύριον,

γεϱον, Φαρία, κάρκεϱα ἡ μέλαινα, μελιτῆ-
νη νῆσ☉.

Explicatio, & limitum seu terminorum delineatio, occidentalioris Europæ partis, secundum præpositas in tabulis superioribus prouincias & præfecturas.

Cap. II.

HIBERNIA.

Hiberniæ insulæ Britanicæ eiusmodi est situs, & talis limitum circumscriptio.

Lateri septentrionali hyperboreus: lateri uero occidentali, occidentalis incumbit oceanus: post boreale promontorium. Lateri uero meridionali quod præcedenti cohæret: oceanus Vergiuius, post promontorium australe adiacet.

Deniq; lateri orientali, adiacet oceanus qui uocatur Hibernius; post sacrum promontorium.

Hiberniç superiacent insulæ quas nominamus Ebudas: numero quinq;, quarũ occidentalior appellatur Ebuda.

DESCRIPTIO

Albionis insulæ Britannicæ limitum delineatio.

Lateri septentrionali adiacet ex loco superiore oceanus, qui appellatur Deucaledonius.

Lateri occidentali uero oceanus Ibernicus, & Vergiuius: post Nouantum Chersonesum imminet. Latus etiam meridionale alluit oceanus Britannicus: post Ocrimum promõtorium, postremo orientali atque meridionali lateri cõiunctim alluit oceanus Germanicus, post promontorium Tannedum quod & Orcas dicitur.

Albioni vero adiacent insulæ, iuxta Orcada promontorium. Ocitis insula, Dumna insula. supra quam orcades insulæ numero circiter triginta, & super ipsas Thule, post Trinoantas, sunt istæ insulæ: Toniapis, Connos insula. deniq; sub magno portu, est insula appellata Vectis.

HISPANIAE SITVS, ET LI- *mitum delineatio.*

Hispaniæ quæ à Græcis Iberia appellatur, tres sunt prouinciæ: Betica, Lusitania, & Tarraconensis. atq; Beticæ latus quod est uersus occasum & septentrionem, terminatur: à Lusitania

ſitania et parte quadam Tarraconenſis Hiſpa niæ. meridionale uero latus terminatur partim oceano exterioris maris, & freto Herculeo, partim Hiſpanico mari ſeu Iberico uel interiori. Reliqua huius prouinciæ & regionis pars uerſus hyemalem ſolis ortum: finitur ad mare Balearicum, linea quæ ducitur à dicto Charidemi promontorio, uſq; ad expoſitum limitem: in quo Balæaria ciuitas eſt ſita.

Adiacet Beticæ prouinciæ Hiſpanicæ inſula in mari exteriori, in qua ciuitas appellata Gadira aut Gades.

Luſitaniæ latus auſtralius, commune eſt cũ latere Beticæ Hiſpaniæ, quæ iam eſt explicata. uerum quæ à parte ſeptentrionali ei eſt adiuncta et Tarraconenſi adiacet Hiſpaniẹ iuxta occidentalem partem fluuij: cuius oſtia ad exterius erumpunt mare. Sed & orientale latus coniungitur Tarraconenſi, & prædicta extrema connectitur fluuio qui dicitur Anas: & altero dicto Dorio. Denique ab occidentali parte eſt oceanus occidentalis.

Inſula uero adiacet Luſitaniæ, dicta Londopris.

Tarraconenſis Hiſpaniæ latus occidentale alluit oceanus occidentalis. ſupra latus uero: ſeptentrionale eſt oceanus Cantabricus,

latus autem ad ortum solis æstiuum, terminatur Pyreneo monte, à dicto iam promontorio Easo Pyrenęi montis, usq; ad ipsos mõtes, qui nostrum attingunt mare: ubi erectum est templum Veneris. Reliqua uero Tarraconensis Hispaniæ latera alia in Beticæ Hispaniæ explicatione sunt enarrata: reliquũ uero quod restat, est circa mare Balearicum, & uergit ad ortum hyemalem.

Insulæ uero adiacent Tarraconensi Hispaniæ in oceano Cantabrico, quæ nominantur Trileuci scopuli tres: & in oceano occidentali insulæ Cattiderides aut Cassiderides dictæ, ad hæc deorum insulæ, numero duæ. In mari etiam Balearico duæ insulæ Pithiusæ, quarum minor Ophiusa, maior Ebyssus appellatur. In mari eodẽ sunt insulæ Balearides duæ, Græcis gymnesiæ dictæ.

CELTOGALATIAE DESCRIptio, & *delineatio finium atque terminorum.*

CELtogalatia, diuisa est in quatuor prouincias: Aquitaniam, Lugdunensem, Belgicam, & Narbonensem. Aquitania fines et limites habet ab occidente oceanũ Aquitanicum, à septentrione uero partem Lugdu-

Lugdunensis prouinciæ, iuxta fluuium Ligerim, & usque ad eius flexum uersus meridiē. Verum latus orientale, coniungitur Lugdunensi parti, apud Ligerim fluuium usq; ad caput eius: & parti Narbonensis usque ad terminum in Pyrenæo. Latus deniq; meridionale coniungitur parti Pyrenes & Narbonensis: Narbonensi quidem, à capite Ligeris fluuij usque dictum in Pyreneo monte terminum. ab occasu uero Pyreneo, secundum partem quæ huic est ad Cassum promontorium.

Latera Galliæ Lugdunensis quæ Aquitaniæ contigua sunt, dicta sunt. Ex reliquis quę ad occasum spectat, & oceano contiguo alluitur: est post Ligiris fluuij ostia. Latus autem quod septentrionem respicit, iuxta Britannicum oceanum: est post Gobeum promontorum. Orientale autem latus coniunctum est Belgicæ, ad sequanam fluuium: præterea linea quæ ei est recta usque ad terminum &c. Meridionale autem latus, hinc terminatur parte Narbonensis, usq; ad dictum Aquitaniæ finē montibus Centurenorum.

Galliæ Belgicæ latus occidentale, & quod attingit Lugdunensem dictum est. eius uero septentrionale, & quod Britannicum oceanū respicit: est post sequanæ fluuij ostia. Latus

autem quod ad solis ortum spectat terminatur à Rheno fluuio iuxta Germaniam magnam: adhæc est terminus qui à fonte ad alpes usque est, qui uocatur Adulas mons, & Iurassus mons. Latus uero meridionale, coniungitur cum reliqua parte Galliæ Narbonensis. extenditur autem à prædicto communi termino Galliæ Lugdunensis & Narbonensis: usq; ad communem finem alpium, & Adulæ montis.

Narbonensis Galliç latera, quç iuncta sunt tribus superioribus Galliæ regionibus iam sunt dicta. Verũ ex reliquis lateribus, id quod ortum respicit, & tangit occidentalia alpium, terminatur Adula monte, usque ad Varij fluuij ostia. Latus uero meridionale terminant reliqua Pyrençi montis, ab Aquitania, nempe usque ad iuga, quæ in nostrum mare prouehuntur: super quibus Veneris templum est, & inde mare Gallicũ usque ad ostia Varij fluuij.

Insulæ autem adiacent Narbonensi Agatha, cum ciuitate eiusdem nominis, post quàm Blascon est, & Stœchades, sub Cythariften numero quinque. Sub Varo deniq; fluuio Lerone insula.

GERMANIAE MAGNAE *descriptio.*

Germaniç latus occidentale terminat Rhenus

nus fluuius: septentrionale uero oceanus Germanicus: meridionale uero finitur à parte occidentali Danubij fluuij. Orientale autem latus terminat distantia, quæ fit à flexu prædicto ad superiacentes Sarmatarum montes, ad dictum caput Vistulæ fluuij, & ipse etiam fluuius usq; ad mare. Insulæ uero Germaniæ supra positæ sunt, ad ostia Albis fluuij: illę quæ uocantur Saxonũ. & supra Cimbricam Chersonesum sunt aliæ tres insulæ Alociæ dictæ.

Verum ab ortu Chersonesi, sunt quatuor quæ Scandiæ appellantur: tres quidem paruæ: una uero maxima & orientalissima ad ostia Vistulæ fluuij: quæ etiam propriè appellatur Scandia.

RHAETIAE ET VINDELIciæ *descriptio.*

Rhetiæ occidentale latus, terminatur monte Adula, & linea quæ est inter capita Rheni atq; Danubij. Latus uero septentrionale ea Danubij terminatur parte, quæ à fontibus est usque ad Aeni fluuij conuersionem. Orientale autem latus ipso Aeno fluuio terminatur. Meridionale uero alpium montibus hinc supra Italiam extensis. Quæ autem uersus Pœnas sunt, iuxta principium Lyci fluuij, qui in Danubium exit, qui distinguit Rhætiam à Vindelicia.

NORICI DESCRIPTIO.

Noricum terminatur ab occasu Aeno fluuio, à septentrione Danubij parte quæ est ab Aeno usque ad Cætium montem. Ab ortu uero solis ipso monte Cætio, à meridie etiam parte Pannoniæ superioris, quæ sub dicto mõte est: & quod inde est supra Istriam, eo monte qui Caruancas appellatur.

PANNONIAE SVPERIORIS *descriptio.*

Pannonia superior terminatur ab occasu monte Cętio, & pro parte Caruanca: à meridie parte Istriæ ac Illyridis, iuxta lineam parallelam quæ à prædicto fine occidentaliori per Albanum montem exit, usque ad Bebios mõtes, & limites inferioris Pannoniæ. A septentrione uero, iam dicto Norici termino, & ea Danubij parte quæ est à Cętio monte usque ad conuersionem Narabonis fluuij. Ab ortu uero inferiori Pannonia, linea quę per prædictos transit fines.

PANNONIAE INFERIORIS *descriptio.*

Pannonia inferior, terminatur ab occasu superiori Pannonia, à conuersione Narabonis

fluuij

fluuij iuxta prædictos limites. A meridie parte Illyridis, quę à iam dicto limite est usque ad flexum Danubij iuxta quem diuertitur Sauus fluuius. A septentrionalibus autem & ab oriente, terminatur ea parte Danubij quæ est à flexu Narabonis fluuij, usque ad Saui fluuij conuersionem.

ILLYRIDIS DALMATIAE AVT *Liburniæ descriptio.*

Illyris terminatur à septentrione utraque Pannonia iuxta terminos expositos. Ab occasu uero Istria.

Ab ortu uero Mysia superiore, per lineam quæ à dicta conuersione Saui fluuij, usque ad finem qui est iuxta Scardum montem extenditur, à meridie autem terminatur parte Macedoniæ, iuxta lineam quæ est à prędicto fine, & usque ad Adriam pertingit. Et hinc latere Hadriaci usq; ad dictum Istriæ limitem. Post Istriam Italiæ reliqua Liburniæ, quæ in Illyride est maritima sequitur ora.

Insulæ autem adiacent Liburniæ.

Apsorrus, & Curricta, & Scordona insula. Dalmatiæ uero adiacent insulæ, Issra, Tragurum, Pharia, Corcyra nigra, Meligene insula.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΜΕρους τῆς εὐρώπης, κατὰ τὰς ὑποκειμένας ἐν τοῖς ἄνω πινάκεσι ι̅ε̅ ἐπαρχίας καὶ σατραπείας.

Κεφ. γ.

ΙΤΑΛΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Ιταλία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως τοῖς τε ἀλπίοις ὄρεσι, κατὰ τὴν ἐκτεθεσμένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ ἀδούλα ὄρους μέχρι τῶν τοῦ ἄρου ποταμοῦ ἐκβολῶν. Καὶ ἔτι τῇ παραλίῳ τοῦ τυῤῥηνικοῦ πελάγους, τῇ ἀπὸ νεαπόλεως μέχρι λευκόπετρας ἄκρας. ἀπὸ δὲ ἄρκτων τοῖς τε ὑπὸ τὴν ῥαιτίαν ἀλπίοις ὄρεσι, καὶ ταῖς ποιναῖς, καὶ τῇ ὄκρα, καὶ τῷ καρουσαδίῳ ὄρεσι. τοῖς ὑπὸ τὸ νωρικὸν, ὧν αἱ θέσεις εἴρηνται. καὶ ἔτι τῇ παραλίῳ τοῦ ἀδρίου κόλπου, τῇ ἀπὸ τοῦ πλαουέμπλου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ γαργάρου ὄρους παραλίῳ, καὶ μέχρι τοῦ ὑδροῦντος. Απὸ δὲ μεσημβρίας, τῇ τε τοῦ ἀδρίου παραλίῳ, ἀπὸ πλαουέμπλου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ πρὸς τὴν ἰλλυρίδα ὁρίου: καὶ ἔτι τῇ τοῦ λιγυστικοῦ, καὶ τῇ τοῦ τυῤῥηνικοῦ παραλίῳ: τῇ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν οὐάρου ποταμοῦ, μέ-

χρι νεαπόλεως. καὶ ἔτι τῆ ἀπὸ λευκόπετρας ἕως ὑδροῦντος παραλίω.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῆ Ιταλία ἐν μὲν τῷ λιγυστικῷ πελάγει : αἰθάλη νῆσος, καπράρια νῆσος, Ιλὺα νῆσος. Εν δὲ τῷ τυρρηνικῷ πελάγει, νῆσοι εἰσὶν αἱ δὲ. πλανασία νῆσος, ποντία νῆσος. Πανδατώρια νῆσος, Παρθενόπη νῆσος, Προχύτη νῆσος, Πιθηκοῦσαι νῆσοι, καπρέα νῆσος, σειρηνοῦσαι νῆσοι. Εν δὲ τῷ Ιονίῳ πελάγει αἱ καλούμεναι διομήδειαι νῆσοι πέντε.

ΚΥΡΝΟΥ ΝΗΣΟΥ ΠΕΡΙΟ=ρισμός.

Η Κύρνος νῆσος, ἡ καὶ κορσικὰ καλουμένη, περιέχεται ἀπὸ μὲν δύσεως καὶ ἄρκτων ὑπὸ τοῦ λιγυστικοῦ πελάγους. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν, ὑπὸ τοῦ τυρρηνικοῦ πελάγους. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τοῦ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς σάρδους νήσου.

ΣΑΡΔΟΥΣ ΝΗΣΟΥ περιορισμός.

Η Σαρδὼ νῆσος περιέχεται ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν

λῶν ὑπὸ τοῦ τυῤῥηνικοῦ πελάγους, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τοῦ ἀφρικάνου, ἀπὸ δὲ δύσεως ὑπὸ τοῦ σαρδώου πελάγους. ἀπὸ δ' ἄρκτων ὑπὸ τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς κύρνου.

Νῆσοι δὲ περὶ τὴν Σαρδώ. Φίντωνος Ιλοῦα, Νυλφαία, Ηρακλέους, Διαβατή, Ιεράκων, Μολυβώδης, Φικαρία, Ερμαία. ὁμοῦ η.

ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-
ρισμός.

Η Σικελία περιέχεται ἀπὸ μὲν δύσεως καὶ ἄρκτων, ὑπὸ τοῦ τυῤῥηνικοῦ πελάγους. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ ἀφρικανοῦ. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τοῦ ἀδρίου πελάγους.

Τῶν δὲ περὶ τὴν σικελίαν νήσων αἱ παρ' αὐτὴν εἰσὶν αἱ δὲ. διδύμη νῆσος, Ικέσια, Ερικώδης, Φοινικώδης, ἡφαίστου, λιπάρα, Εὐώνυμος, στρογγύλη, Οὐστίκα, ὀστεώδης, φορβαντία, αἰγοῦσα, ἱερὰ, πακωνία, Αἰόλου. ὁμοῦ ιε.

ΣΑΡΜΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΥΡΩ-
πῃ περιορισμός.

Η ἐν Εὐρώπῃ Σαρματία, περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῷ τε σαρματικῷ ὠκεανῷ, κατὰ

τὸν οὐενεδικὸν κόλπον, καὶ μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς. ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῷ τε οὐΐστουλα ποταμῷ, καὶ τῇ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τῶν σαρματικῶν ὀρέων γραμμῇ, καὶ αὐτοῖς τοῖς ὄρεσιν. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίης τοῖς τε ἰάζυξι τοῖς μετανάσταις, ἀπὸ μὲν νοτίου τῶν σαρματικῶν ὀρέων πέρατος, μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ καρπάτου ὄρους, καὶ τῇ συνεχεῖ δακίᾳ, παρὰ τὸν αὐτὸν παράλληλον, μέχρι τῶν βορυσθένους τοῦ ποταμοῦ ἐκβολῶν. καὶ τῇ ἐντεῦθεν τοῦ πόντου παραλίῳ, μέχρι τοῦ καρκινίτου ποταμοῦ. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν περιέχεται, τῷ τε ἀπὸ τοῦ καρκινίτου ποταμοῦ ἰσθμῷ, καὶ τῇ βύκῃ λίμνῃ, καὶ τῇ μέχρι τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ τῆς μαιώτιδος λίμνης πλευρᾷ, καὶ αὐτῷ τῷ ταναΐδι ποταμῷ, καὶ ἔτι τῷ ἀπὸ τῶν πηγῶν ταναΐδος ποταμοῦ, ἐπὶ τὴν ἄγνωστον γῆν μεσημβρινῷ μέχρι τοῦ εἰρημένου πέρατος. Νῆσος δὲ παράκειται ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ταναΐδος ποταμοῦ: ἀλωπεκία ἡ καὶ ταναῒς νῆσος.

ΤΑΥΡΙΚΗΣ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ
περιορισμός

Ἡ ταυρικὴ χερρόνησος περιορίζεται κυκλόθεν τῷ τε διήκοντι ἰσθμῷ, ἀπὸ τοῦ καρκι-

νίτου

κίτου κόλπου, μέχρι τῆς βύκης λίμνης καὶ ταῖς τοῦτε πόντου, καὶ τοῦ κιμμερίου βοσφόρου καὶ τοῖς λιμνῆς τῆς μαιώτιδος, κατὰ μέρη παραλίοις.

ΙΑΖΥΓΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
περιορισμός.

Ιάζυγες οἱ μετανάσται, ὁρίζονται ἀπὸ μὲν ἄρκτων σαρματίας τῆς ἐν εὐρώπῃ, τῷ εἰρημένῳ μέρει. ἀπὸ τοῦ νοτίου τῶν σαρματικῶν ὀρέων, ἕως τοῦ καρπάτου ὄρους. ἀπὸ δὲ δύσεως καὶ μεσημβρίας τῷτε εἰρημένῳ μέρει τῆς γερμανίας, τῷ ἀπὸ τῶν σαρματικῶν ὀρέων ἐπὶ τὸν καρπάτην καὶ τοῦ δανουβίου ποταμοῦ ἐπιστροφήν, καὶ τῷ ἐντεῦθεν μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ, τῷ μέχρι τῆς ἐκτροπῆς τιβίσκου ποταμοῦ, ὅστις φέρεται πρὸς ἄρκτους. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν δακίᾳ κατ' αὐτὸν τὸν τίβισκον ποταμόν: ὃς ἐπιστρέψας πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ τὸν καρπάτην ὄρος λήγει, ἀφ' οὗ καὶ φέρεται.

ΔΑΚΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η δακία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ μέρει τῆς σαρματίας τῆς ἐν εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ καρπάτου ὄρους, μέχρι πέρατος τῆς εἰρημένης.

νης·

νης ἐπιστροφῆς τοῦ τύρα ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ δύσεως τοῖς ἰάζυξι τοῖς μετανάσταις κατὰ τὸν τίβισκον ποταμόν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ τῷ ἀπὸ τῆς ἐκτροπῆς μέχρις ἀξιουπόλεως δανουβίου ποταμοῦ· ἀφ' ἧς ἤδη καλεῖται ὁ μέχρι τοῦ πόντου καὶ τῶν ἐκβολῶν δανουβίου, ἴστρος. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τε ἐντεῦθεν ἴστρῳ ποταμῷ, μέχρι τῆς κατὰ δινογέτειαν πόλιν ἐπιστροφῆς. καὶ ἔτι τῷ ἱερασκῷ ποταμῷ, ὃς κατὰ δινογέτειαν ἐκτραπεὶς, ἀπὸ τοῦ ἴστρου πρὸς ἄρκτους καὶ ἀνατολὰς φέρεται, μέχρι τῆς εἰρημένης τοῦ τύρα ποταμοῦ ἐπιστροφῆς ὡς εἴρηται.

ΜΥΞΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΩ
περιορισμός.

Η Ἄνω Μυσία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως Δαλματίᾳ, κατὰ τὴν εἰρημένην γραμμὴν, ἀπὸ τῆς ἐκτροπῆς τοῦ σαοῦ ποταμοῦ, μεχρὶ τοῦ σκάρδου ὄρους. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἐντεῦθεν μεχρὶ μακεδονίας, ἐπὶ τὸ ὄρβηλον ὄρος γραμμῇ ἕως πέρατος. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν μέρει θράκης, τῷ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος.

πέρατος ἑως κιάβρη ποταμοῦ κατὰ πέρας. καὶ ἔπ αὐτῷ γε τῷ κιάμβρω ποταμῷ, κατὰ τὴν κάτω μυσίαν, μέχρι τῆς πρὸς τὸν δανούβιον τοῦ κιάβρου συναφῆς. ἀπὸ δ' ἄρκλων τῷ ἐντεῦθεν μέχρι σοῦ ποταμοῦ, μέρει τοῦ δανουβίου ποταμοῦ.

ΜΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΠΕΡΙΟ-
εισμός.

Η κάτω μυσία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως, τῷ εἰρημένῳ μέρει τοῦ κιάβρου ποταμοῦ, ἀπὸ δὲ μεσημβρίης, θράκης μέρει τῷ ἀπὸ τοῦ κιάβρου ὑπὲρ τὸν αἷμον τὸ ὄρος, μέχρι τοῦ ἐπὶ μεσημβρίαν εἰς τὸν πόντον πέρατος. Ἀπὸ δ' ἄρκλων τῷ εἰρημένῳ μέρει τοῦ κιάβρου ποταμοῦ, δανουβίου μέχρις καὶ ἀξιουπόλεως. καὶ τῷ ἐντεῦθεν δανουβίῳ καλουμένῳ δ' ἴστρῳ μέχρι τῶν εἰς τὸν πόντον ἐκβολῶν· οὗ ἡ κατὰ μὲν διονύσιαν πόλιν ἐπιστροφὴ εἴρηται. Η δ' ἀπ' ἀνατολῶν τῆς μυσίας πλευρά, ὁρίζεται τῇ ἐφεξῆς τοῖς στόμασι τοῦ πόντου παραλίῳ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ θράκῃ πέρατος. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ κάτω μυσίᾳ τῷ εἰρημένῳ μέρει τοῦ πόντου, ἥ τε καλουμένη βορυσθενὶς νῆσος

τος ἡ ἀχιλλέως ἡ λευκὴ νῆσος.

ΘΡΑΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η θράκη περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῇ κάτω μυσίᾳ, παρὰ τὴν εἰρημένην γραμμήν. ἀπὸ δὲ δυσμῶν, τῇ ἄνω μυσίᾳ, καὶ μακεδονίας μέρει, τῷ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ὀρβίλου ὄρους μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ μακεδονίας μέρει, τῷ ἀπὸ τοῦ ἐκτεθειμένου πέρατος: μέχρι τῶν τοῦ νέσου ποταμοῦ ἐκβολῶν, διὰ τοῦ αἰγαίου πελάγους, καὶ μέρει τοῦ μέλανος κόλπου, καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀποτεμνομένῃ τὴν χερρόνησον γραμμῇ. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῇ ἐντεῦθεν προποντίδι, καὶ τῷ στόματι τοῦ πόντου ὁ καλεῖται θράκιος βόσφορος: καὶ τῇ ἐφεξῆς τοῦ πόντου παραλίῳ, μέχρι τοῦ πρὸς τὴν κάτω μυσίαν ὁρίου. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ θράκῃ ὑπὲρ μὲν τὸν βόσφορον ἡ δυτικωτέρα τῶν κυανέων νῆσος: ἐν δὲ τῷ προποντίδι νῆσος προικόννησος, ἐν δὲ τῷ αἰγαίῳ πελάγει νῆσοι θαλασσία νῆσος, σαμοθράκη νῆσος.

ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η δὲ χερρόσνησος περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῇ εἰρημένῃ ὑπὸ τὴν θράκην γραμμ-

μῆ, ἀπὸ τοῦ μέλανος κόλπου, ἐπὶ τὴν προποντίδα, καὶ τῷ ἐντεῦθεν μέρει τῆς προποντίδος· τῷ μέχρι καλλιουπόλεως. ἀπὸ δὲ δύσεως, τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ μέλανος κόλπου. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ ἐντεῦθεν αἰγαίῳ πελάγει. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τῷ ἑλλησπόντῳ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Μακεδονία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς ἐκτεθειμέναις πλευραῖς δαλματίας, καὶ μυσίας τῆς ἄνω, καὶ θράκης. ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῷ Ιονείῳ πελάγει, τῷ ἀπὸ δυῤῥακίου ἤτοι ἐπιδάμνου μέχρι πεπυλύχου ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἐντεῦθεν γραμμῇ: παρὰ μὲν τὴν ἤπειρον ἕως πέρατος: παρὰ δὲ τὴν Ἀχαΐαν, ἑξῆς μέχρι τοῦ μαλιακοῦ κόλπου, κατὰ πέρας. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τῷ τε εἰρημένῳ τῆς θράκης μέρει, καὶ τοῖς κόλποις τοῦ αἰγαίου πελάγους τοῦ ἀπὸ νέσου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ ἐκτεθειμένου πέρατος τοῦ μαλιακοῦ κόλπου. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ μακεδονίᾳ, ἐν μὲν τῷ ἰονίῳ πελάγει, Σασὼ νῆσος: ἐν δὲ τῷ αἰγαίῳ πελάγει λῆμνος νῆσος, Σκιαθος, πεπάρηθος, Σκόπελος, Σκύρος.

ΗΠΕΙΡΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Τῆς Ηπείρου ἡ μὲν ἀρκτικωτάτη πλευρὰ διορίζεται τῷ τῆς μακεδονίας μέρει, κατὰ τὴν εἰρημένην γραμμήν. ἡ δ' ἀπ' ἀνατολῶν τῇ ἐντεῦθεν γραμμῇ, παρὰ τὴν ἀχαΐαν μέχρι τοῦ ἀχελώου ποταμοῦ ἐκβολῆς. Η δὲ ἀπὸ δύσεως πλευρὰ, τῇ κατὰ τὰ ἀκροκεραύνια τοῦ ἰονίου πελάγους παραλίῳ. ἡ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας πλευρὰ τῷ ἐντεῦθεν. μέχρι τοῦ ἀχελώου ποταμοῦ ἀδριατικῷ πελάγει. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ἠπείρῳ: ἥ τε κόρκυρα μεγάλη. καὶ ἡ κεφαλληνία νῆσος, καὶ ἡ ἐρικοῦσα νῆσος, καὶ ἡ Σκόπελος, καὶ αἱ ἐχίναδες νῆσοι, καὶ ἡ Ιθάκη, καὶ ἡ λευκὰς καὶ ἡ ζακύνθος.

ΑΧΑΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Τῆς Αχαΐας ἡ μὲν συνημμένη ταῖς εἰρημέναις ὑπαρχίαις μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ πελοποννήσου τὴν ἑλλάδα καλοῦσιν: ὁρίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως τῇ ἠπείρῳ, ἀπὸ δ' ἄρκτων τῇ τε μακεδονίᾳ κατὰ τὰς εἰρημένας πλευρὰς, καὶ μέρει τοῦ αἰγαίου πελάγους. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν, τῷ ἐφεξῆς μέρει τοῦ αἰγαίου πελάγους, ἕως

σουνίου ἄκρου. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ τε ἀδριατικῷ πελάγει, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ἀχελώου ποταμοῦ παραλίαν τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου καὶ αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ, καὶ τῷ ἐντεῦθεν κρητικῷ πελάγει, μέχρι σουνίου ἄκρου.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ ἀχαΐᾳ, ἐν μὲν τῷ αἰγαίῳ πελάγει· ἥ τε εὔβοια μεγάλη οὖσα, παρὰ δὲ τὴν ἀττικὴν, καὶ ὑπὸ τὴν εὔβοιαν νῆσον, νῆσοι αἵδε. θῆρα, κία νῆσος, πολύαιγος νῆσος ἔρημος, θηράσια, Δῆλος, ὠλίαρος, κύθνος, ῥήνη, μύκωνος, καὶ τῶν κυκλάδων καλουμένων νήσων Ἄνδρος, Τῆνος, σκῦρος, Νάξος, Πάρος, Σίφνος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΓΕΡΙΟ-
ρισμός.

Η δὲ πελοπόννησος ὁρίζεται ἀπ᾽ ἄρκτων μὲν, τῷ τε κορινθιακῷ κόλπῳ, καὶ τῷ ἰσθμῷ, καὶ τῷ ἐφεξῆς κρητικῷ πελάγει. ἀπὸ δὲ δυσμῶν καὶ μεσημβρίας, τῷ ἀδριατικῷ πελάγει. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν τῷ κρητικῷ πελάγει.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ πελοποννήσῳ· αἱ δὲ στροφάδες, καὶ ἡ πρώτη, καὶ ἡ σφαγία, καὶ ἡ θιγανοῦσα, καὶ κυθήρα, καὶ ἡ ἔπλα, καὶ ἡ Σαλαμίς, καὶ αἰγίνα.

ΚΡΗΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΡΙΟ-
ρισμός.

Η Κρήτη περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, ὑπὸ τοῦ ἀδριατικοῦ πελάγους, ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων ὑπὸ τοῦ κρητικοῦ. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ λιβυκοῦ, ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν, ὑπὸ τοῦ καρπαθίου πελάγους. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ κρήτῃ, ἥτε κλαῦδος, καὶ ἡ λητῶα, καὶ ἡ δία, καὶ ἡ κιμωλὶς, καὶ ἡ μῆλος.

Τέλος τοῦ τρίτου.

Expoſitio partis Orientalis Europæ, iuxta ſubiectas prouincias, aut Satrapias ſeu præfecturas: quas in tabulis quinque Europæ poſterioribus ſupra enumerauimus. Caput. III.

ITALIAE DESCRIPTIO.

ITalia terminatur ab occidente alpium iugis, iuxta lineam quæ extenditur à monte Adula, uſque ad Vari fluuij oſtia. Præterea

littore Tyrrheni pelagi,à Neapoli usque Leucopetram promontorium. A septentrionibus autem terminatur alpium iugis, quæ Rhetiæ imminent.

Præterea Pœnis & Ocra, et Carusadio mōtibus qui sub Norico sunt. Præter hæc littore sinus Hadriatici, quod est à Tilauempto fluuio usque Garganum montem. Ab ortu uero maritimis Adriatici maris, à monte Gargano Hydruntem usque. A meridie autem littore Hadriatici pelagi, à Tilauempto fluuio, usque ad Illiricam metam. Præterea Ligustico littore atque Tyrrheno, à Tari scilicet ostijs usque Neapolim, ac à Leucopetra usque Hydruntis maritima.

Insulæ adiacent Italiæ in mari Ligustico, Gorgonis insula, Aethala insula, Capraria insula, Ilua insula, In Tyrrheno mari, hę sunt insulę. Planosia insula, Pertia insula, Pandatoria insula, Parthenope insula, Procyta insula, Pythecusa insula, Caprea insula, Syrenusæ insulæ. In Ionio mari, insulæ sunt, quæ uocantur Diomedeæ numero quinque.

CYRNI INSVLAE, SEV CORsicæ Insulæ descriptio.

Insula Cyrnus quæ & Corsica appellatur, cingitur

cingitur ab occasu quidē & septentrionibus mari Ligustico. Ab ortu autem Tyrrheno mari. A meridie Pelago quod est inter ipsam & Sardiniam.

Sardiniæ insulæ descriptio.

Sardinia insula circumdatur ab oriente Tyrrheno mari, à meridie Aphrico, ab occasu Sardoo, A septentrione mari quod ipsam et Cyrnium interluit.

Insulæ uero adiacent Sardiniæ.

Phintonis insula, Ilua insula, Nymphæa insula, Herculis insula, Phicaria insula, Hermæa insula.

SICILIAE INSVLAE *descriptio*

Sicilia ambitur ab occasu & septentrionibus mari Tyrrheno, à meridie Aphrico, ab oriente Hadriatico.

Insulæ iuxta Siciliam sunt Aeoliæ insulæ, Didyme insula. Hicesia insula, Ericodes, Phoenicodes, Vulcani insula, Lipara, Euonymos, Strongyle, Vstica insula, Osteodes insula, Phorbantia insula, Aegusa insula, Sacra insula, Paconia insula, Aeoli insula, in uniuersum quindecim.

SARMATIAE IN EVROPA *deſcriptio.*

Sarmatia quę in Europa eſt, definitur à ſeptentrionibus Oceano Sarmatico, iuxta Venedicum ſinum, & parte terræ incognitæ. Ab occaſu uero terminatur Viſtula fluuio, & parte quæ eſt inter caput ipſius & Sarmaticorum montium linea, montibus ipſis. A meridie uero Iazygibus Metanaſtis. Ab Auſtrali uero fine Sarmaticorum montium uſque principiũ Carpati montis. Et Daciæ annectitur iuxta eundem parallelum uſque ad Boryſthenis fluuij oſtia. Et huic littori Ponti uſque Carcinitum fluuium. Ab Oriẽte uero terminatur Iſthmo fluuij Carciniti, & Byce Palude, & latere paludis Męotidis, quod eſt uſque ad fluuium Tanaim, & ipſo fluuio Tanai, atque etiam meridiano, qui eſt à fontibus Tanais fluuij ad incognitam terram, uſque ad prædictũ finem.

Inſula autem penes oſtia Tanais fluuij eſt Alopetia, quæ & Tanais inſula dicitur.

TAVRICAE CHERSONESI *Deſcriptio.*

Taurica Cherſoneſus, ſic undique terminatur à Carcinito ſinu, uſque ad Bycen paludẽ

Isthmo adiacente, & littoribus ponti & Cimmerij Bosphori, & paludis Mæotidis iuxta partes. &c.

IAZYGVM METANASTArum *descriptio.*

Iazyges Metanastæ, terminantur à septentrionibus parte Sarmatiæ in Europa, explicata. Ab austro uero Sarmaticis montibus usq; ad Carpatum montem. Ab occasu uero & meridie dicta Germaniæ parte, quæ est à Sarmaticis montibus usque ad flexum Danubij qui iuxta Carpim est, & hinc Danubij fluminis parte, usque Tibisci fluuij conuersionem, qui ad septentriones fertur. Ab oriente autẽ Dacia iuxta ipsum Tibiscum fluuium, qui ad orientem uersus, sub Carpato monte definit, à quo etiam fertur.

DACIAE DESCRIPTIO.

Dacia definitur à septentrionibus parte Sarmatię, quæ est in Europa: à Carpato monte usque ad finem prædictæ conuersionis Tyræ fluuij. Ab Occasu Iazygibus Metanastis, iuxta Tibiscum amnem. A meridie autem ea parte Danubij fluminis, quæ est à conuersione Tibisci amnis, usque ad Axium

ciuitatem, à qua iam Danubius usque ad pontum & ostia Ister appellatur. Ab oriente autem terminatur inde Istro fluuio, usque ad cõuersionem, quę iuxta Dinogetiam ciuitatē est. Praeterea Hierasso fluuio qui iuxta Dinogetiā, ab Isthmo exceptus ad septentrionem & orientem fertur: usque ad prædictam conuersionem Tyræ fluuij ut dictum est.

MYSIAE SVPERIORIS *descriptio.*

Mysia superior terminatur ab occidente Dalmatia secundum lineam prædictam, à conuersione Saui fluuij usq; ad Scardum montē. A meridie inde usq; ad Macedoniam, ad mõtem Orbelum linea usque ad finem. A b oriente parte Thraciæ quæ est à fine prædicto usque ad Ciabrum fluuium iuxta terminum. Præterea ipso Ciabro fluuio iuxta inferiorem Mysiam usque quo Ciabrus Danubio admiscetur. A septentrione inde usque ad Sauum omnem Danubij fluminis parte.

MYSIAE INFERIORIS *descriptio.*

Mysia inferior terminatur ab occasu prædicta parte Cibri fluuij atque Danubij, usque ad Dinogetiam ciuitatem: deinde Hierasso fluuio,

uio, usque ad conuersionē Tyræ fluminis. A meridie uero parte Thraciæ quę est à Ciabro, supra Aenum montem, usque ad Mesſimbriā ciuitatem ponti. A septentrionibus autē prædicta conuersione Tyrę fluminis, usque ad eius ostia. Ab oriente denique Ponto Euxino. Danubius uero ab Axiopoli Ister uocatur usque ad Ponti ostia. Conuersio uero quæ est ad ciuitatem Dinogetjam iam dicta est.

Insulæ autem adiacent inferiori Mysiæ iuxta prædictam partem Ponti. Insula dicta Boristhenis & Achillis insula alba.

THRACIAE DESCRIPTIO.

Thracia terminatur à septentrionibus Mysia inferiori iuxta dictam lineam. Ab occasu Mysia superiori, & parte Macedoniæ, quæ est à monte prædicto Orbeli usque ad finem. A meridie parte Macedoniæ à prædicto fine usque ad Nesi fluuij ostia, per Aegæum mare, & usque ad Melanis sinum. Ab oriente uero terminatur propontide & ore ponti, quod uocatur Thracius Bosphorus, & deinde reliquo littore Ponti usque ad terminum inferioris Mysiæ.

Insulæ autē adiacent Thraciæ sub Bosphoro quidem, quæ occidentalior est Cyaneorū insulæ.

insulæ. In Propontide autem insula Proeconesus, in Aegæo mari, Thalassia insula, & Samothrace insula.

CHERSONESI DESCRIPTIO.

Chersonesus definitur à septentrionibus linea prædicta sub Thracia, à Melane sinu propontidem usque, & inde parte propontidis, quæ est usque Calliopolin. Ab occasu uero reliqua parte Melanis sinus. à meridie Aegæo mari, Ab oriente Hellesponto.

MACEDONIAE DEscriptio.

Macedonia terminatur à septentrionibus expositis Dalmatiæ lateribus, Mysiæque superioris & Thraciæ. ab occasu uero toto pelago, quod à Dyrracho & Epidamno usque ad Pepylychum est fluuium. A meridie uero terminatur inde per lineã iuxta Epeirum quidem usque ad finem, à qua linea extenditur Pindus mons: iuxta Achaiam autem reliquum usque Malaicum sinum, finem usque. sub qua etiam linea est Mons Oeta. Ab Oriente uero parte Thraciæ prædicta, & finibus Aegæi maris, qui sunt à Neso fluuio, usque ad extensum finem Malaici sinus.

Insulæ uero adiacent Macedoniæ in mari

Ionio

Ionio Saso insula, in Aegæo, Lemnos, et Hephæstia, Scyatos insula, Poparethos, Scopelos & Scyros.

EPEIRI DESCRIPTIO.

Epeiri latus maxime septentrionale terminatur parte Macedoniæ, iuxta dictam lineã. Latus uero occidentale, inde per lineam quæ est iuxta Achaiam: usque ad ostia Acheloi fluuij. Latus uero eius occidentale per Acroceraunia Ionij maris littoralis. Meridionale uero latus, terminatur inde usque ad Acheloum amnem mari Hadriatico.

Insulæ autẽ adiacent Epeiro, Corcyra magna, & Cephalenia, & Eticusa, & Scopulus, & Echiuades insulæ: & Ithaca, & Lotoa, & Zacynthus.

ACHAIAE DESCRIPTIO.

Achaiæ quæ prædictis coniungitur regionibus, usque ad Isthmum Peloponesi, quam item Hellada appellant, limites habet ab occasu Epeirum, à septentrione Macedoniã, iuxta prædicta latera, & partem Aegæi pelagi.

Ab ortu uero reliqua parte Aegæi maris, usque ad Sunium promontorium. A meridie uero Adriaticũ mare, ab Acheloo amne per littoralia Corinthiaci sinus: & hinc Isthmum,

hinc uero Creticum mare, usque ad Sunium promontorium.

Insulæ uero adiacent Achaiæ in mari quidē Aegæo. Euboea quæ magna est, iuxta Atticam, & sub Euboea insulæ hæ sunt. Thera insula. Cia, Iulis, Polyægos, Erymas, Therasia, Delus, Olyarus, Chythnus, Rhena, Tynus, Scyrus, Naxus, Parus, Scyphus.

PELOPONESI DESCRIPTIO.

Peloponesus finitur à septentrionibus Corinthiaco sinu, & Isthmo, ac deinde Cretico pelago. Ab occasu atq; meridie Adriatico pelago, ab ortu solis Cretico mari.

Insulæ adiacent Peloponeso hæ. Strophades, & prima insula, & Sphragia insula, & Thiganusa, & Cythera, & Epla, & Salamis, & Aegina.

CRETAE INSVLAE *descriptio.*

Creta insula terminatur ab occasu mari Hadratico. A septentrione pelago Cretensi. A meridie Libyco. Ab ortu uero Carpathio pelago.

Insulæ autem adiacent Cretæ. Clandus, & Leroa, & Gia, & Dimolis & Melos.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΛΙΒΥΗΣ, ΚΑ-
τὰ τὰς ὑποκειμένας ἐν τοῖς ἄνω πινάκεσι
ἐπαρχείας ἢ σατραπείας.
Κεφ. δ.

ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ ΤΗΓΓΥΤΑΝΗΣ
περιορισμός.

Τῆς Μαυριτανίας τῆς τιγγιτανῆς, ἡ μὲν ἀπὸ δυσμῶν πλευρὰ περιορίζεται μέρει τῆς ἐντὸς θαλάσσης, ἣν καλοῦμεν δυτικὸν ὠκέανον, τῷ ἀπὸ τοῦ ἡρακλείου πορθμοῦ, μέχρι ὄρους τοῦ μείζονος ἄτλαντος. ἡ δ' ἀπ' ἄρκτων πλευρὰ ὁρίζεται τῷ τε πορθμῷ, καὶ τῷ ἰβηρικῷ πελάγει. ἡ δὲ ἀνατολικὴ πλευρὰ διορίζεται μαυρητανίᾳ τῇ καισαρηνσίᾳ κατὰ μεσημβρινὸν τῶν ἀπὸ τῶν τοῦ μαλούα ποταμοῦ ἐκβολῶν μέχρι τοῦ πέρατος. ἡ δὲ μεσημβρινὴ τοῖς παρακειμένοις ἐντὸς λιβύης ἔθνεσι, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ εἰρημένα πέρατα γραμμήν. Νῆσοι δὲ παράκεινται ἀπὸ δυσμῶν τῆς ἐπαρχίας ἐν τῇ ἐκτὸς θαλάσσῃ Παῦνα, Ερύθεια.

ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΗΝΣΙΑΣ
περιορισμός.

Ἡ Μαυρητανία ἡ καισαρηνσία, περιορίζεται

ἀπὸ

ἀπὸ μὲν δύσεως, τῇ εἰρημένῃ πλευρᾷ τιγγιτάνης μαυριτανίας, ἀπὸ δὲ ἄρκτων, τῷ σαρδόῳ πελάγει, κατὰ τὴν ἀπὸ μαλουα ποταμοῦ ἐκβολὴν, μέχρι ἀμψάγα ποταμοῦ ἐκβολῶν παράλιον. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τῇ τῆς ἀφρικῆς κατὰ τὸν ἀμψάγαν ποταμὸν μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίης τοῖς παρακειμένοις λιβυκοῖς ἔθνεσι, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν, ὑπὲρ τὴν γαιτουλίαν τὰ νότια πέρατα γραμμήν. Νῆσος δὲ παράκειται τῇ ἰουλίᾳ καισαρείᾳ ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν ἔχουσα.

ΑΦΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Τῆς ἀφρικῆς, ἡ μὲν δυσμικὴ πλευρὰ, περιορίζεται τῇ μαυριτανίᾳ τῇ καισαρηνσίᾳ κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμὴν, διὰ τοῦ ἀμψάγα ποταμοῦ. ἡ δ' ἀπ' ἄρκτων, τῷ ἀφρικῷ πελάγει, τῷ ἀπὸ ἀμψάγα ποταμοῦ, μέχρι τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης σύρτεως. ἡ δὲ ἀνατολικὴ πλευρὰ, ὁρίζεται μετὰ τὸν μυχὸν τῆς σύρτεως, τῇ ἐντεῦθεν πρὸς μεσημβρίαν γραμμῇ, παρὰ τὴν κυρηναϊκὴν, μέχρι πέρατος. Ἡ δὲ μεσημβρινὴ τῇ ἐπιζευγνυούσῃ τὰ ἐκτεθειμένα δύο πέρατα γραμμῇ, παρὰ τὴν γαιτουλίαν,

καὶ τὴν ἔρημον λιβύην.

Νῆσοι δὲ τῇ ἀφρικῇ παράκεινται, πλησίον τῆς γῆς αἵδε. ὕδρας, καλάθη, δρακόντιος, αἰγίμορας, χαρκινησία, αἰέμουσι, χοπαδοῦσαι, αἴθουσα, κέρκινα, λωτοφαγίτις, μίσηνος, πουτία, γαῖα. πελάγιαι δὲ νῆσοι τῆς ἀφρικῆς εἰσὶν αἱ δε. κόσσυρα, μελίτη καὶ χερσόννησος, καὶ ἥρας ἱερὸν, καὶ ἡρακλέους ἱερόν.

ΚΥΡΗΝΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η κυρηναϊκὴ ἐπαρχία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, τῇ τε σύρτει τῇ μεγάλῃ, καὶ τῇ ἀφρικῇ, κατὰ τὴν ἀπὸ φιλαίνου βωμῶν γραμμὴν, πρὸς μεσημβρίαν μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἄρκτων, τῷ λιβυκῷ πελάγει, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ μύχου τῆς σύρτεως, μέχρι δαρνίδος πόλεως παράλιον. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν μαρμαρικῆς μέρει, κατὰ τὴν ἀπὸ δαρδανίδος πρὸς μεσημβρίην ἐκβαλλομένην γραμμὴν μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἐρήμῳ λιβύης, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκκειμένα δύο πέρατα γραμμήν.

Εἰσὶ δὲ Νῆσοι παρὰ τὴν χώραν αἵδε. μύρμηξ νῆσος, λαιὰ ἡ ἀφροδίτης νῆσος.

ΜΑΡΜΑΡΙΚΗΣ ΛΙΒΥΗΣ ΚΑΙ ΑΙΓΥπτου περιορισμός.

Η Μαρμαρικὴ λιβύη, σὺν αἰγύπτῳ, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δυσμῶν, τῇ τε κυρηναϊκῇ κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην διὰ δάρνεως πόλεως γραμμήν, καὶ μέρει τῆς ἐντὸς λιβύης, ὑπὸ τὸν αὐτὸν μεσημβρινόν, μέχρι πέρατος. ἀπὸ δὲ ἄρκτων τῷ τε αἰγυπτίῳ πελάγει, κατὰ περιγραφὴν τῆς παραλίου. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῆς Ἰουδαίας μέρει, τῷ ἀπὸ ἀνθηδόνος πόλεως μέχρι πέρατος, καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀραβίας πετραίας, μέχρι τοῦ καθ' ἡρώων πόλιν μυχοῦ τοῦ ἀρραβίου κόλπου, καὶ μέρει τοῦ ἀρραβίου κόλπου, κατὰ περιγραφὴν τῆς παραλίου, μετὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τὸν εἰρημένον. Εἶτα ἡ ὑπὸ αἴγυπτον αἰθιοπία, ἀπὸ μεσημβρίας περιορίζεται τῇ ἐντεῦθεν γραμμῇ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἐντὸς λιβύῃ πέρατος, ᾗ γραμμῇ παράκειται, ἡ μετὰ τὴν αἴγυπτον αἰθιοπία.

Νῆσοι δὲ τῇ αἰγύπτῳ, καὶ τῇ λιβύῃ παράκεινται, ἐν μὲν τῷ αἰγυπτιακῷ πελάγει: αἰδωνὶς νῆσος, τινδάριοι σκόπελοι, νῆσοι τρεῖς, αἰνήσιππα νῆσος, φωκοῦσαι νῆσοι δύο, πηδω-

νία νῆσος. δίδυμαι νῆσοι δύο, φαρὸς νῆσος.
Εν δὲ τῷ ἀραβίῳ κόλπῳ νῆσοι αἵδε. σαπ πει-
ρίνη νῆσος, ἀφροδίτης νῆσος, ἀγάθωνος νῆ-
σος.

ΛΙΒΥΗΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ
περιορισμός.

Η Λιβύη περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων ταῖς δυσὶ μαυριτανίαις, καὶ ἀφρικῇ, καὶ κυρηναϊκῇ κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς γραμμάς. Απὸ δὲ ἀνατολῶν μέρει τῆς μαρμαρικῆς, κατὰ τὸν διὰ δάρνεως πόλεως μεσημβρινὸν, μέχρι τοῦ ἐκτεθειμένου τῆς μαρμαρικῆς πέρατος, καὶ ἔτι τῇ ὑπὸ αἴγυπτον αἰθιοπίᾳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ, μέχρι πέρατος. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἐντὸς αἰθιοπίᾳ, ἐν ᾗ ἀγισύμβα χώρα, κατὰ γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος, ἕως τοῦ κατὰ τὸν ἑσπέριον μέγαν καλούμενον κόλπον τῆς ἐντὸς θαλάσσης. Απὸ δὲ δυσμῶν τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ, ἀπὸ τοῦ εἰρημένου κόλπου, μέχρι τοῦ τῆς τιγγιτανῆς μαυριτανίας πέρατος.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ λιβύῃ, ἐν μὲν τῷ δυτικῷ ὠκεανῷ: κέρνη, ἥρας ἡλίου, ἡ καὶ αὐτολάλα νῆσος, καὶ αἱ τῶν μακάρων νῆσοι

ἐξ τὸν ἀριθμὸν αἵδε, ἀπρόσιτος, ἥρας, πλουΐταλα, κασπειρία, καναρία, κεντουρία.

ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ περιορισμός.

Η ὑπὸ αἴγυπτον αἰθιοπία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐκτεθειμένῃ τῆς λιβύης, καὶ αἰγύπτου πλευρᾷ. ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ τοῦ ἐντὸς λιβύης μέρει, κατὰ τὸν ἐκτεθειμένον διὰ δάρνεως μεσημβρινὸν, μέχρι τοῦ νοτίου τῆς λιβύης πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἀπὸ τούτου τοῦ πέρατος γραμμῇ, παρὰ τὴν λοιπὴν τὴν ἐντὸς αἰθιόπας μέχρι τοῦ ῥάπτου ἀκρωτηρίου. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῷ τε λοιπῷ μέρει τοῦ ἀραβίου κόλπου, καὶ τῆς ἐφεξῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ τῷ βαρβαρικῷ πελάγει, τῷ μέχρι τοῦ ῥάπτου ἀκρωτηρίου.

Νῆσοι δ' εἰσὶν παρὰ τὴν ὑπὲρ αἴγυπτον αἰθιοπίαν αἵδε. ἐν μὲν τῷ ἀραβίῳ κόλπῳ ἀστράτη νῆσος, βωμὸς ἀθηνᾶς, γυθίτης, τὸ μαδαίων νῆσοι δύο, μύρων νῆσος, καπάθραι αἱ καὶ χελωνίτιδες νῆσοι δύο, ὀρεοσίτιδες νῆσοι δύο, μάγγων νῆσος, δαφνίνη, ἀκανθίνη, μακαρία, ὀρνέων νῆσος βάκχου καὶ ἀντιβάκχου

πανὸς

πανὸς νῆσος, διοδώρου νῆσος Ισιδος, νῆσος. Εν δὲ τῷ αὐαλίτῃ κόλπῳ ἐςὶ Μόνδου νῆσος μετὰ δὲ τὰ ἀρώματα νῆσοι εἰσὶν αἵδε. ἀμείβου νῆσος Μηνᾶ νῆσοι δύο, Μυρίκη, τὸ δὲ ἀπ' ἀνατολῶν τῶν νήσων τούτων πέλαγος ἰππάδος καλεῖται: ᾧ συνάπτει ἀπ' ἀνατολῶν τὸ ἰνδικὸν πέλαγος, μέχρις ἀνατολῶν.

ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ περιορισμός.

Η δὲ ὑποκειμένη ταύτῃ τῇ χώρᾳ καὶ τῇ ὅλῃ λιβύῃ αἰθιόπια: περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, ταῖς ἐκτεθειμέναις μεσημβριναῖς γραμμαῖς τῶν εἰρημένων χωρῶν. διηκούσαις τε ἀπὸ τοῦ μεγάλου κόλπου τῆς ἐκτὸς θαλάσσης. μέχρι τοῦ εἰρημένου ῥαπτοῦ ἀκρωτηρίου. καὶ ἔπι τῷ κατὰ τὸν μέγαν κόλπον μέρει, τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ. ἀπὸ δὲ δυσμῶν καὶ μεσημβρίας ἀγνώςῳ γῇ. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τοῦ ῥάπτου ἀκρωτηρίου βαρβαρικῷ κόλπῳ, ὃς καλεῖται τραχεῖα θάλασσα, διὰ τὰ βράχη, μέχρι τοῦ πράσου ἀκρωτηρίου, καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀγνώςῳ γῇ. Απὸ νότου τῆς οἰκουμένης, ἕως τοῦ νοτίου πόλου ἄγνωςοι.

Explicatio, & descriptio totius Libyæ seu Aphricæ, iuxta subiectas & enumeratas in Tabulis superioribus prouincias, & præfecturas. Cap. IIII.

MAVRITANIAE TINGITAnæ descriptio.

Mauritaniæ Tingitanæ latus, quod occasum spectat, terminatur parte externi maris, quod Oceanum occidentalem nominamus, quod est à freto Herculeo usque ad montem maioris Atlantis. Septentrionale latus terminatur freto Herculeo, & Iberico seu Hispanico mari. Orientale uero latus, terminatur Mauritania Cæsarienfi, iuxta meridianum qui à Maluæ fluuij ostijs usque finem pertinet. At latus australe finem habet in gentibus interiori Libyæ adiacentibus: iuxta lineam quæ prędictos terminos coniungit.

Insulæ uero adiacent sub occasu prouinciæ in exteriori mari: Pœna insula, Erythia insula.

MAVRITANIAE CAESARI- ensis descriptio.

Mauritania quæ Cæsariensis dicitur, definitur ab occasu prædicto Tingitanæ Mauritaniæ latere. A septentrionibus Sardoo mari, iuxta Maluæ fluuij ostia, usque ad Ampsagæ fluuij ostia. Ab oriente uero limites habet Aphricam, iuxta Ampsagam fluuium, usque ad finem. A meridie autem Libycis terminatur gentibus, iuxta lineam quæ supra Getuliam australes terminos iungit.

Insulæ huic adiacet Iulia Cæsareæ, cum ciuitate insigni, quę ipsa Iulia Cæsarea dicitur, eodem nomine.

APHRICAE MINORIS descriptio.

Aphricæ latus occidẽtale terminatur Mauritania Cæsariensi, iuxta expositam lineã, per Ampsagam fluuium. Septentrionale uero pelago Aphricano, quod ab Ampsaga fluuio usque ad sinum interiorem Syrtis magnę pertinet. Orientale uero latus terminatur post interiorem sinum Syrtis, inde linea uersus meridiem ducta, iuxta Cyrenaicam usque ad finem. Meridionale denique latus, terminatur linea, quæ expositos duos fines coniun-

git, iuxta Getuliam & deserta Libyæ.

Insulæ uero adiacent Aphricę, iuxta continentem hæ. Hydras, Calathe, Dracontinus, Aeginus, Laruneſiæ inſulæ duæ, Lopaduſa inſula, Cercinna inſula & ciuitas, Lotophagites inſula. Pelagiæ aut Mauritanię Aphricæ inſulæ hæ ſunt, Coſſira, Glauconis inſula, Meli te inſula, & Cherſoneſus, et Iunonis templum, & Herculis templum.

CYRENES DESCRIPTIO.

Cyręnaica prouincia definitur ab occaſu quidem Syrti magna & Aphrica, iuxta lineā quæ à Philænis aris uerſus meridiem eſt, uſq; ad finem. A ſeptentrionibus Libyco pelago iuxta littus, quod eſt ab interiore ſinu Syrtis, uſque ad Darnidem ciuitatem. Ab ortu uero fines habet Marmaricæ partem iuxta extenſam lineam à Darnide uerſus meridiem uſque ad finem. A meridie deſerta Libyæ iuxta lineam extenſam, coniungentem duos terminos.

Inſulę autē penes regionem hanc ſunt, Myrmex inſula, Læa ſeu Veneris inſula.

MARMARICAE LIBYAE, ET *Aegypti totius deſcriptio.*

Marmarica cum Aegypto terminatur ab

occa-

occaſu Cyrenaica, iuxta lineam, quę extenditur per Darnidem ciuitatem, & parte interioris Libyæ ſub eodem meridiano uſque finem. A ſeptentrionibus uero Aegyptiaco mari, iuxta deſcriptionem maritimam. Ab oriente terminatur parte Iudęæ, quæ eſt ab Anthedone ciuitate, uſque finem, & inde Arabia petræa uſque ad Heroum urbem interioris partis ſinus Arabici, & parte Arabici ſinus, iuxta deſcriptionem littoris poſt interiorē ſinum prædictum. Poſtea à meridie definitur linea inde extenſa, uſque ad prædictum finem in Libya interiori, cui lineæ adiacet Aethiopia quæ eſt poſt Aegyptum.

Inſulæ uero Libyæ & Aegypto adiacentes in Aegyptiaco pelago. Aedōis inſula, Tyndarij ſcopuli tres. Aeneſippa inſula, Pholcuſę inſulæ duæ, Pedonia inſula, Didymæ inſulæ duæ, Pharos inſula. In Arabico ſinu, Saſpirene inſula, Aphrodites inſula, Agathonis inſula.

LIBYAE INTERIORIS *deſcriptio.*

Libya interior definitur à ſeptentrionibus duabus Mauritanijs, & Aphrica, atque Cyrenaica, iuxta expoſitas ipſarum meridionales lineas. Ab ortu uero ſolis parte Marmari-

cæ iuxta meridianum Dardaneæ ciuitatis, usque ad expositum Marmaricæ finem. ac etiã Aethiopia quæ sub Aegypto est, ex eodem meridiano usque ad finem. A meridie autem, interiori Aethiopia in qua Agisymba est regio, iuxta lineam quæ est à prędicto fine, usque ad eum qui est secundum Hesperium magnum sinum nuncupatũ, exterioris pelagi secessum. ab occasu terminatur occidẽtali oceano à prędicto sinu usque Tingitanę Mauritaniæ finem.

Insulæ autem Libyę adiacent in oceano occidentali, Cerne, Iunonis, quæ Autolala insula, & Fortunatæ insulæ numero sex, Aprositus uel inaccessibilis insula Pluitina, Casperia, Canaria, Pinturia.

AETHIOPIAE SVB AEGYPto descriptio.

Aethiopia quæ sub Aegypto est, definitur à septentrionibus exposito latere Libyæ & Aegypti: ab occasu parte interioris Libyę, iuxta lineam expositam per meridianũ, Darneũ, usque ad australem Libyæ finem. A meridie linea quæ extenditur à fine huius iuxta reliquam interiorem Aethiopiam usque ad Raptum promontorium. Ab ortu uero reliqua

qua Arabici ſinus parte, deinde mari rubro ac Barbarico pelago, quod uſque ad Raptum promontorium pertingit.

Inſulę autem quæ iuxta Aethiopiam ſub Aegypto exiſtunt, hæ ſunt, in Arabico ſinu, Aſtrate inſula, Ara palladis, Cypſitis, Gomadeorum inſulæ duæ, Myronis inſula, Cathiatrę quę etiam Chelonitides dicuntur inſulę duæ, Daphnine inſula, Aranthine inſula, Bachi & Antibachi, Panis inſula. In Aualiti ſinu ſunt, Mondi inſula. Poſt aromata inſulæ ſunt Amibi inſula, Mena inſulæ duæ, Myrſiace inſula. Ab oriente harum inſularum mare uocatur Hippadis, cui coniungitur ab oriente mare Indicum uſque orientem.

INTERIORIS AETHIOPIAE *deſcriptio.*

Quæ uero huic regioni & toti Libyæ ſubiacet Aethopia, terminatur à ſeptentrionibus, lineis expoſitis meridianis dictarum regionū ijs nempe, quæ ex magno ſinu exterioris maris, uſque ad Raptū educuntur promontoriū. præterea à parte oceani occidentalis, iuxta magnum ſinum. Ab occaſu uero & meridie terminatur terra incognita. ab ortu autem à Rapto promontorio Barbarico ſinu qui dicitur

tur

tur Asperum mare, propter æstus, usque ad Prassum promontorium. Deinde terra incognita. ab austro uero habitabilis nostra usque ad polum australem, ubi nobis incogniti habitant.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΜΕγάλης ἀσίας. Κεφ. ς.

ΠΟΝΤΟΥ, ΚΑΙ ΒΙΘΗΝΙΑΣ περιορισμός.

Πόντος καὶ Βιθυνία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δυσμῶν τῷ στόματι τοῦ πόντου, τῷ καλουμένῳ θρακίῳ βοσφόρῳ: καὶ μέρει τῆς προποντίδος. Ἀπὸ δ' ἄρκτων μέρει τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἀπὸ δὲ μεσημβρίου τῇ ἰδίως καλουμένῃ ἀσίᾳ κατὰ τὴν ἀπὸ ῥυνδάκου ποταμοῦ γραμμὴν, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν γαλατίᾳ κατὰ παφλαγονίαν, διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ χώρᾳ τῶν τε κυανέων ἡ ἀνατολικωτέρα, καὶ ἡ θυνίας ἡ καὶ δαφνουσία νῆσος, καὶ οἱ ἐρίθινοι σκόπελοι, νῆσοι.

Τῆς

ΤΗΣ ΙΔΙΩΣ ΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-ρισμός.

Η ἰδίως καλουμένη ἀσία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων βιθυνίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμήν. ἀπὸ δὲ δυσμῶν τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς προποντίδος, καὶ ἑλλησπόντῳ, καὶ πελάγεσιν αἰγαίῳ, καὶ ἰκαρίῳ, καὶ μυρτώῳ. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ ῥοδιακῷ πελάγει, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν λυκίᾳ τε ἀπὸ τοῦ μετὰ καῦνον πέρατος μέχρι τοῦ ἐπέχοντος μοίρ: ν̄θ̄ ς̄ λ̄ξ̄ ς̄. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ὁρίζεται τῇ λυκίᾳ κατὰ μιλνάδα πόλιν μέχρι πέρατος. Καὶ παμφυλίᾳ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος γραμμήν, ἕως τοῦ ἐπέχοντος μοι. ξ̄α γ´. λ̄η̄ ς´. Καὶ γαλατίᾳ κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῆς βιθυνίας πέρας γραμμήν, κυρτουμένην πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὰ μέσα.

Νῆσοι δὲ ἀσίᾳ παράκεινται πρὸς μὲν τῷ ἑλλησπόντῳ τένεδος, ἐν δὲ τῷ αἰγαίῳ πελάγει λέσβος, ἀτολὶς. Εν δὲ τῷ ἰκαρίῳ πελάγει νῆσοι, Ικαρία, Μῆδος, χῖος ἢ φαναία ἄκρα, τὸ ποσείδιον, Σαμος, Αμπελος ἄκρα. Εν δὲ τῷ μυρτώῳ πελάγει νῆσοι, Αμουργος

γος, Αρκεσίνη, Βεγίαλις, Μινυΐα, Κῶ. Εν δὲ τῷ ῥοδιακῷ καὶ τῷ καρπαθίῳ πελάγει. σύμη νῆσος, Κάσος.

ΛΥΚΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η λυκία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως καὶ ἄρκτων: Ασίᾳ κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας γραμμάς. ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν, παμφυλίας μέρει, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἀσίᾳ πέρατος μέχρι θαλάσσης διὰ τοῦ μασικύτου ὄρους. Απὸ δὲ μεσημβρίας τῷ λυκιακῷ πελάγει. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ λυκίᾳ. Μεγίστη, δολιχίστη, χελιδονίαι σκόπελοι πέντε.

ΓΑΛΑΤΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Γαλατία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως βυθηνίᾳ, καὶ μέρει τῆς ἀσίας, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμήν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας παμφυλίᾳ, ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἀσίᾳ πέρατος, ἕως τοῦ κατὰ παράλληλον ἔχοντος ξα, δ, λϐ, γ, ιϐ. Απὸ δ' ἀνατολῶν καππαδοκίας μέρει, τῷ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος, μέχρι τοῦ πόντου. ἀπὸ δ' ἄρκτων μέρει τοῦ πόντου.

ΠΑΜΦΙΛΙΑΣ ΓΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Παμφυλία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως λυκίᾳ, καὶ μέρει τῆς ἀσίας, κατὰ τὴν ἐκ-

τε-

τεθειμένην γραμμήν. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων γαλατίᾳ, παρὰ τὴν εἰρημένην πλευράν. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν, κιλικίᾳ, καὶ μέρει καππαδοκίας, κατὰ γραμμήν, τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ γαλατίᾳ πέρατος, μέχρι τοῦ παμφυλίου πελάγους. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, αὐτῷ τῷ παμφυλίῳ πελάγει. Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ παμφυλίᾳ κράμβουσα, ἀπελέβουσα.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Καππαδοκία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως γαλατίᾳ, καὶ μέρει παμφυλίας, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ πόντου, μέχρι πέρατος. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε κιλικίᾳ, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ταύρου ὄρους, μέχρι τοῦ ἀμάνου ὄρους γραμμήν, ἕως τοῦ πέρατος. καὶ μέρει συρίας, τῷ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ἀμάνου ὄρους, καὶ τὸ τοῦ εὐφράτου τμῆμα. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν Αρμενίᾳ μεγάλῃ, παρὰ μὲν τὸν εὐφράτην, ἀπὸ τοῦ εἰρημένου τμήματος, μέχρι τῆς ἀρκτικωτάτης αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστροφῆς· μετὰ δὲ ταῦτα τῇ παρὰ τὰ μοσχικὰ ὄρη γραμμῇ μέχρι πέρατος: καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἐπιζευγνυούσῃ τὸ εἰρημένον πέρας γραμμῇ. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων, μέρει τοῦ εὐξείνου πόντου, τῷ ἀπὸ Αμισοῦ, μέχρι πέρατος.

ΑΡΜΕΝΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΠΕΡΙΟ-
ρισμός.

Αρμενίας μικρᾶς, ἡ μὲν ἀρκτικωτάτη καλεῖται ὀρβαλισωὴ, ἡ δ' ὑπ' αὐτὴν, Αἰτυλανὴ, εἶτα αἱρετικὴ, καὶ ὑπ' αὐτὴν ὀρσωὴ. καὶ μεσημβρινωτάτη μετὰ τὴν ὀρσηνὴν ὀρβησινή.

ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Κιλικία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ ἐκτεθειμένῳ τῆς παμφιλίας μέρει. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν συρίας μέρει, παρὰ τὸν μόλιον, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ καππαδοκίᾳ πέρατος, παρὰ τὸν ἰσσικὸν κόλπον διήκοντι, καὶ τὰς Αμανικὰς πύλας. Ἀπὸ δ' ἄρκτων τῷ ἐκτεθειμένῳ τῆς καππαδοκίας παρὰ τὸν ταῦρον ὄρος μέρει. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ κιλικίῳ αὐλῶνι, καὶ τῷ ἰσσικῷ κόλπῳ.

ΣΑΡΜΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΣΙΑ
περιορισμός.

Η ἐν Ἀσίᾳ σαρματία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων ἀγνώστῳ γῇ. ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐν εὐρώπῃ σαρματίᾳ, ἕως τῶν πηγῶν τοῦ ταναΐδος, καὶ αὐτῷ τῷ ταναΐδι ποταμῷ, ἕως τῶν

ἐκβο-

ἐκβολῶν αὐτοῦ, εἰς τὴν μαιῶτιν λίμνην, καὶ τῆς μαιώτιδος λίμνης, τῷ ἀπὸ τοῦ ταναΐδος ἀνατολικῷ μέρει· μέχρι τοῦ βοσφόρου τοῦ κιμμερίου. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ τε ἐντεῦθεν μέρει τοῦ εὐξείνου πόντου, μέχρι κόρακος τοῦ ποταμοῦ, ἔπι δὲ κόλχιδι, καὶ ἰβηρίᾳ, καὶ Ἀλβανίᾳ, μέχρι τῆς ὑρκανίας καὶ κασπίας θαλάσσης. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν, τῷ ἐντεῦθεν μέρει τῆς ὑρκανίας, καὶ τῇ σκυθίᾳ παρὰ τὸν ῥᾶ ποταμὸν, μέχρι ἐπιστροφῆς. καὶ παρὰ τὸν ἐντεῦθεν μεσημβρινὸν, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς.

ΚΟΛΧΙΔΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Κολχὶς περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῷ εἰρημένῳ μέρει τῆς σαρματίας. ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ ἀπὸ κόρακος ποταμοῦ, μέχρι τοῦ κατὰ φᾶσιν μυχοῦ, μέρει τοῦ εὐξείνου πόντου. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ ἐντεῦθεν καππαδοκικῷ κόλπῳ, παρὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμὴν, καὶ τῷ ἑξῆς μέρει, τῆς μεγάλης ἀρμενίας, διὰ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν ἰβηρίᾳ, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα, διὰ τῶν καυκασίων ὀρῶν γραμμήν.

ΙΒΗΡΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Ἰβηρία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῷ ἐκτεθειμένῳ τῆς σαρματίας μέρει. Ἀπὸ δύσεως, κόλχιδι παρὰ τὴν εἰρημένην γραμμήν. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, μέρει τῆς μεγάλης Ἀρμενίας τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ κόλχιδι ὁρίου, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν Ἀλβανίᾳ κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα γραμμήν.

ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Ἀλβανία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς σαρματίας. ἀπὸ δὲ δυσμῶν ἰβηρίᾳ, κατὰ τὴν ἀφωρισμένην γραμμήν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Ἀρμενίας τῆς μεγάλης μέρει, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Ἰβηρίᾳ πέρατος, μέχρι τῆς ὑρκανίας θαλάσσης, κατὰ τὰς ἐκβολὰς κύρρου τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν, τῷ ἐντεῦθεν μέχρι σόανα ποταμοῦ τῆς ὑρκανίας θαλάσσης μέρει. Παράκεινται δὲ τῇ Ἀλβανίᾳ νῆσοι δύο Ἐλώδεις.

ΑΡΜΕΝΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ περιορισμός.

Η μεγάλη ἀρμενία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων, τῷ τῆς κόλχιδος μέρει, καὶ τῆς Ἰβηρίας

καὶ Ἀλβανίας, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην διὰ τοῦ κύρρου ποταμοῦ γραμμήν. Ἀπὸ δὲ δύσεως καππαδοκίᾳ, παρὰ τὸ ἐκτεθειμένον τοῦ Εὐφράτου μέρος, καὶ παρὰ τὸ ἐκκειμένον τοῦ καππαδοκικοῦ πόντου, μέχρι τῆς κόλχιδος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τῆς τε ὑρκανίας θαλάσσης μέρει, τῷ ἀπὸ τῶν τοῦ κύρρου ποταμοῦ ἐκβολῶν μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε μεσοποταμίᾳ, παρὰ τὴν τοῦ ταύρου γραμμήν, ἥ τις τῷ μὲν Εὐφράτῃ ποταμῷ συνάπτει· τῷ δὲ τίγρηδι ποταμῷ, καὶ τῆς ἀσσυρίας, παρὰ τὴν διὰ τοῦ νυμφάτου ὄρους γραμμήν, ἑως ἐπ' εὐθείας τῇ εἰρημένῃ, μέχρι τοῦ εἰρημένου πέρατος τοῦ κασπίου ὄρους, διὰ ἧς γραμμῆς τείνει ὁ νυμφάτης ὄρος.

ΚΥΠΡΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η κύπρος περιορίζεται πάντοθεν πελάγει ἀπὸ μὲν δύσεως, τῷ παμφυλίῳ πελάγει· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ αἰγυπτίῳ πελάγει, καὶ συριακῷ. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν, τῷ συριακῷ πελάγει. ἀπὸ δ' ἄρκτων τῷ κιλικίῳ αὐλῶνι.

Νῆσοι δὲ παράκεινται παρ' αὐτήν· αἵτε καλούμεναι κλεῖδες, καὶ τῶν καρπάσων νῆσων.

ΣΥΡΙΑΣ ΚΟΙΛΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Συρία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων

τῇ τε κιλικίᾳ, καὶ τῷ μέρει τῆς καππαδοκίας κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην τοῦ Ἀμάνου γραμμήν. ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ συριακῷ πελάγει. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ τε Ἰουδαίᾳ, κατὰ τὴν ἐντεῦθεν γραφομένην γραμμὴν ὡς ἐπ' ἀνατολάς, ἥ τις ἐπιστρέφει μὲν πρὸς μεσημβρίαν· καὶ μέρει τῆς πετραίας ἀρραβίας, παρὰ τὴν τοῦ εἰρημένου πέρατος ἀναφερομένην γραμμήν, ὡς ἐπὶ καὶ τὴν ἔρημον ἀρραβίαν, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τῇ ἐντεῦθεν γραμμῇ, παρὰ τὴν ἔρημον ἀρραβίαν, ἕως ἐπὶ τὴν κατὰ θάψακον τοῦ ποταμοῦ διάβασιν· καὶ τῷ ἐντεῦθεν μέρει τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ, παρὰ τὴν μεσοποταμίαν, μέχρι τοῦ πρὸς τὴν καππαδοκίαν πέρατος τοῦ ποταμοῦ.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ συρίᾳ, ἥτε Ἄραδος, καὶ ἡ τύρος.

ΓΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΣΥΡΙΑΣ ΗΤΙΣ ΚΑΙ Ἰουδαία καλεῖται περιορισμός.

Ἡ Ἰουδαία περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων συρίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμήν. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, ἀρραβίᾳ πετραίᾳ, κατὰ γραμμὴν τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ

συρίᾳ

συρίᾳ ἑωθινοῦ ὁρίου, μέχρι τοῦ πρὸς αἰγύπτῳ πέρατος. Ἀπὸ δὲ δύσεως, τῷ τε ἐντεῦθεν μέχρι θαλάσσης ἐκτεθειμένῳ τῆς αἰγύπτου μέρει, καὶ τῷ ἐφεξῆς, μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς συρίας πελάγει.

ΑΡΑΒΙΑΣ ΠΕΤΡΑΙΑΣ
περιορισμός.

Ἡ πετραία ἀραβία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ ἐκτεθειμένῳ τῆς αἰγύπτου μέρει. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων τῇ τε παλαιστίνῃ Ἰουδαίᾳ· καὶ τῷ μέρει τῆς συρίας, κατὰ τὰς ὡρισμένας αὐτῶν γραμμάς. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ μυχῷ τοῦ ἀραβικοῦ κόλπου, τῷ τε κατὰ τὸν ἡρωόπολιστην κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκτεθειμένου πρὸς τῇ αἰγύπτῳ πέρατος, μέχρι τοῦ κατὰ Φαρὰν ἀκρωτηρίου· καὶ τῷ ἐντεῦθεν ἐλανείτῃ κόλπῳ, μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν τῇ ἐκβαλλομένῃ γραμμῇ, ἐπὶ τὸ ἐκτεθειμένον τῆς συρίας ἑωτινὸν πέρας, παρὰ μὲν τὴν εὐδαίμονα ἀραβίαν, μέχρι τμήματος ταύτης τῆς γραμμῆς· παρὰ δὲ τὴν ἔρημον ἀραβίαν, ἐπὶ τὸ λοιπὸν τῆς γραμμῆς.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Ἡ μεσοποταμία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρ-

κτων τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς μεγάλης ἀρμενίας. ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ διωρισμένῳ παρὰ τὴν συρίαν τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ μέρει. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν, τῷ παρὰ τὴν ἀσσυρίαν μέρει τοῦ τίγριδος ποταμοῦ, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἀρμενίᾳ τμήματος, μέχρι τῶν τοῦ ἡρακλέους βωμῶν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ εὐφράτου, παρὰ μὲν τὴν ἔρημον ἀραβίαν, μέχρι πέρατος, παρὰ δὲ τὴν βαβυλωνίαν, μέχρι τῆς πρὸς τὸν τίγριν συναφῆς καὶ τοῦ εἰρημένους βωμοὺς.

ΑΡΑΒΙΑΣ ΕΡΗΜΟΥ

περιορισμός.

Η ἔρημος ἀραβία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων μεσοποταμίας μέρει, κατὰ τὸ ἐκτεθειμένον μέρος τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ δυσμῶν τοῖς διωρισμένοις μέρεσι τῆς τε συρίας, καὶ ἰουδαίας, καὶ τῆς πετραίας ἀραβίας. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν τῇ τε βαβυλωνίᾳ διὰ τῆς ὀρεινῆς, τῆς ἀπὸ τῆς ἐρήμου τῆς πρὸς τῷ εὐφράτῃ πέρατος, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ περσικοῦ μεσσανίτου κόλπου: καὶ τῷ ἐντεῦθεν μέρει τοῦ περσικοῦ κόλπου μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ

μεσημ-

σημβρίας τῇ εὐδαίμονι ἀραβίᾳ, διὰ τῆς ὀρεινῆς τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκτιθειμένου πρὸς τῇ πετραίᾳ πέρατος, ἐπὶ τὸ κατὰ τὸν περσικὸν μαισανίτην κόλπον διωρισμένον πέρας.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟ-
ρισμός.

Η Βαβυλωνία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων, μεσοποταμίᾳ κατὰ τὸ ἐκτιθειμένον τοῦ εὐφράτου μέρος. ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ ἐρήμῳ ἀραβίᾳ, κατὰ τὴν εἰρημένην ὀρεινήν. ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν σουσιανῇ περὶ τὸ λοιπὸν τοῦ τίγρηδος μέρος, μέχρι τῶν εἰς τὸν περσικὸν κόλπον ἐκβολῶν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ ἐντεῦθεν ἐπὶ τῇ ἐρήμῳ πέρας τοῦ περσικοῦ κόλπου μυχῷ.

Explicatio præcipuarum partium Magnæ Asiæ, secundum expositas in superiori tabula prouincias & præfecturas. Caput. V.

PONTI ET BITHYNIAE *descriptio.*

Pontus & Bithynia, terminatur ab occasu: ore ponti & Thracio Bosphoro, et parte propontidis, iuxta descriptionem littoris. A septentrionibus terminatur parte pōti Euxini. A meridie terminatur regione, quę propriè Asia dicitur, et linea producta à Rhyndaco fluuio usque ad finem. Ab ortu Galatia iuxta Paphlagoniam per lineam exeuntē à fine prædicto.

Insulæ autem adiacent regioni Cyraneorum orientaliora & Thynias, quæ & Daphnusia insula, & Erithini scopuli insulæ.

REGIONIS QVAE PROPRIE *Asia dicitur descriptio.*

Regio quæ proprie Asia dicitur, terminatur à septentrionibus Bithynia, iuxta lineam

expo-

expositam. Ab occasu uero reliqua propontidis parte, & Hellesponto, Aegæoque mari ac Icario Myrtooque. A meridie Rhodiensi pelago. Ab oriente autem Lycia à termino post Canuum usque ad eum, qui continet gradus. 59. 30. 37. 50. à quo & à meridie terminatur Lycia, iuxta Milyadem ciuitatem usq; ad finem: & Pamphylia per lineam à fine prędicto quousque contineat partes 61. 20. 38. 36. Et Galatia per lineam, quæ inde ad Commu nem Bithyniæ terminum flectitur uersus ortum iuxta ferè medium.

Insulæ uero adiacent Asiæ apud Hellespō=tum, Tenedos insula in ægæo pelago. Lesbos, Aeolica insula. in Icario mari Icaria, Myndus, Chios, Phanæa extrema. Posidium, Samus, Ampelos extrema. In Myrtoo mari, Arcesine, Begialis, Manyia, Cho uel Ko, Astipalæa, In Rhodiaco autem & Carpathio mari Syme insula, Kasus insula.

LYCIAE DESCRIPTIO.

Lycia terminatur ab occasu & septentrionibus Asia, iuxta expositas lineas. Ab ortu uero parte Pamphiliæ, quæ à fine est Asiæ usque ad mare, per Masicytum montem. A meridie autem mari Lycio.

Insulæ uero adiacent Lyciæ Megista, maxima insula, Doli chistæ scopuli quinque.

GALATIAE DESCRIPTIO.

Galatia limites habet ab occasu Bithyniã, & partem Asiæ iuxta expositam lineam. A meridie Pamphiliam, à prædicto iuxta Asiam termino usque ad parallelũ qui continet gradus 64. 15. 38. 36. Ab ortu uero partem Cappadociæ, quæ est ab hoc fine usque pontum. A septentrione parte ponti.

PAMPHILIAE DESCRIPTIO.

Pamphilia terminatur ab occasu Lycia, & parte Asiæ iuxta expositam lineam. A septentrionibus uero Galatia, iuxta dictum Galatiæ latus. Ab oriente Cilicia, & parte Cappadociæ, iuxta lineam, quæ est à fine uersus Galatiam usque ad Pamphylium mare. A meridie uero ipso Pamphyliæ pelago.

Insulæ autem adiacent Pamphyliæ Crambusa insula, Attellebusa insula.

CAPPADOCIAE DESCRIPTIO.

Cappadocia terminatur ab occasu Galatia, & parte Pamphyliæ iuxta expositam lineam à ponto usque finem. A meridie Cilicia

iuxta

iuxta lineam, quæ inde per Taurum uſque ad Amanum montem producitur uſque finem. Præterea parte Syriæ, quæ eſt inde per Amanum montem ad Euphratis partē. Ab oriente Armenia magna iuxta Euphratem quidem à prædicta parte Amani montis, uſque ad cõuerſionem eius, quæ maxime ſeptentrionalis, ad ortum tendit, poſt hæc linea quæ eſt iuxta montes Moſchicos uſque finem. A ſeptentrione parte ponti Euxini, quæ ab Amiſo Galatiæ protenditur uſque ad dictum finem.

ARMENIAE MINORIS *deſcriptio.*

Armeniæ minoris ſitus cuius pars maxima ſeptentrionalis uocatur orbaliſſina, & quæ ſub ipſa Aetulana, Poſtea Aerethica, & ſub hac Horſena, & pars maxime auſtralis poſt Horſenem Orbiſene.

CILICIAE DESCRIPTIO.

Cilicia terminatur ab occaſu parte Pamphyliæ expoſita. Ab oriente uero iuxta Amanum montem, à fine qui eſt ad Cappadociã, qui uſque ad Iſſicum ſinum extenditur, & uſque pylas Amanicas. A ſeptentrionibus autem parte expoſita Cappadociæ, iuxta Taurum,

rum montem. A meridie angustijs Ciliciæ, & Issico sinu.

SARMATIAE ASIATICAE *descriptio.*

Sarmatia quæ in Asia est, terminatur à septentrionibus terra incognita. Ab occasu Sarmatia, quæ in Europa est, usque ad fontes Tanais fluuij, & ab ipso Tanai fluuio usque ad eius ostia, in Mæotim paludem, & Moæotidis Paludis orientali parte, quæ à Tanai est usque Cimmerium Bosphorum. A meridie autem parte, quæ hinc est Euxini ponti, usque ad Coracem fluuium, & ab hinc æquidistanti linea Colchidis & Iberiæ & Albaniæ, usque ad latus Hyrcani maris, quod & Caspium uocatur. Reliquum quod deinde est. Ab oriente autē inde parte Hyrcani maris, & Scythia, iuxta Rha fluuium usque ad incognitam terram.

COLCHIDIS DESCRIPTIO.

Colchis terminatur à septentrionibus parte Sarmatiæ. Ab occasu ponti Euxini parte ea, quæ extenditur à Corace amne, usque interiorem sinum iuxta Phasim fluuium. A meridie terminatur hinc sinu Cappadocio, iuxta expositam lineam, & reliquum partis maio-

ris Armeniæ, per ipſam lineam uſque finem. Ab oriente uero Iberia, iuxta lineam coniungentem fines expoſitos per Caucaſios montes.

IBERIAE DESCRIPTIO.

Iberia terminatur à ſeptentrionibus parte Sarmatię expoſita: ab occaſu Colchide iuxta dictam lineam. A meridie parte maioris Armeniæ, ſub limite iuxta Colchidem uſque finem. Ab oriente autem Albania, iuxta lineã dictos fines coniungentem.

ALBANIAE DESCRIPTIO.

Albania terminatur à ſeptentrionibus expoſita parte Sarmatiæ. Ab occaſu Iberia, iuxta lineam annotatam. A meridie parte maioris Armeniæ, quæ eſt iuxta Iberiæ finem uſque Hircanum mare, ſecundum Cyri fluuij oſtia. Ab ortu ſolis, parte quæ hinc extenditur, uſque ad Soanam fluuium Hircani maris.

Inſulæ autem adiacent Albaniæ duæ paluſtres.

ARMENIAE MAIORIS *deſcriptio.*

Armenia maior, terminatur à ſeptentrione parte Colchidis, & Iberiæ & Albaniæ, iuxta

expo-

expositam per Cyrum fluuium lineam. Ab occasu parte Cappadociæ, secundum expositam ponti Cappadocum usque Colchidem, per Moschicos montes lineam. Et portione Euphratis, quæ est inter Moschicos montes & Taurum. Ab oriente uero parte Cyri amnis usque ad finem. Præterea Media iuxta lineam, quæ hinc protenditur ad montem Caspium, ac etiam ultra montem. A meridie Mesopotamia, iuxta Tauri montis lineam, quæ quidem Euphrati fluuio iungitur Tigridi etiã amni, præterea Assyria iuxta lineam per Niphatem montem egredientem, ad directum antedictæ usque prædictum finem Caspij mõtis, per quam lineam Niphates mons extenditur.

CYPRI INSVLAE DEscriptio.

Cyprus quaqua uersum mari terminatur, ab occasu quidem Pamphylio. A meridie mari Aegyptio atque Syriaco. Ab oriente, mari Syriaco, à septentrionibus angusto Ciliciæ freto.

Insulæ uero penes ipsam hæ sunt, & quę appellantur Clides, & Carpasæ insulæ.

SYRIAE DESCRIPTIO.

Syria terminatur à septentrionibus Cilicia,

cia, & parte Cappadociȩ,iuxta expositā per Amanum montē lineam. Ab occasu Syriaco pelago. A meridie Iudęa iuxta lineā inde descriptam, quasi orientem uersus,quæ ad meridiē flectitur. Et parte Arabiæ petreæ iuxta lineam prædictam a fine prædicto, quasi ad desertam Arabiam usque finem. Ab ortu solis linea inde producta, iuxta Arabiam quidem desertam, usque uadū Euphratis iuxta Tabascum. & deinde parte Euphratis fluuij penes Mesopotamiam, usque finē fluuij,qui & finis Cappadociæ.

Insulæ autem adiacent Syriȩ,Aradus & Tyrus,continenti annexa.

PALESTINAE DESCRIPTIO.

Palestina Syriæ, quæ & Iudæa uocatur, terminatur a septentrionibus Syria, iuxta lineam expositam. Ab oriente uero atque meridie Arabia petræa, secundum lineam, quæ ab orientali est termino, ad Syriam usque ad finem Aegypti. Ab occasu parte Aegypti,quȩ deinceps ad mare usque protenditur, & reliquum pelago usque ad Syriæ limitem.

ARABIAE PETRAEAE
Descriptio.

Petræa Arabia terminatur ab occasu parte Aegy-

Aegypti expoſita. A ſeptentrionibus Paleſtina, Iudæa, & parte Syriæ, iuxta ipſarum diuiſas lineas. A meridie autem receſſu ſinus Arabici, ab expoſito termino iuxta Aegyptum uſque ad promontorium, quod apud Pharan eſt. Et hinc Elatine ſinu, uſque ad eius inflexionem. Ab ortu uero Imea emiſſa ſupra expoſitum Syriæ terminum orientalem. iuxta autẽ deſerta Arabiæ ſupra reliquam lineam tendit.

MESOPOTAMIAE DEſcriptio.

Meſopotamia terminatur à ſeptentrionibus quidem expoſita parte maioris Armenię. Ab occaſu parte expoſita Euphratis fluuij iuxta Syriam. Ab oriente parte iuxta Aſſyriam uſque Tigridis amnis, quæ eſt à parte uerſus Armeniam uſque ad Herculis Aras. A meridie reliqua parte Euphratis, iuxta deſertã quidem Arabiam, uſque ad finem. iuxta autem Babyloniam, uſque quo Tigridi amni cõmittitur, & uſque ad aras prædictas.

ARABIAE DESERTAE deſcriptio.

Arabia deſerta definitur à ſeptentrionibus parte Meſopotamiæ iuxta expoſitam Euphratis fluuij partem, Ab occaſu annotatis partibus

bus, Syriæ Iudææ & Arabiæ petreæ. Ab oriente uero Babylonia per montana, quæ à deserto sunt ad Euphratis fluuij fines, usque ad secessum Persici Mesanij sinus: ex parte deinde sinus Persici ad finem usque. A meridie autem terminatur Arabia fœlici per montana, quæ ab exposito Arabiæ petreæ limite, ad prædictum sunt finem, ad terminum usque, qui iuxta expositum Persicum Mesanium sinum est.

BABYLONIAE DESCRIPTIO.

Babylonia terminatur à septentrionibus Mesopotamia, iuxta expositam Euphratis fluuij partem. Ab occasu Arabia deserta, iuxta prædicta montana. Ab oriente Susiana iuxta reliquam Tigridis fluuij partem, usque ad eius ostia, in sinum Persicum. A meridie inde ad finem, qui est iuxta Arabiam desertam Persici sinus secessu.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΕΞΗΣ ΜΕΡΩΝ
τῆς μεγάλης Ἀσίας.

Κεφ. ϛ.

ΑΣΣΥΡΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Ἀσσυρία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων τοῦ εἰρημένου τῆς μεγάλης ἀρμενίας μέρους

παρὰ Νιφάτην τὸ ὄρος. Ἀπὸ δὲ δύσεως μεσοποταμία, κατὰ τὸ ἐκτεθειμένον τοῦ τίγριδος ποταμοῦ μέρος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας σουσιανῇ, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τίγριδος γραμμὴν, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν Μηδίας μέρει παρὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ εἰρημένα δύο πέρατα γραμμήν: ἐφ' ἧς ἐστὶν ὁ χαβώρας τὸ ὄρος.

ΜΥΔΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Μηδία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων, μέρει τῆς ὑρκανίας θαλάσσης. Ἀπὸ δὲ δύσεως τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ, καὶ τῇ ἀσσυρίᾳ κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς γραμμάς. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Περσίδι κατὰ τὴν ἐπιζευγνυμένην γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἀσσυρίᾳ, καὶ τῇ σουσιανῇ πέρατος. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑρκανίᾳ καὶ τῇ Παρθίᾳ παρὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ εἰρημένα πέρατα μεσημβρινὴν γραμμήν.

ΣΟΥΣΙΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Σουσιανὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων Ἀσσυρίᾳ, κατὰ τὴν διωρισμένην αὐτῆς πλευράν. ἀπὸ δὲ δύσεως βαβυλωνίᾳ, παρὰ τὸ ἐκτεθειμένον τοῦ τίγριδος, μέχρι θάλασσης μέρος.

ρος. Ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν περσίδι κατὰ τὴν ἐπιζευγνυμένην γραμμὴν· ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ ἀσσυρίᾳ, καὶ τῇ μηδίᾳ πέρατος, μέχρι τῶν εἰς τὸν περσικὸν κόλπον ἐκβολῶν τοῦ ὀροάτιδος ποταμοῦ. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ ἀπὸ τοῦ τίγριδος μέρει, τοῦ περσικοῦ κόλπου, μέχρι τῶν τοῦ ὀροάτιδος ποταμοῦ ἐκβολῶν.

ΠΕΡΣΙΔΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Πέρσις περιορίζεται ἀπὸ μὲν ἄρκτων, μηδίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην διὰ τοῦ παρχοάθρου ὄρους γραμμήν. Ἀπὸ δὲ δύσεως σουσιανῇ, παρὰ τὴν εἰρημένην αὐτῆς ἀνατολικὴν πλευράν. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Καρμανίᾳ παρὰ τὴν ἐκβαλλομένην μεσημβρινὴν γραμμήν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ μηδίᾳ, καὶ τῇ Παρθίᾳ πέρατος: μέχρι τῶν εἰς τὸν περσικὸν κόλπον βαγράδα ποταμοῦ ἐκβολῶν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ ἀπὸ τοῦ ῥοάτιδος ποταμοῦ ἐκβολῶν, μέχρι βαγράδα μέρει τοῦ περσικοῦ κόλπου.

ΠΑΡΘΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Παρθία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ ἐκτεθειμένῳ μηδίας μέρει. Ἀπὸ δὲ

ἄρκτων, ὑρκανία χώρα κατὰ παράλληλον γραμμὴν, διὰ τοῦ κορώνου ὄρους, ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὸ πέρατος. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Ἀρεία, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πέρατος γραμμὴν, διὰ τοῦ Μασδωράνου ὄρους, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῇ ἐρήμῳ Καρμανίᾳ, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκκείμενα πέρατα, διὰ τὴν τοῦ παρχοάθρου ὄρους γραμμήν.

ΚΑΡΜΑΝΙΑΣ ΕΡΗΜΟΥ περιορισμός.

Η Ερημος Καρμανία, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως, πέρσιδος μέρει, παρὰ τὸν βαγράδαν ποταμὸν, τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ παρχοάθρᾳ ὁρίου, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἄρκτων παρθίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμὴν, διὰ τοῦ παρχοάθρα ὄρους. ἀπὸ δ' ἀνατολῶν μέρει τῆς ἀρείας, κατὰ τὴν προσεκβαλλομένην τῇ εἰρημένῃ γραμμῇ, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῇ λοιπῇ καρμανίᾳ, παρὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ εἰρημένα πέρατα πλευράν.

ΑΡΑΒΙΑΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ περιορισμός.

Η Εὐδαίμων Ἀραβία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν

ἄρκτων

ἄρκτων ταῖς ἐκτεθειμέναις πλευραῖς μεσημβρειναῖς τῆς τε πετραίας, καὶ τῆς ἐρήμου Αραβίας, καὶ τῷ νοτίῳ μέρει τοῦ περσικοῦ κόλπου. Απὸ δὲ δύσεως τῷ ἀραβίῳ κόλπῳ. Απὸ δὲ μεσημβρίας τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Απὸ δὲ ἀνατολῶν, μέρει τοῦ περσικοῦ κόλπου, καὶ τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, μέχρι τοῦ συάγρου ἀκρωτηρίου θαλάσσῃ.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ χώρᾳ κατὰ μὲν τὸν ἀραβικὸν κόλπον Αἴνου, Τιμαγαίνους, Ζύγαινα, δαιμόνων, πολυβίου Ιεράκων, Σωκράτους, Καρδαμένη, Αρη, Κατακεκαυμένη, Μαλιάχου δύο. Αδάνου δύο. Εν δὲ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ Αγαθοκλέους δύο Κοκκονάγου ς. τὸ δυτικὸν τῆς νήσου πέρας. Τρητή. Καὶ παρὰ τὸν σαχαλίτην κόλπον ζηνοβίου ἑπτὰ νήσια, Οργάνα Σαράπιδος ἐν ᾗ ἱερὸν. Εν δὲ τῷ περσικῷ κόλπῳ ἀπφάνα νῆσος, Ιχάρας, Θαρὼ, τύλος, Αραδος.

ΚΑΡΜΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Καρμανία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῇ ἐκτεθειμένῃ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς ἐρήμου καρμανίας. Απὸ δ' ἀνατολῶν γεδρωσίᾳ. παρὰ πέρσικα ὄρη. κατὰ τὴν δι' αὐτῶν ἐπι-

ζευγνυμένην μεσημβρινὴν γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἐρήμῳ πέρατος, μέχρι τοῦ ἰνδικοῦ πελάγους. Ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ μέρει τῆς περσίδος, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἐρήμῳ καρμανίας πέρατος, μέχρι τῶν τοῦ βαγράδα ποταμοῦ, ἐκβολῶν, καὶ τῷ ἐντεῦθεν τοῦ περσικοῦ κόλπου μέρει, καλουμένῳ καὶ αὐτῷ καρμανικῷ κόλπῳ. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, μέρει τοῦ ἰνδικοῦ πελάγους, τῷ μέχρι τοῦ εἰρημένου πέρατος.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ καρμανίᾳ, ἐν μὲν τῷ περσικῷ κόλπῳ Σαγδίανα, ἐν ᾗ Μίλλος. Ουορόχθα. Εν δὲ τῷ ἰνδικῷ πελάγει. Πάλλα, Καρμίννα, λίβα νῆσος.

ΥΡΚΑΝΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Υρκανία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων, μέρει τῆς ὑρκανίας θαλάσσης, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ μηδίᾳ πέρατος, μέχρι τῶν ἐκβολῶν ὤρου τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ δὲ δύσεως τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς μηδίας, ἕως τοῦ κορώνου ὄρους. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, παρθίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην αὐτῆς διὰ τοῦ κορώνου πλευράν. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν δραγγιανῇ, διὰ τῆς ἐπιζευγνυούσης τὰ εἰρημένα πέρατα ὀρεινῆς.

ΜΑΡ-

MΑΡΓΙΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Μαργιανὴ περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως ὑρκανίᾳ. κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην πλευρὰν. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων, μέρει τῆς Σκυθίας, τῷ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ὤξου ποταμοῦ, μέχρι τοῦ πρὸς τῇ βακτριανῇ αὐτοῦ τμήματος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, Ἀρείας μέρει, κατὰ παράλληλον γραμμὴν, τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ὑρκανίᾳ, καὶ τῇ παρθίᾳ ὁρίου, διὰ τῶν σαρίφων ὄρων, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν, βακτριανῇ, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν, τὰ εἰρημένα πέρατα ὀρεινήν. διαῤῥεῖ δὲ τὴν χώραν ποταμὸς ἀξιόλογος, ὁ Μάργος.

ΒΑΚΤΡΙΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Βακτριανὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως Μαργιανῇ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην πλευρὰν. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων, καὶ ἀνατολῶν, Σογδιανῇ, παρὰ τὸ λοιπὸν τοῦ ὤξου ποταμοῦ μέρος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς Ἀρείας, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ μαργιανῇ πέρατος.

Οἱ Σογδιανοὶ περιορίζονται ἀπὸ μὲν δύσεως, Σκυθίας μέρει, τῷ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ βακτριανῇ, καὶ τῇ μαργιανῇ τμήματος τοῦ ὤξου, διὰ τῶν αὐξακίων ὀρέων: μέχρι τμήματος

ȣ̃ ταξάρτȣ ποταμȣ̃. Ἀπὸ δ' ἄρκτων ὁμοίως μέρει Σκυθίας, παρὰ τῷ ἐντεῦθεν τȣ̃ ναξαρτȣ̃ ποταμȣ̃ τμήματι, μέχρι τȣ̃ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτȣ̃ πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν Σάκαις, παρὰ τὴν ἐντεῦθεν τȣ̃ Ἰαξάρτȣ, μέχρι τῶν πηγῶν ἐπιστροφῆς. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, καὶ ἐπὶ δύσεως, τῇ τε βακτριανῇ παρὰ τὸ ἐκτεθειμένον τȣ̃ ὤξȣ τμῆμα: καὶ τοῖς ἰδίως καλȣμένοις καυκασίοις ὄρεσι. κατὰ τὴν ἐπιζευγνύȣσαν γραμμὴν τότε εἰρημένου πέρας καὶ τὰς τȣ̃ ὤξȣ πηγάς.

ΣΑΚΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Οἱ Σάκαι περιορίζονται ἀπὸ μὲν δύσεως σογδιανοῖς κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην αὐτῶν ἀνατολικὴν πλευράν. Ἀπὸ δ' ἄρκτων Σκυθίᾳ κατὰ παράλληλον γραμμὴν τῇ ἀπὸ τȣ̃ Ἰαξάρτȣ ποταμȣ̃ ἐπιστροφῇ, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν, ὁμοίως Σκυθίᾳ, παρὰ τὰς ἐντεῦθεν ἐκβαλλομένας γραμμὰς, διά τε τȣ̃ ἐφεξῆς ὄρȣς, ὃ καλεῖται Ἀσκατάγκας μέχρι τȣ̃ κατὰ τὸ ἰμάον ὄρος ὁρμητηρίȣ. τῶν εἰς τὴν σηρα ἐμπορευομένων. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας αὐτῷ τῷ Ἰμάῳ ὄρει, κατὰ τὴν ἐπιζευ-

γνύȣσαν

γνώσουν τὰ ἐκκείμενα πέρατα γραμμήν.

ΣΚΥΘΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΙΜΑΟΥ

ὄρους περιορισμός.

Η ἐντὸς Ιμάου ὄρους Σκύθια περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως, σαρματία τῇ ἐν ἀσίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην πλευρὰν. ἀπὸ δ' ἄρκτων, ἀγνώστῳ γῇ. Απὸ δ' ἀνατολῶν, τῷ πρὸς τὰς ἄρκτους τοῦ ἀνιόντι Ιμάῳ ὄρει κατὰ μεσημβρινὴν πως γραμμὴν, τὴν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου ὁρμητηρίου, μέχρι τῆς ἀγνώστου γῆς. Απὸ δὲ μεσημβρίας, καὶ ἔτι ἀνατολῶν, σάκαις μὲν καὶ σογδιανοῖς καὶ μαργιανῇ, κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν γραμμὰς, μέχρι τῶν τοῦ ὤξου ποταμοῦ εἰς τὴν ὑρκανίαν θάλασσαν ἐκβολῶν. ἔτι δὲ τῷ ἐντεῦθεν μέχρι τοῦ ῥὰ ποταμοῦ μέρει τῆς ὑρκανίας θαλάσσης,

ΣΚΥΘΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΤΟΣ ΙΜΑΟΥ

ὄρους περιορισμός.

Η ἐκτὸς Ιμάου ὄρους σκύθια, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως, τῇ ἐντὸς σκυθίᾳ, καὶ σάκαις παρ' ὅλην πρὸς ἄρκτους ἐκτροπὴν τῶν ὄρων. Απὸ δ' ἄρκτων τῇ ἀγνώστῳ γῇ. Απὸ δὲ ἀνατολῶν σηρικῇ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. Απὸ ⁊

μεσημβρίας μέρει, τῆς ἐκτὸς γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικῆς, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα, κατὰ παράλληλον γραμμήν.

ΣΗΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Σηρικὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως τῇ ἐκτὸς Ἰμάου ὄρους σκυθίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην γραμμήν. ἀπὸ δ' ἄρκτων ἀγνώστῳ γῇ, παρὰ τὸν αὐτὸν τῷ διὰ θούλης παράλληλον. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ἀγνώστῳ γῇ κατὰ μεσημβρινὴν γραμμήν. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ τε λοιπῷ μέρει τῆς ἐκτὸς γάγγου Ἰνδικῆς, διὰ τῆς αὐτῆς παραλλήλου γραμμῆς, μέχρι τοῦ πέρατος. ἔτι σίναις διὰ τῆς προσεκβαλλομένης γραμμῆς, μέχρι τῆς ἐκτεθειμένης πρὸς τῇ ἀγνώστῳ γῇ πέρατος.

ΑΡΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Η Ἀρία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν ἄρκτων μαργιανῇ, καὶ μέρει βακτριανῆς, παρὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς πλευράς. ἀπὸ δὲ δύσεως παρθίᾳ καὶ διὰ ἐρήμῳ καρμανίᾳ, κατὰ τὰς διωρισμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς γραμμάς. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας δραγγιανῇ, κατὰ

γραμ-

γραμμὴν, ἥτις ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ εἰρημένου πρὸς τῇ καρμανίᾳ πέρατος, καὶ κυρτωθεῖσα πρὸς ἄρκτους, ἐπιστρέφει διὰ τοῦ βατώου ὄρους πρὸς ἀνατολὰς, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν παροπανισάδαις, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα, διὰ τῶν δυτικῶν μερῶν τοῦ παροπανίσου.

ΠΑΡΟΠΑΝΙΣΑΔΩΝ ΠΕΡΙΟ-ρισμός.

Οἱ παροπανησάδαι, περιορίζονται, ἀπὸ μὲν δύσεως Ἀρίᾳ, παρὰ τὴν εἰρημένην πλευρὰν, ἀπὸ δ' ἄρκτων, τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς βακτριανῆς. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν Ἰνδικῆς μέρει, τῇ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ ὤξου ποταμοῦ, διὰ τῶν καυκασίων ὄρων ἐκβαλλομένῃ μεσημβρινῇ γραμμῇ. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Ἀραχωσίᾳ, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα γραμμὴν, διὰ τῶν παρσυήτων ὄρων.

ΔΡΑΓΓΙΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Ἡ Δραγγιανὴ περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως καὶ ἄρκτων Ἀρίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην διὰ τοῦ βατώου ὄρους γραμμὴν ἀπὸ δ' ἀνατο-

ἀνατολῶν Ἀραχωσίᾳ, κατὰ μεσημβρινὴν τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς Ἀρείοις καὶ παροπανισάδαις πέρατος ἐκβαλλομένην μεσημβρινὴν γραμμὴν, μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει γεδρωσίας κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα διὰ τῶν βαιτίων ὁρίων γραμμήν.

ΑΡΑΧΩΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Ἡ Ἀραχωσία περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως, δραγγιανῇ, ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων παροπανισάδαις, κατὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν πλευράς. Ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Ἰνδικῆς μέρει, κατὰ μεσημβρινὴν γραμμὴν τὴν ἐκβαλλομένην, ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῖς παροπανισάδαις ὁρίου μέχρι πέρατος. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας τῷ λοιπῷ μέρει τῆς γεδρωσίας, κατὰ τὴν ἐπιζευγνύουσαν τὰ ἐκτεθειμένα πέρατα γραμμὴν, διὰ τοῦ βαιτίου ὄρους.

ΓΕΔΡΩΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Ἡ Γεδρωσία περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως καρμανίᾳ, κατὰ τὴν ἐκτεθειμένην μέχρι θαλάσσης μεσημβρινὴν γραμμήν. Ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων

κλων δραγγιανῇ, καὶ ἀραχωσίᾳ, παρὰ τὰς διωρισμένας αὐτῶν μεσημβρινὰς γραμμάς. Ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν ἰνδικῆς μέρει παρὰ τὸν ἴνδον ποταμὸν, κατὰ τὴν ἐκβαλλομένην γραμμὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ ἀραχωσίᾳ ὁρίου, μέχρι τοῦ ἐπὶ θαλάσσης πέρατος. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας μέρει τοῦ ἰνδικοῦ πελάγους.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῇ γεδρωσίᾳ Ασθαία, Κοδάνη.

Explicatio reliquarum partium Asiæ maioris. Caput. VI.

ASSYRIAE DESCRIPTIO.

ASSyria terminatur à ſeptentrionibus prædicta Armeriæ magnæ parte iuxta Niphatem montem. Ab occaſu autem Meſopotamia iuxta expoſitam partem Tigridis fluuij. A meridie uero Suſiana iuxta lineã à Tigride fluuio uſque ad finem. Ab oriente autem parte Mediæ iuxta lineam inde coniungentem prædictos duos fines, ſupra quam eſt Coathras mons.

MEDIAE DESCRIPTIO.

Media terminatur à ſeptentrionibus parte Hyrca-

Hyrcani maris, ab occasu terminatur maiori Armenia & Assyria, iuxta expositas ipsarum Orientales lineas. A meridie uero Perside iuxta lineam, quæ coniungitur à fine Assyriæ & Susianæ, usque ad finem. supra quam est occidentalis pars Parchoatri montis. Ab oriente autem Hyrcania & Parthia, secundum lineā meridianam coniungentem dictos fines, cuius pars dirimit Hyrcaniam à Parthia.

SVSIANAE DESCRIPTIO.

Susiana terminatur à septentrionibus Assyria iuxta descriptum eius latus. Ab occasu Babylonia iuxta partē Tigridis expositam, usque mare. Ab oriente uero Perside, iuxta lineā coniunctam à prædicto fine ad Assyriæ atque Mediæ finem, usque ad ostia in sinū Persicum Oroatidis amnis. A meridie uero Tigride parte Persici sinus, usque ad ostia Oroatidis amnis.

PERSIDIS DESCRIPTIO.

Persis terminatur à septentrionibus Media, iuxta expositam per Parchoathram montem lineam. Ab occasu Susiana, iuxta dictum eius orientale latus. Ab ortu solis Carmania, iuxta prædictam meridianam lineam, à fine

iuxta Mediam & Parthiam, usq; ad ostia Bagradæ fluuij, qui in Persicum sinum exit. A meridie parte Persici sinus, ab ostijs Oroatidis amnis, usque Bagradæ fluuij ostia.

PARTHIAE DESCRIPTIO.

Parthia definitur ab occasu parte Mediæ exposita. A septentrionibus Hyrcania regione, secundum æquidistantem lineam, quæ per Coronum montem exit, usque ad finem. Ab oriente Aria iuxta lineam à prædicto fine per Masdoranum montem exeuntem, usque ad terminum. A meridie deserta Carmania, iuxta lineam iungentem expositos fines per Parchoatram montem.

CARMANIAE DESERTAE *descriptio.*

Carmania deserta terminatur ab occasu parte Persidis iuxta Bagradam fluuium, quæ scilicet à Parchoatra monte extenditur, usque ad finem. A septentrionibus Parthia, iuxta expositam per Parchoatram montem lineã. Ab oriente parte Arię, secundum lineam productam à prædicta linea, usque ad finem. A meridie reliqua Carmania per latus iungens prædictos limites.

ARA-

ARABIAE FOELICIS *descriptio.*

Arabia fœlix terminatur à septentrionibus expositis lateribus meridionalibus, petreæ & desertæ Arabiæ, & parte australiori Persici sinus. Ab occasu sinu Arabico. A meridie mari rubro. Ab Oriente parte Persici sinus, & mari quod ab ore ipsius effunditur, usque Syagrum promontorium.

Insulæ uero regioni adiacent iuxta sinum Arabicum Aeni, Timagenis, Zygæna, Dæmonum, Polybij, Teracum uel accipitrum, Socratis, Cardamine, Are, Combusta, Meliachi duæ, Adani duæ. In rubro mari Agathoclis duæ, Cocconali tres, occidentalia finis insulæ. Trite, & iuxta Sachalitem sinum Zenobij septem. Organa Satrapiadis. In sinu Persico, Apphana insula, Ichara, Thano, Tylus, Arathos.

CARMANIAE DESCRIPTIO.

Carmania terminatur à septentrionibus, exposito meridionali latere Carmaniæ desertæ. Ab oriente Gedrosia, iuxta Persicos montes, secundum lineam meridianam ipsos iungentem, à fine iuxta desertam Carmaniam,

usque ad Indicum pelagus. Ab occasu parte Persidis, à fine uersus desertam Carmaniam, usque ad Bagradæ fluuij ostia, & hinc persici sinus parte, quæ uocatur & ipsa sinus Carmanicus. A meridie uero, parte Indici maris usque ad prædictum finem.

Insulæ autem adiacent Carmaniæ in Persico quidem sinu Sagdana, Rorochtha. In indico autem mari Polla, Carminuta, Liba insula.

HIRCANIAE DESCRIPTIO.

Hircania terminatur à septentrionibus parte Hyrcani maris, quæ est à fine Mediæ, usque ad ostia Oxi fluuij. Ab occasu autem exposita parte Mediæ: usque ad Coronum montem. A meridie autem Parthia, iuxta expositum ipsius latus per Coronũ. Ab oriente uero Margiana, per montana prædictos fines iungentia.

MARGIANAE DESCRIPTIO.

Margiana terminatur ab occasu Hyrcania, iuxta prædictũ latus. A septentrionibus parte Scythiæ, quæ est ab ostijs Oxi amnis, usq; ad particulam eius iuxta Bactrianam. A meridie parte Ariæ, iuxta æquidistantem lineam, quæ est à termino, qui annotatur iuxta Hyr-

caniã atque Parthiam per Sariphos montes, usque finem. Ab oriente uero Bactriana, iuxta montana, quæ prædictos fines coniungũt. Fluit autem per regionem fluuius insignis Margus.

BACTRIANAE DEscriptio.

Bactriana terminos habet ab occasu Margianam, iuxta expositum latus. A septentrionibus & ortu solis Sogdianos, iuxta reliquã partem Oxi amnis. à meridie post Ariam fine, qui iuxta Margianam est, usque ad finem. & Paropanisadis, secundam lineam inde productam æqualiter distantem, per conuersionem Paropanisi montis, ad fontes usque Oxi amnis.

SOGDIANORVM DEscriptio.

Sogdiani terminantur ab occasu ea particula Scythiæ, quæ est uersus Bactrianam & Margianam ad Oxum fluuiũ, per Oxios mõtes lineam usque ad particulã Taxarti fluuij. A septẽtrionibus similiter parte Scythię, quę inde est ad Taxarti fluuij sectionem, usque eius fluxionis finẽ. Ab oriente uero Sacis, iuxta flexionem inde Taxarti, usq; eius fontes &

iuxta

iuxta lineam ab ijs productam usque ad fine. A meridie & etiam ab occasu Bactriana iuxta expositam Oxi partem,& montibus qui proprie Caucasij appellantur, iuxta lineam iungentem prædictum finem,& oxi fontes.

SACARVM DESCRIPTIO.

Sacę terminantur ab occasu Sogdianis, iuxta expositum orientale ipsorum latus. A septentrionibus Scythia, iuxta æquidistantem lineam, quę à conuersione Taxarti fluuij educitur usque finem. Ab oriente uero similiter Scythia, iuxta lineas inde productas per reliquum montis, qui Ascatancas dicitur, usq; receptaculum eorum, qui ad Seras negotij causa proficiscuntur, penes Imaum montem. Et per montem Imaum ad septentriones uergit usque finem. A meridie autem ipso Imao monte, iuxta lineam expositos coniungentem limites.

SCYTHIAE INTRA IMAVM *montem descriptio.*

Scythia intra Imaum montem terminatur ab occasu Sarmatia Asiatica, secundum latus expositum, à septentrionibus terra incognita. Ab oriente uero Imao monte ad septentrio

nem uergente ſecundum meridianam fermè lineam, quæ à prędicto eſt receptaculo, uſque ad terram incognitam. A meridie ac etiã oriente, Sacis quidem & Sogdiana, & Margiana iuxta ipſorum expoſitas lineas, uſque ad oſtia Oxi amnis, in Hyrcanum mare exeuntis, ac inde etiam parte Hyrcani maris ad Rha uſque amnem.

SCYTHIAE EXTRA IMAVM *montem deſcriptio.*

Extra Imaum montem, Scythia: definitur ab occaſu Scythia interiori, & Sacis, iuxta totam montium diuerſionem ad ſeptentriones. A ſeptentrionibus terra incognita. Ab oriente Serica, ſecundum lineam rectam. A meridie parte Indię quæ extra Gangem fluuium eſt, iuxta lineam æquidiſtantem expoſitos fines iungentem.

SERICAE DESCRIPTIO.

Serica terminatur ab occaſu Scythia, quæ extra Imaum montem eſt, iuxta lineam expo ſitã. A ſeptentrionibus terra incognita, iuxta parallelum inſulæ Thylæ. Similiter & ab oriente terra incognita, iuxta meridionalem lineam, A meridie reliqua parte Indiæ, extra

Gangem, per eandem paralleli lineam usque finem. Præterea sinus per lineam hinc productam usque finem expositum terræ incognitę.

ARIAE DESCRIPTIO.

Aria terminatur à septentrionibus, Margiana & parte Bactrianæ, iuxta exposita ipsorum meridionalia latera. Ab occasu Parthia & Carmania deserta, iuxta lineas ipsarum orientales definitas. A meridie Drangiana, secundum lineam, quæ incipit à prædicto fine, iuxta Carmaniam, & ad arctos conuersa, per montem Bagoium flectitur ad orientem, usque finem. Ab oriente Paropanisadis, iuxta meridionalem lineam, iungentem fines expositos per occidentales partes Paropanisi.

PAROPANISADVM DEscriptio.

Paropanisadæ terminantur ab occasu Aria iuxta prædictum latus. A septentrionibus exposita parte Bactriana. Ab oriente parte Indiæ, iuxta emissam meridionalem lineam, à fontibus Oxi fluuij, per Caucasios mõtes usque finem. A meridie uero Arachosia, iuxta lineam, quæ per montes Paruetos fines iungit expositos.

DRANGIANAE DEscriptio.

Drangiana terminatur ab occasu & septentrionibus Aria, iuxta expositam lineam per Bagoum montem exeuntem. Ab oriente Arachosia, iuxta meridionalem lineam, quæ est à fine ad Arios & Paropanisadas emissa, usque ad finem. A meridie parte Gedrosiæ, iuxta lineam coniungentem expositos fines per montes Bætios.

ARACHOSIAE DESCRIPTIO.

Arachosia terminatur ab occasu Drangiana. A septentrionibus regione Paropanisadum, iuxta exposita ipsorum latera. Ab oriente parte Indiæ, iuxta lineam meridionalẽ emissam à limite Paropanisadum usque finem. A meridie uero reliqua parte Gedrosiæ, iuxta lineam expositos fines iungentem per montem Bætium.

GEDROSIAE DESCRIPTIO.

Gedrosia terminatur ab occasu Carmania, iuxta expositam lineam meridiem uersus, usque ad mare. A septẽtrionibus uero Drangiana & Arachosia, iuxta annotatas ipsarũ meridionales lineas. Ab oriente parte Indiæ iux

ta Indum amnem, per emiſſam lineam, à limi te Arachoſiæ uſque terminum, qui mare attin git. A meridie parte Indici maris.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΜΕ-ρῶν τῆς μεγάλης Ἀσίας.

Κεφ. Ζ.

ΤΗΣ ΕΝΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΙΝΔΙΚΗΣ περιορισμός.

Η ἐντὸς γάγγου ποταμοῦ ἰνδικὴ, περιορίζεται ἀπὸ μὲν δύσεως, παροπανισάδαις, καὶ ἀραχωσίᾳ, καὶ γεδρωσίᾳ. παρὰ τὰς ἐκτεθειμένας αὐτῶν ἀνατολικὰς πλευράς. ἀπὸ δ᾽ ἄρκτων Ἰμάῳ ὄρει, παρὰ τοὺς περικειμένους αὐτοῦ σογδιανοὺς καὶ σάκας. Ἀπὸ δ᾽ ἀνατολῶν τῷ γάγγῃ ποταμῷ. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας καὶ ἔτι δύσεως μέρει τοῦ ἰνδικοῦ πελάγους.

Νῆσοι δὲ παράκεινται τῷ ἐκκειμένῳ τῆς ἰνδικῆς μέρει, ἐν μὲν τῷ καν́θι κόλπῳ βαράκα. ἐν δὲ τῷ μέχρι τοῦ κολχικοῦ κόλπου παραλίᾳ μιλιτιγηρὶς, ἑπτανησία, τρικάδειβα, πεπερίνη, τρινησία λεύκη, πανιγηρὶς. ἐν δὲ τῷ ἀργαρικῷ κόλπῳ, Κώρη.

ΤΗΣ ΕΚΤΟΣ ΓΑΓΓΟΥ ΙΝΔΙ-
κῆς περιορισμός.

Η ἐκτὸς γάγγου ἰνδικὴ περιορίζεται, ἀπὸ μὲν δύσεως τῷ γάγγῃ ποταμῷ, ἀπὸ δ' ἄρκτων τοῖς ἐκτεθειμένοις μέρεσι, τῆς τε Σκυθίας, καὶ τῆς Σηρικῆς. Ἀπὸ δ' ἀνατολῶν τοῖς τε Σίναις, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Σηρικῇ πέρατος, ἐκβαλλομένην μεσημβρινὴν γραμμήν, μέχρι τοῦ καλουμένου κόλπου μεγάλου, ϗ αὐτῷ τῷ κόλπῳ. Ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, τῷ τε ἰνδικῷ πελάγει, καὶ μέρει τοῦ πρασσώδους θαλάσσης, ἥτις ἀπὸ τῆς μενουθιάδος νήσου διατείνει, κατὰ παράλληλον γραμμήν, μέχρι τῶν ἀντικειμένων τῷ μεγάλῳ κόλπῳ.

Νῆσοι δὲ φέρονται κατὰ τοῦ ἐκκειμένου τοῦ ἰνδικῆς τμήματος αἵδε. Βαζακάτα, Σαλίνη, Ἀγαθοῦ δαίμονος, Βαρούσσαι ε, Σαβαδεῖβαι, νῆσοι τρεῖς ἀνθρωποφάγων. Ιαβαδίου ὃ σημαίνει κριθῆς νῆσος. Σατύρων νῆσοι.

ΣΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ.

Οἱ Σῖναι περιορίζονται ἀπὸ μὲν ἄρκτων τῷ ἐκτεθειμένῳ μέρει τῆς Σηρικῆς, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν

πολῶν καὶ μεσημβρίας ἀγνώστῳ γῇ ἀπὸ δὲ δύσεως, τῇ ἐκτὸς γάγγου ἰνδικῇ, κατὰ τὴν διωρισμένην, μέχρι τοῦ μεγάλου κόλπου γραμμήν. καὶ αὐτῷ τῷ μεγάλῳ κόλπῳ καὶ τοῖς ἐφεξῆς αὐτῷ κειμένοις, τῷ τε καλουμένῳ θηριώδει, καὶ αὐτῷ τῷ τῶν Σινῶν.

ΤΑΠΡΟΒΑΝΗΣ ΝΗΣΟΣ
περιορισμὸς.

Τῷν δὲ κώρυ ἀκρωτηρίῳ, τῷ τῆς ἰνδικῆς ἀντίκειται τὸ τῆς ταπροβάνης νήσου ἄκρον, ἥτις ἐκαλεῖτο πάλαι Σιμούνδου. νῦν δὲ Σαλίνη· καὶ οἱ κατέχοντες αὐτὴν κοινῶς Σάλαι Μαλλοῖς γυναικείοις εἰς ἅπαν ἀναδεδεμένοι, γίνεται τε παρ' αὐτοῖς ὄρυζα, μέλι, ζιγγίβερ, βήρυλλος, ὑάκινθος, μετάλλα παντοῖα. γεννᾷ δὲ καὶ ἐλέφαντος καὶ τιγρεῖς.

Ἡ μὲν οὖν τῶν τῆς οἰκουμένης ἐπαρχιῶν τε καὶ Σατραπειῶν, κατὰ μέρος ὑφήγησις, τοῦτον ἡμῖν ἐφωδεύσθω τὸν τρόπον.

Τέλος.

Expositio ultimarum partium, Asiæ Magnæ. *Caput. VII.*

INDIAE INTRA GANGEM, *descriptio.*

QVAE intra Gangem est India, definitur ab occasu regione Paropanisadum & Arachosia, & Gedrosia, iuxta lineã ipsarum Orientalem iam expositã. A septentrionibus autem Imao mõte. Ab oriente Gange fluuio, ac meridie ac etiam occasu parte Indici maris.

Insulæ autem adiacent expositæ parti Indiæ in Canticolpo sinu. Barace in littore usque sinum Colchicum, Milizigeris, Heptanesia insula, Tricadiba, Peperina, Triuesię insulæ, Leuce, Nanigeris. In sinu Argarico Cory insula.

INDIAE EXTRA GANGEM *descriptio.*

India extra Gangem, terminatur ab occasu Gangi fluuio. A septentrionibus expositis

tis partibus Scythiæ & Sericæ. Ab oriente Sinarum regione, iuxta meridionalem lineam emissam à fine Sericæ, usque ad sinum magnum appellatum, & sinu ipso. A meridie autem Indico pelago, & parte maris Prassodis, quod ab insula Menuthiadæ per lineam æqui distantem extenditur, usque ad opposita magno sinui.

Insulæ autem dicuntur in exposita parte Indiæ hæ. Bazacata & insulæ tres Sindæ, Bonæ fortunæ, Barussæ quinque, Sabadibæ insulæ tres, Anthropophagorum, Iabadij, hoc est hordei insula, Satyrorum insulæ tres.

SINARVM DESCRIPTIO.

Sinæ terminantur à septentrionibus parte Serum exposita. Ab ortu solis atque meridie terra incognita. Ab occasu India extra Gangem, iuxta lineam annotatam usque ad magnum sinum, ac ipso magno sinu & partibus, quę deinde adiacent Ferinis appellatis, ac parte Synarum, quam habitant Ichtyophagi Aethiopes.

TAPROBANAE INSVLAE *descriptio.*

Cory Indiæ promontorio opponitur promontorium insulæ Taprobanes, quæ olim

Symondi insula dicebatur, nunc autem Salice, qui eam habitant, communi uocabulo Salæ dicuntur, mulierum crinibus omnes ferè tecti. nascitur apud hos Oriza, Zingiber, Beryllus, Hyacinthus & uniuersorum metallorum genera. Elephantes gignit & Tigres.

Orbis igitur, nec non prouinciarum & præfecturarum enarratio particularis, hoc modo à nobis sit explicata.

FINIS.

Sphæræ mundi.

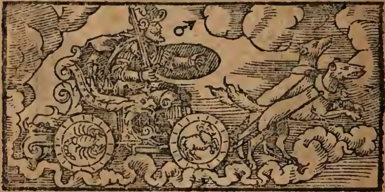
Saturnus.

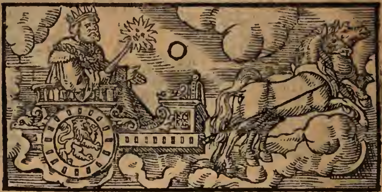
Iuppiter.

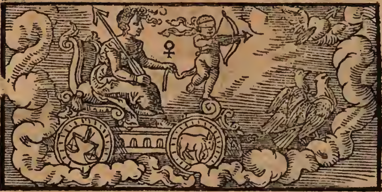
Mars.

Sol.

Venus.

Mercurius.

Luna.

Stellarum magnitudo.

Vrſa maior.

Vrſa minor, & Draco.

Bootes, ſiue Arctophylax.

Corona.

Engonaſin, ſiue Hercules.

Olor, siue Cígnus.

Lyra.

Cepheus.

Caſſiopeia.

Andromeda.

Perſeus.

Serpentarius.

Delphinus.

Pegasus.

Auriga.

Triangulus.

Crines Berenices.

Aries.

Taurus.

Gemini.

Cancer.

Leo.

Virgo.

Libra.

Scorpio.

Sagittarius

Capricornus.

Aquarius.

Pifces.

Orion.

Procyon.

Canis maior.

Lepus.

Nauis.

Hydra.

Centaurus cum fera:

Ara.

Piſcis auſtralis.

Piſtrix, ſeu Cetus.

Eridanus.

Circulus lacteus.

